

19th July 1962]

## IV.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1962-63—cont.

## DEMAND III—GENERAL SALES TAX AND OTHER TAXES AND DUTIES—ADMINISTRATION.

\* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Mr. Speaker, Sir on the recommendation of the Governor, I move— 9-30 a.m.

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 68,00,600 under Demand III—General Sales Tax and other Taxes and Duties—Administration.’

கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரி, தமாஷா வரி, இன்னும் மோட்டார் ஸ்பிரிட்ஸ் விற்பனை வரி அடுத்தாற் போல் பெட்டிங் டாக்ஸ், என்ற நான்கு வரிகளையும் வசூல் செய்வ தற்கான செலவுகளைக் கொண்ட மானியக் கோரிக்கை இது. இந்த இலாகாவிலுடைய நிர்வாகத்தை வகிப்பதற்கான செலவு இவை களைக் காட்டக்கூடிய இந்த மானிய கோரிக்கை இந்தச் சபையின் முன்னால் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளில் நம்முடைய ராஜ்யத்திலுடைய விற்பனை வரி வசூல் வெகுவாக வளர்ச்சி அடைந்து வந்திருக்கிறது. அதற்கு முக்கியமான காரணம் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய வர்த்தகச் சக்தி வளர்ந்து வருகின்றது என்பதுதான். இருந்த போதிலும் விலை வாசிகள் ஏறிக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னாலும் அதுவும் வருஷம் ஒன்றுக்கு இரண்டு சத விசிதம்தான் அதிகமாக உயர்ந்து வந்திருக்கிறது. நம்முடைய விற்பனை வரி வசூலும் வேறு வரி களும் சற்றேறக்குறைய 1956-57-லிருந்து இரண்டொரு மடங்கு தான் உயர்ந்திருக்கிறது. 1958-ம் ஆண்டில் நாம் ஒரு விற்பனை வரிச் சட்டத்தை இயற்றினோம். அந்தச் சட்டத்தின்படி டாக்டர் லோகநாதன் அவர்களின் சிபாரிசின்படி, சில பண்டங்களுக்குப் பலமுனை விற்பனை வரியாக இருந்ததை ஒரு முனை விற்பனை வரி யாக மாற்றப்பட்டது. இவ்வாறாக விற்பனை வரியை வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். ‘லக்ஷரி குட்ஸ்’ என்று சொல்லுகிற சில சாமான்களுக்கு அகில இந்தியாவில் விதிப்பதைப் போன்று இங்கும் விதிக்க வேண்டும் என்று, ‘லக்ஷரி குட்ஸ்’ என்று சொல் லக்கூடிய சில சாமான்களுக்கும் விற்பனை வரி அதிகமாக விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையில் சில ஐட்டங்களுக்கு ஏழு சத விசிதம் வரி விதித்திருக்கிறோம். டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் சிபாரிசின்படி சுமார் எழுபது பண்டங்களுக்கு இன்றைக்கு ஒரு முனை வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில பண்டங்களுக்கு ஒரு முனை வரியை உயர்த்தியும் இருக்கிறோம்.

அடுத்தாற்போல், நம்முடைய ராஜ்யத்திலுடைய விற்பனைவரி வருமானம் 1958-ல் சட்டம் வந்த பிறகு எப்படி இருக்கிறது என் பதை விளக்கிச் சொல்ல சில புள்ளி விவரங்களை என்னால் கொடுக்க முடியும். 1959-60-ம் வருடத்தில் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் விற்பனை வரி மூலமாகக் கிடைத்தது பனிரெண்டு கோடி என்பத்தி இரண்டு லட்சம் ரூபாய். 1958-59-ல் பதினைந்து கோடி எழுபத்தி ஒன்பது லட்சமாக உயர்ந்தது. 1961-62-ல் இந்த விற்பனை வரி பதினேழு கோடி பதினெட்டு லட்சமாக உயர்ந்திருக்கிறது. இந்த விதமாக நம்முடைய ராஜ்யத்தில் விற்பனை வரி வருமானம் உயர்ந்துகொண்டே இருக்கிறது. ஆனால் அதற்காக முன்பு



[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [19th July 1962]

இருந்ததைவிட அதிகமாகச் செலவு செய்யவில்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இவ்வரியை நாம் வருலிப்பதற்குச் செலவழிக்கிற தொகை 68 லட்சம் ரூபாய் தான். இரண்டாவது பே கமிஷன் சிபாரிசின்படி கூட நமக்குச் செலவு அதிகரிக்கவில்லை என்பதையும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல சில பண்டங்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் “எக்ஸைஸ் டீ” என்ற வகையில் வரி விதித்திருக்கிறார்கள். சேல்ஸ் டாக்ஸ் மாதிரி போடுகிறார்கள். விற்பனை வரி கட்டுவதற்கு ‘பதிலாக அடிஷனல் எக்ஸைஸ் டீ’ என்று போட்டு வருலித்து அதை எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் பகிர்ந்து கொடுக்கிறார்கள். அவ்வாறு ‘அடிஷனல் எக்ஸைஸ் டீ’ மூன்று பண்டங்களுக்கு போட்டிருக்கிறார்கள். அவைகளாவன சர்க்கரை, துணி, புகையிலை. இந்த மூன்று பண்டங்களுக்கும் வரி போடப்பட்டு மத்திய விற்பனை வரி அடிஷனல் எக்ஸைஸ் டீ போட்டு நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இதற்கு முன்னால் எவ்வளவு ரூபாய் விற்பனை வரி மூலமாக நமக்குக் கிடைத்ததோ அதைக் கொடுப்பதாக காரண்டி செய்தார்கள். அதற்கு மேல் வருகிற வருமானத்தை பகிர்ந்து கொடுத்தார்கள். அவ்வாறு நம்முடைய ராஜ்யத்திற்கு ‘காரண்டி ப்ராசீட்ஸ்’ என்ற முறையில் கிடைத்த தொகை 285 லட்சம் ரூபாய். 1958-59-ல் உபரியாகப் பெற்றது அதாவது, “எமெளண்ட் டிஸ்ட்ரிப்யூட்டட் ஓவர் தி காரண்டி எமெளண்ட்” ஐம்பது லட்சத்தி முப்பத்தைந்தாயிரம் ரூபாய். 1961-62-ம் வருடத்தில் நமக்குக் கிடைத்தது ஐம்பத்தி நான்கு லட்சத்தி தொண்ணூறு. சற்றேறக்குறைய ஐம்பத்தி ஐந்து லட்சம் ரூபாய். 1962-63-ல் நாம் எடுத்துக்கொண்ட கணக்குப்படி 71 லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கும் என்று நாம் எதிர்பார்க்கிறோம். அதேபோல்தான் மத்திய விற்பனை வரி மூலம் நமக்கு வருமானம் அதிகரித்துக்கொண்டே தான் இருக்கிறது. நான் தொழில் இலாகா மானிய கோரிக்கையின் மீது பேசும் போது மத்திய விற்பனை வரி இப்பொழுது நமக்கு அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது அது நம்முடைய ராஜ்யத்தின் வருவாய் வளர்ச்சியைக் காட்டுகிறது என்பதை எடுத்துச் சொன்னேன். மத்திய அரசாங்க விற்பனை வரி மூலமாக நமக்கு 1957-58-ல் கிடைத்தது ஒரு கோடி 57 லட்சம் ரூபாய், 1958-59-ல் ஒரு கோடி 56 லட்சம் ரூபாய், 1959-60-ல் ஒரு கோடி 87 லட்சம், 1960-61-ல் இரண்டு கோடி 28 லட்சம், 1961-62-ல் கணக்கு எடுத்திருக்கிறபடி இரண்டு கோடி 73 லட்சம் அதாவது 273 லட்சம் ரூபாய் அளவுக்கு மத்திய விற்பனை வரி வந்திருக்கிறது. இதைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் நம்முடைய ராஜ்யத்தில் 279 கோடி ரூபாய்க்கு பண்டங்களை மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு விற்று இருக்கிறோம் என்பதை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

அதைப் போலவே ‘எண்டர்டெயின்மெண்ட் டாக்ஸ்’, அதாவது சினிமாவிற்கு நாம் போடுகிற வரி. இந்த வருமானமும் கணிசமாக உயர்ந்திருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் மக்களிடத்தில் செலவுகளின் பெருக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் செலவழிக்குத் தொகை அதிகமாக உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்



19th July 1962] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

காட்டுகிறது. 1956-57-ம் ஆண்டில் ஒரு கோடி ஒன்பது லட்சம் இதை rough-ஆக சொல்லுகிறேன். 1957-58-ல் ஒரு கோடி 25 லட்சம் ரூபாய், 1958-59-ல் ஒரு கோடி 60 லட்சம், 1959-60-ல் ஒரு கோடி 80 லட்சம், 1960-61-ல் நமக்குக் கிடைத்தது இரண்டு கோடி ஒரு லட்சம். 1961-62-ல் இரண்டு கோடி இருபது லட்சம் இவை எண்டர்டெயின்மெண்ட் டாக்ஸின் மூலமாகக் கிடைத்திருக்கிறது. இந்த வருவாய் நீடித்துக்கொண்டே போகும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. காரணம் என்னவென்றால் மக்கள் தங்கள் செலவுக்கு வேண்டிய அளவு வருவாய் பெறுகிறார்கள். அந்த அளவில் மக்களுக்கு நாட்டில் வருவாய் வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் இம்மாதிரி எண்டர்டெயின்மெண்டுகளுக்கு செலவு செய்வதற்கு வசதிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் அவ்வாறு செலவழித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு பண்டங்களைப்பற்றிய வரி உயர்ந்துக்கொண்டே இருக்கிறது. இது நமது ராஜ்யத்திற்கு பெரிய வருமானம் என்று சொல்வதற்கு இல்லை. 1956-57-ல் 17 கோடி 72 லட்சம் கிட்டத்தட்ட இன்று 1961-62-ல் 23 லட்சத்து 95 ஆயிரம் மற்ற வரி மூலமாகக் கிடைக்கிறது. பெட்ரோல், மோட்டார் எண்ணெய் பெட்ரோல், மசல் ஆயில் மற்ற இதர எண்ணெய்கள் எல்லாவற்றிலிருந்தும் விற்பனை வரியின் மூலமாக 1956-57-ல் ஒரு கோடி ஏழு லட்சம் ரூபாய் கிடைக்கிறது. 1961-62-ல் வருடத்தில் இரண்டு கோடி 76 லட்சம் ரூபாய் நமக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. இப்பொருள்களின் விற்பனை வரி வருவாய் 100 சதவிகிதத்திற்கு மேல் அதிகரித்து இருக்கிறது. இந்த விதமான வளர்ச்சி, போக்குவரத்து வளர்ச்சியின் காரணமாக ஏற்பட்டது என்று சொன்னால் அது தவறாக இருக்காது. அதிகமான பல்கள் ஓடுவதனாலும், அதிகமாக எண்ணெய் உபயோகிக்கக்கூடிய இயந்திரங்கள் ஓடுவதனாலும் தான் இன்றைக்கு இந்த வருவாய் அதிகரித்து இருக்கிறது.

பொதுவாக எவ்வளவுதான் திறமையாக வரி விதிக்கின்ற இலாகாவை நிர்வகித்தாலும் அதில் குறையில்லாமல் இருக்க முடியாது. ஆங்கிலத்தில் சொல்வார்கள் 'No tax can be rendered popular by an efficient administrations'. இதை 'டாக்ஸேஷன் என்குவயரி' கமிட்டி-கூட தன் அறிக்கையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஓரளவு குறைபாடுகள் காணப்படும் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அந்தக் குறைபாடுகளை நீக்க ராஜ்ய சர்க்கார் அவ்வப்போது முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு வருகிறது. உதாரணமாக டாக்டர் லோகநாதன் சிபாரிசுப்படி ஒரு முனை வரி விதித்தோம். அதனால் சிறிய தொழில்களுக்குப் பாதகம் ஏற்பட்டது. பலமுனை வரி என்றால் பத்தாயிரம் வரையில் 'எக்சம்ஷன்' உண்டு. ஒரு முனை வரி என்றால் 'எக்சம்ஷன்' கிடையாது. பலமுனை வரி விதிக்கின்றபோது 'கம்பவுண்டு' செய்ய உரிமையிருக்கிறது. மொத்தத்தில் 1 சதவிகிதம் கட்டினால் போதும். ஆனால் 'சிங்கிள் பாரியன்ட் டாக்ஸிஸ்', அதுமாதிரி முடியாது. இரும்பு சாமான்கள் எல்லாவற்றுக்கும் ஒருமுனை வரி என்று சொன்னபோது சிறு இரும்புப் பண்டங்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற உரிமையாளர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்பட்டது. உதாரணமாக பக்கெட், குடம்,,



[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [19th July 1962]

தோண்டி முதலியவைகள் எல்லாம் இங்கே வாலாஜா ரோட்டிலே செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மொத்த உற்பத்தி நாலாயிரம், ஐயாயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் இருக்காது. அந்தமாதிரி நாலாயிரம், ஐயாயிரம் வரை உற்பத்தி செய்கிறவர்கள் பலமுனை வரி என்று இருக்குமானால் எந்தவிதமான வரியும் கட்டத் தேவையில்லை. ஆனால் நாம் விதித்த 'சிங்கின் பாயின்ட் டாக்ஸ்' பிரகாரம் அவர்களும் வரி கட்டவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டது. அதை ஆராய்ந்து பார்த்து சிறு தொழில்கள் பாதிக்கப்படாதவாறு இந்த சிறு இரும்புப் பண்டங்களை உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுக்கு மட்டும் விலக்குக்கொடுக்கலாம் என்று பார்த்தோம். அம்மாதிரி பிரிப்பதில் பல சங்கடங்கள் ஏற்பட்டதால் இரும்புப் பண்டங்கள் உற்பத்தி செய்கின்றவர்களுக்கு சிங்கின் பாயின்ட்டில் இருந்து மல்டிபாயிண்டுக்குக் கொண்டுவந்தோம். அந்தமாதிரி எந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நம் ராஜ்யத்தில் வியாபாரம் செய்து கொண்டிருக்கக்கூடியவர்களுக்கு எவ்வித கஷ்டம் ஏற்படுகிறது என்று அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுகிறதோ அப்போதெல்லாம் அதற்குத் தக்க மாறுதல்கள் செய்து கொண்டுவந்திருக்கிறோம்.

இந்த வரி விதிப்புக் கொள்கையையும் ஐந்து வருஷங்களுக்கு ஒரு முறை நாம் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்பது சர்க்காரின் நோக்கம். 1963-64-ஆம் வருஷத்தில் இதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்ய ஒரு நிபுணரை நியமிக்கலாம் என்று சர்க்கார் யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறது.

வரிவிதிப்பை ஏமாற்றுவதற்கு பல முயற்சிகள் நடப்பது இயற்கை. மனித இயல்பே வரி கொடுக்காமல் எப்படி இருக்க வேண்டுமோ அப்படி இருக்கவேண்டும் என்பது தான். அதை இரண்டு விதமாகச் சொல்வார்கள் 'avoidance of tax', 'evasion of tax' வரி கொடுக்காமல் இருப்பது சட்டபூர்வமானது. அது தவறுகூட இல்லை. ஆனால் கொடுக்கவேண்டிய வரியைக் கொடுக்காமல் 'இவேட்' செய்வது தவறானது. அதைத் தவிர்ப்பதற்காகத்தான் நாம் 'செக் போஸ்ட்' போட்டிருக்கிறோம். சென்னை நகரைச் சுற்றியும், நம் ராஜ்யத்தில் இருந்து அண்டை ராஜ்யத்திற்குப் போகக் கூடிய எல்லைகளிலும் இப்போது 'செக் போஸ்ட்' போட்டிருக்கிறோம். அந்த செக் போஸ்ட் போட்டதன் பயனாக இன்று எந்த எந்த இடங்களில் சரக்குகள் நம்முடைய ராஜ்யத்தை விட்டு வெளி ராஜ்யங்களுக்கு எடுத்துச் செல்லப்படுகிறதோ அதைபெல்லாம் கண்காணித்து வருவாயை பெருக்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் விற்பனை வரியை நல்லமுறையில் அமுல் நடத்தி ராஜ்ய சர்க்காருக்கு அதிகமான வருவாய் வரவேண்டுமென்பது இந்தச் சர்க்காருடைய நோக்கம். அதற்காக நம் ராஜ்யத்தில் இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் எல்லோரையும் அழைத்து ஒரு கூட்டம் ஒன்று போட்டு எந்த அளவுக்கு வரிகளைக் கொடுக்காமல் ஏமாற்றுவதைத் தவிர்க்க முடியும் என்பது பற்றியும், எந்த அளவுக்கு வரி கொடுப்பவர்களுடைய அசௌகரியங்களைப் போக்க முடியும் என்பது பற்றியும், எந்த அளவுக்குக் கணக்குகள் வைத்துக்கொள்வதில்



19th July 1962] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

உள்ள கஷ்டங்களைத் தவிர்க்கமுடியும் என்பது பற்றியும் ஒரு ஆலோசனை நடத்தினோம். அந்த ஆலோசனைகளின் முடிவுகளைச் சர்க்கார் வெகுசீக்கிரத்தில் அமுல் நடத்த ஆரம்பிக்கும்.

பொதுவாக, இந்த இலாகாவில் இருக்கிற பணியாளர்களுக்கு வேலை செய்வது கொஞ்சம் கஷ்டமாகவே இருக்கும். யாருடைய கணக்கைக் கேட்டாலும், யாருடைய கணக்கை எடுத்து வந்தாலும் உடனே குற்றச்சாட்டுகள், புகார்கள் சொல்லிவிடுவார்கள். ஆகவே, இந்த இலாகாவானது இந்த அளவுக்கு சரியான முறையில் நடந்து, புகார்கள் அதிகமாக இல்லாத நிலைமையில் வந்திருக்கிறது என்றால் அதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

விவாதத்திலே வழக்கமாக சில பண்டங்களுக்கு வரிகளைக் குறைக்கவேண்டும் என்றும், சில பண்டங்களுக்கு வரி விதித்ததை மாற்றியமைக்கவேண்டும் என்றும் சொல்வது வழக்கம் அந்த வழக்கப்படி இங்கே கனம் அங்கத்தினர்கள் எந்த ஆலோசனையைச் சொன்னாலும் அதைச் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இந்த மான்யக் கோரிக்கையை சபை ஏற்றுக்கொள்ளும்படியாக நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER: Motion moved—

That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 68,00,600 under Demand III—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.

திரு. க. ர. நல்லசிவம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் என்னுடைய பெயரில் இருக்கிற ஷெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

That the allotment of Rs. 68,00,600 under Demand III—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration be reduced by Rs. 100.

MR. SPEAKER: Cut motion moved—

That the allotment of Rs. 68,00,600 under Demand III—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration be reduced by Rs. 100.

\* திரு. க. ர. நல்லசிவம்: மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, 1953-ஆம் வருடத்திற்குப் பின்னால் மோட்டார் வாகனத்திற்கு உபயோகப்படுத்தக்கூடிய டீசல் எண்ணெய் மீது இந்தச் சர்க்கார் வரி விதித்தார்கள். அந்தக் காலத்தில் டீசல் எண்ணெயை அதிகமாக விவசாயத்துறையில் என்ஜின்களுக்கும், டிராக்டர்களுக்கும் உபயோகப்படுத்தி வந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதற்கு விதிவிலக்குத் தேவை என்று அப்போது பல அங்கத்தினர்கள் முறையிட்டுக் கொண்டது ஞாபகம் இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். எனக்குக் கூட ஞாபகம் இருக்கிறது. சம்பந்தப்பட்ட கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இது அதிக அளவில் இல்லை, குறைந்த அளவில் தான் இருக்கிறது. சரியான தகவல் கிடைத்த பின்னால் இதைப்பற்றியும் முடிவு செய்கிறோம் என்று சொன்னதாக



[திரு. க. ர. நல்லசிவம்] [19th July 1962]

எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிறது. பொதுவாக அதற்குப் பின்னாலுங்கூட, இன்ஜின்கள் மூலமாகத் தண்ணீர் எடுத்துப் பாய்ச்சுவதற்கு அனுகூலமாக மின்சாரம் வராத பகுதிகள் பல இருக்கின்றன. அதைப் பொறுத்தவரையில், சர்க்கார் யோசனை செய்து, விவசாயத் துறையில் வைத்திருக்கும் இன்ஜின்களுக்கு வாங்கக் கூடிய மசல் எண்ணெய்க்காவது வரியிலிருந்து விதி விலக்குக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(திரு. அ. ராகவ ரெட்டி தலைமை.)

குதிரைப் பந்தயத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதை நேரடியாக ஒழிக்கவேண்டுமென்று நான் விரும்பவில்லை. அதற்கு அதிகப்படியான வரி போட்டே ஒழித்துவிடுவது நல்லது. வசதியுள்ளவர்கள் குதிரைப் பந்தயத்திற்குப் போவதைப்பற்றி யாரும் கவலைப்படவில்லை. சாதாரண ஜனங்கள் குதிரைப் பந்தயத்திற்குப் போய்த் கெட்டுவிடுவார்களே என்ற கவலையினால்தான் இதை ஒழிக்கவேண்டுமென்ற எண்ணம் என் போன்றவர்களுக்கு ஏற்படுகிறது. குதிரைப் பந்தயத்திற்கு அதிகமாக வரி போட்டுவிட்டால், வசதியுள்ளவர்கள் தவிர யாரும் போகமாட்டார்கள். ஆகவே, இதற்கு இன்னும் அதிகமாக வரி போடலாம் என்று யோசனையை நான் தருகின்றேன்.

விற்பனை வரி வகையால் சிறு வியாபாரிகளுக்கு இன்னும் சில தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. விற்பனை வரி வசூலிப்பதில் இருக்கும் தொல்லைகளை நீக்கி, இன்னும் கொஞ்சம் பரிசீலனை செய்து, சிறு வியாபாரிகளுக்குத் தொந்தரவு இல்லாத முறையைக் கடைப்பிடிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மத்திய கலப்படத் தடைச் சட்டம் வியாபாரிகளுக்குச் சற்றுத் தொல்லையாக இருப்பதாகப் பல வியாபாரிகள் புகார்கள் சொல்கிறார்கள். வெண்ணெய், எண்ணெய் போன்ற பொருள்களை உற்பத்தி செய்ததற்குப் பிறகு கொஞ்ச நாட்களில் அதில் இருக்கும் கொழுப்புச் சத்து பல்வேறு வகையிலே அதிகப்படியாக மாறிவிடுகிறது. அதைப்பற்றி இன்னும் நல்ல முறையில் பரிசீலிக்க வேண்டும். அதை ரிஸர்ச் செய்தாகவேண்டும். கலப்படம் எல்லா வியாபாரிகளும் செய்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. வியாபாரிகள் கலப்படம் செய்வதே இல்லை என்றும் சொல்ல முடியாது. கலப்படத்தைப் பொறுத்து கொஞ்சம் நல்ல முறையில் கவனம் செலுத்தி, ஒவ்வொரு பொருளிலும் உள்ள கொழுப்புச் சத்து எத்தனை நாட்களில் அதிகப்படுகிறது என்பதை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து, கலப்படம் செய்யாமலேயே அந்தப் பொருள்கள் நாட்பட இருக்கும் அளவுக்கு ஏதாவது ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். மத்திய கலப்படத் தடைச் சட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில், அதில் இருக்கும் சில குறைபாடுகளைச் சரிப்படுத்துவதற்கு மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நமது சர்க்கார் யோசனை சொல்லவேண்டும். வியாபாரிகளுடைய புகார்களையும் நல்ல முறையில் கவனித்து காரியங்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கின்றேன்.



19th July 1962]

\* திரு. கோ. வெங்கட்ராமன் : மதிப்பிற்குரிய சபாநாயகர் அவர்களே, விற்பனை வரி மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் நான் கூற விரும்புகிறேன். நாட்டிலே விற்பனை வரியை 'காமதேனு' என்று வர்ணிப்பது முழுக்க முழுக்க உண்மைதான். காரணம், நாட்டிலே தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டதன் காரணமாக, வியாபாரம் பெருகி, விற்பனை வரி ஆண்டுக்கு ஆண்டு அதிகரித்து வருவதையும் நாம் கண்கூடாகக் காண்கிறோம். விற்பனை வரி நம்முடைய ராஜ்ய வருமானத்திலே கூட ஒரு முக்கியமான சத விகிதத்தை வகிக்கிறது. ஆகவே, விற்பனை வரித்துறை சிறந்த அளவுக்கு நிர்வகிக்கப்படுகிறது. விற்பனை வரி மிகச் சிக்கலான சட்டங்களிடையே இருந்தாலுங்கூட அந்தச் சிக்கலான சட்டங்களிடையேகூட, இதை நல்ல முறையில் வசூலிப்பதற்காக இந்த ராஜ்ய சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டுள்ள முயற்சிகளை நான் பாராட்டுகிறேன். காரணம், மிகச் சிறிய வியாபாரிகள்கூட இந்த விற்பனை வரிச் சட்டங்களைத் தெரிந்து கொள்ளவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். மிகச் சிறிய வியாபாரிகள், அவர்கள் வாங்குகிற பொருள்களை நல்ல லாபத்தோடு விற்கவேண்டும் என்பதோடு நில்லாது விற்பனை வரிச் சட்டத்தின் அடிப்படையில் பல்வேறு கணக்கை வைத்துக் கொள்ளவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, விற்பனை வரி வருமானம் அதிகரிப்பதோடு நில்லாது வியாபாரிகளிடையே ஓரளவு விழிப்பையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறது என்பதை நான் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதேநேரத்தில் சில சிக்கலான சங்கடமான சந்தர்ப்பங்களிலே சிறிய வியாபாரிகளுடைய நிலைமை கவலைக்கிடமாக இருக்கிறது என்பதை மட்டும் நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். காரணம், மத்திய விற்பனை வரி அமுலான பிறகு இந்த ராஜ்யத்திலிருந்து வெளி ராஜ்யங்களுக்கு விற்பனை செய்யவேண்டிய பொருள்களைத்துக்கும் மத்திய விற்பனை வரிச் சட்டத்தின்படி ஒரு சத விகிதம் வரி வசூலிக்கப்படவேண்டுமென்றால் வெளி ராஜ்யங்களிலிருந்து அவர்கள் 'ஸி' நமூனாவைப் பெறவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்கள், மத்திய விற்பனை வரி மூலம் நமக்கு 273 லட்சம் ரூபாய் கிடைத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அப்படியானால், 273 கோடி ரூபாய் பெறுமானமுள்ள சரக்கு இந்த ராஜ்யத்திலிருந்து வெளி ராஜ்யங்களுக்குச் செல்கிறது. அவ்வாறு செல்கிற பல்வேறு பொருள்கள், பெரிய தொழிற்சாலைகளிலே உற்பத்தி ஆகின்ற பொருள்கள் மட்டுமல்ல, சிறிய தொழிற்சாலைகளிலிருந்து உற்பத்தி ஆகின்ற பொருள்கள், குடிசைத் தொழில்கள் மூலம் உற்பத்தி ஆகின்ற பொருள்கள் கூட மத்திய விற்பனை வரிக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக சொல்லவேண்டுமானால், வெள்ளிக் கொலுசுகள் ஏராளமாக வட நாட்டுக்கு ஏற்றுமதி ஆகின்றன. அதுபோன்று முறுக்கேற்றப்பட்ட செயற்கைப் பட்டு நூல், ஜவ்வரிசி, இன்னும் இத்தகைய பொருள்களை சிறிய வியாபாரிகளுக்கும், சிறிய உற்பத்தியாளர்களுக்கும் அனுப்பும்போது, அவர்கள் அது சம்பந்தமான சட்டங்களைப் பின்பற்ற வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள்.



[திரு. கோ. வெங்கட்ராமன்] [19th July 1962]

இதிலே இருக்கும் ஒரே ஒரு சிக்கலைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். 'ஸி' நமூனாவைப் பெறும்போது, அவர்கள் வெளி ராஜ்யங்களுக்கு அனுப்பும் பொருள்கள், டிக்ளேர்டு குட்ஸ் என்ற பிரிவைச் சேர்ந்தவையா அல்லது பொதுப்பிரிவை சேர்ந்தவையா என்று குறிப்பிடுவதற்காக 'ஸி' நமூனாவில் ஏராளமான விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஒரு வியாபாரி இந்த ராஜ்யத்திலிருந்து சரக்குகளை வாங்கவேண்டுமென்றால், அந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கும் விற்பனை வரி அதிகாரிகளிடத்தில் பெயரைப் பதிவு செய்து, அதற்கென்று 'ஸி' நமூனாவைப் பெறவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். 'ஸி' நமூனாவை அவ்வாறு பெற்ற பிறகு, இந்த ராஜ்யத்திலிருந்து வாங்கும் சரக்குகளுக்காக பாங்க் மூலம் ட்ராப்ட் அனுப்பப்பட்டாலும் சரி, அல்லது நேரடியாகத் தொகை செலுத்தப்பட்டாலும் சரி, அவர்கள் 'ஸி' நமூனாவைப் பூர்த்திசெய்து அனுப்பவேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். ஆகையால், சரக்கு இந்த ராஜ்யத்திலிருந்து வெளி ராஜ்யங்களுக்கு அனுப்பப்பட்ட பிறகு, மூன்று மாதங்கள், நான்கு மாதங்கள், ஓராண்டுக் கூட, அவர்கள் நமூனாவைப் பூர்த்தி செய்து அனுப்புவதற்கு அந்த ராஜ்யத்திலுள்ள வியாபாரிகள் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்கள் சிறிய வியாபாரிகள்—கிராமங்களிலே இருக்கிறவர்களிடமிருந்து வாங்கி விற்கிறார்கள். வட நாட்டிலே இருக்கும் பல்வேறு பகுதிகளிலே, கிராமங்களிலே, குக்கிராமங்களிலேகூட கொஞ்சு வாங்கி விற்கிறார்கள். அங்கே அத்தகையவர்களிடத்திலிருந்து 'ஸி' நமூனாவைப் பெறுவது என்றால் நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள வியாபாரிகளுக்குச் சங்கடமாக இருக்கிறது. சங்கடம் என்று சொல்லும் போது, இங்கே இருக்கும் இத்தகைய வியாபாரம் செய்கிறவர்கள் 'ஸி' நமூனாவைத் தாக்கல் செய்யத் தயாராயிருக்கிறார்கள். ஆனால், வெளி ராஜ்யத்திலிருந்து வருகிற 'ஸி' நமூனா சரியான முறையிலே பூர்த்தி செய்யப்படுவது கிடையாது. இன்றைக்குப் பரவலாக இருக்கும் கருத்து—வெளி ராஜ்யத்திலே இருக்கும் கருத்து நமூனா ஆங்கிலத்திலே ஏற்பட்டிருக்காமல், அந்தந்த பிரதேச மொழியில் இருக்கிறது. இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கும் வியாபாரிகள் அந்த 'ஸி' நமூனாவைப் பெற்றவுடனே, விற்பனை வரி அதிகாரிகளிடத்தில் ஒப்படைத்துவிடுகிறார்கள். அதிலே ஏற்படும் தவறுகளுக்கும், பிழைகளுக்கும் இந்த ராஜ்யத்திலிருக்கும் வியாபாரிகள் பொறுப்பாளியாகிவிடுகிறார்கள். காரணம், அந்த நமூனா ஏந்த நேரத்திலாவது தவறுதலாக இருக்கிறது, குறிப்பிட்ட தகவல் பெறாமல் இருக்கிறது என்று கண்டுபிடிக்கப்படுமானால், அந்தத் தவறு காரணமாக, விற்பனை வரி ஒரு சதவிகிதத்திற்குப் பதிலாக ஏழு சதவிகிதம் வசூலிக்கப்படுகிறது. இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அந்த நமூனா தவறுதலாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தாலோ அல்லது அந்த நமூனாவில் இங்கு வித்தியாசம் இருக்கிறது என்ற காரணத்தாலோ அல்லது அந்த நமூனாவில் குறிப்பிட்ட வியாபாரியின் ரிஜிஸ்டர் எண் குறிப்பிடப்படவில்லை என்ற காரணத்தினாலோ, ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்ட எண் இருந்தும், ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்ட தேதி இல்லை என்ற காரணத்தாலோ,



19th July 1962] [திரு. கோ. வெங்கட்ராமன்]

தவறுகள் கண்டுபிடிக்கப்படுமானால், அது ஏழு சத விகித வரி விதிப்புக்கு உள்ளாகிவிடுகிறது. ஒரு சத விகிதம் கட்டவேண்டிய இடத்தில், ஆறு சத விகிதம் அதிக வரியாகக் கட்டவேண்டி இருக்கிறது. ராஜ்யத்திலே இருக்கும் வியாபாரிகள் நழுளுவைப் பெற்றுத் தாக்கல் செய்வதற்குத் தயாராயிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுடைய கோரிக்கை, இந்தச் சிறிய தவறுதலைத் திருத்திக் கொள்வதற்கு தகுந்த அவகாசம் அளிக்கவேண்டும் என்ற கோரிக்கை. விதித்திருக்கிறார்கள். அந்த 'ஸி' நழுளுக்களிலே purpose of purchase என்ற வகையில், எந்தக் காரியத்துக்காக வாங்குகிறார்கள் என்பது மிகவும் முக்கியம். இது இல்லை யென்றால், எது டிக்ளேர்டு குட்ஸ், எது பொதுப் பிரிவு என்று கண்டுபிடிக்க முடியாது. "for re-sale, for manufacture of goods, for sale in the process of goods for sale, for mining". இப்படிப் பல்வேறு காரணங்கள் அதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த 'ஸி' நழுளுவைப் பொறுத்தவரையில், இரண்டு விதமான 'ஸி' நழுளுக்களை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று நம் முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் ஏன் மத்திய சர்க்காருக்குச் சிபார்சு செய்யக்கூடாது என்று நான் கேட்கின்றேன்.

ஒரு வியாபாரி ரிஜிஸ்டர் செய்துகொண்ட உடனே அவர்களுக்கு அளிக்கப்படும் பாரம் அவர்கள் வாங்குகிற பொருளுக்கு உரியதாகத்தான் இருக்கவேண்டும். அந்த பாரத்திலே அவர் பில்லின் எண்ணை, தேதியைக் குறிப்பிட்டுக் கையெழுத்திடை விட்டால் செல்லுபடியாகும் நிலைமை இல்லை. அதை எளிதாக ஆக்கிவிட வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய கருத்து. இது போன்ற நிலையிலே மற்ற ராஜ்யங்களிலே இருக்கும் தொழிலதிபர்களுக்கு, சிறிய தொழிலதிபர்களுக்குச் சங்கடம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. நான் கேள்விப்படுகிறேன்—இந்த 'ஸி' பாரங்கள் சரியான முறையில் பூர்த்தி செய்யப்படவேண்டுமென்பதில் அவ்வளவு அக்கறை செலுத்தப்படுவதில்லையென்று. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மிகச் சிறந்த முறையில், சட்ட சம்பந்தமான சிக்கல்களைத் தீர்க்கக்கூடிய முறையில். இந்த நிர்வாகம் நடைபெற்று வருகிறது. இது சம்பந்தமான சிக்கல்களை எடுத்துக் கூறிய போது அரசாங்கத்திலே நிர்வாகத்தினர் தகுந்த உத்தரவுகளை அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இந்தத் துறையிலே கால தாமதம் ஏற்படுவது போன்ற சில்லரைச் சிக்கல்களை தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையில் உத்தரவுகள் அனுப்பப்படுகின்றன. 'ஸி' பாரம் எளிதான முறையில் பூர்த்தி செய்யப்படக்கூடியதாக இருக்க வேண்டுமென்பதை வற்புறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன். ஹைகோர்ட் தீர்ப்பு ஒன்றில் 'பர்ப்பஸ் ஆப் பர்சேஸ்' பற்றிக் குறிப்பிடவேண்டிய அவசியம் இல்லையென்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் அதை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடிய நிலை இல்லை என்றாலும்கூட, இந்தத் துறையை எளிதாக்குவது ராஜ்யத்திலிருக்கும் வியாபாரிகளுக்கு நன்மை தருவதாக இருக்கும். நம்முடைய ராஜ்ய வியாபாரிகள் வெளி ராஜ்யங்களுக்குச் சாமான் அனுப்பும்போது இந்த 'ஸி' பாரத்தைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமா? இதிலே

10-00  
a.m.



[திரு. கோ. வெங்கட்ராமன்] [19th July 1962]

பல சிக்கல்கள் இருப்பதன் காரணமாக, இரண்டு லட்சம், மூன்று லட்சம் என்ற அளவுக்குச் சில வியாபாரிகள் 7 சத விதிகம் வரி கட்டவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு, அதன் காரணமாக பல வியாபாரஸ்தாபனங்கள் மூடப்பட்டிருப்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இந்தத் துறையிலே மிகுந்த கவனம் செலுத்தி மத்திய அரசாங்கத்திற்கு இதற்கு வேண்டிய சிபாரிசுகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விற்பனை வரித் துறை நல்ல முறையிலே நடைபெற்று வருகிறது. நம்முடைய தொழில் வளம் பெருகப் பெருக இந்த விற்பனை வரி மூலம் கிடைக்கும் வருமானம் நல்ல முறையிலே மேலும் பெருகும். இப்போது பெரும் சிக்கல்கள் ஏதும் கிடையாது. இருக்கின்ற சிறு சிறு சிக்கல்களைத் தீர்க்க நிர்வாகம் முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

\* திரு. வை. சங்கரன் : கனம் தாற்காலிக சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரிச் சட்டமானது—1959-ஆம் வருஷம் 'ஆல் காம்ப்ரஹென்சிவ் லெஜிஸ்லேஷன்' ஆக இருந்தபோது இருந்த பல குழப்ப நிலைகளையும் சிக்கல்களையும் போக்கி நல்ல முறையிலே இப்போது செய்யப்பட்டிருக்கிறது. முன்னாலே யெல்லாம் சட்டப்படுத்தாததையோ விதிகளையோ பார்க்கவேண்டுமென்றால் பல சூழ்நிலைகளை வைத்துப் பார்த்தால்தான் முடியும். ஒவ்வொரு சமயத்திலும் எவ்வளவு வரி இருக்கிறது என்பதைச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளமுடியாது. திடீரென்று வரி விகிதங்கள் மாற்றப்படக்கூடிய பல கஷ்டங்கள் இருந்தன. வருஷ நடுவில்கூட வரி விகிதங்கள் மாற்றப்படக்கூடிய நிலையில் இருந்தது. ஒரு தேதி வரையில் இந்த அளவு வரி விகிதம், இன்னொரு தேதியிலிருந்து வேறு அளவில் வரி விகிதம் என்று இருந்த காலத்தில் கஷ்டம் அதிகமாக இருந்து கொண்டு வந்தது. இப்போது அவற்றையெல்லாம் போக்கி நல்ல முறையிலே இந்தச் சட்டத்தைச் செய்திருக்கிறார்கள். இதிலே ஒரு புதுமை என்னவென்றால், சட்ட திட்டத்துடனேயே அதே காலத்திற்குள் சூலையும் போட்டு விட்டார்கள். சாதாரணமாக, சட்டம் வந்த பிறகு 'ரூல்' போட ஒரு சில மாதங்கள், வருடம் கூட ஆகும். இப்போது இந்தச் சட்டம் வரும்போதே 'ரூல்ஸ்'-யும் சேர்த்து 'ஃப்ரேம்' பண்ணி யிருப்பதால் வியாபாரிகளுக்குக் கஷ்டங்களும் தொல்லைகளும் ஏற்படாதிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தின் ஐந்து ஆண்டு நடைமுறையைப் பார்த்து இன்னும் சில கஷ்டங்களும், சிக்கல்களும் இருப்பதாக உணர்ந்தால் அவற்றையும் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து மாற்றியமைக்க வேண்டுமானால் 'அதையும் செய்வேன்' என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் உறுதி கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த முறையில் பார்க்கும்போது அநேகமாகக் குறைபாடுகள் இல்லையென்றாலும்கூட ஒன்றிரண்டு குறைபாடுகள் தென்படுகின்றன. சீக்கிரத்தில் அவை போக்கப்படும் என்று நம்புகிறேன்.



19th July 1962]

[திரு. வை. சங்கரன்]

‘அக்கவுண்ட்’ வைப்பதில் இன்றும் சில கஷ்டங்கள் இருப்பதாக வியாபாரிகள் சொல்கிறார்கள். ஒரு சில பொருள்களை வியாபாரம் செய்யும்போது, அதிலே சிங்கிள் பாயிண்ட் டாக்ஸ், மல்டி பாயிண்ட் டாக்ஸ், சேல்ஸ் பாயிண்ட்டில் வரி, பர்சேஸ் பாயிண்ட்டில் வரி எல்லாவற்றிற்கும் தனித் தனியாகக் கணக்கு வைக்கும்படி இருக்கிறது. அப்படி வைக்கும்போது சிக்கல்கள் ஏற்பட்டு, சில குறைபாடுகளும் காணப்படுகின்றன. கூடிய சீக்கிரத்தில் அதையும் நிவர்த்திக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ‘ரிஜிஸ்டர்டு டீலர்ஸ்’ அடுத்த ராஜ்யத்தில் இருந்து சாமான்கள் வாங்கும்போது ‘சி’ பாரத்தை ஒரு வருடத்திற்குள் ‘சப்மிட்’ செய்து வாங்கவேண்டும். இதில் தற்போது காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. இன்றைக்கு உள்ள நிலைமையில் ஒரு வருஷத்தான் அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை மாற்றி ‘அலெஸ்மெண்ட் டேட்’ வரைக்கும் அந்த பாரத்தை சப்மிட் பண்ண அவகாசம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதனால் பாதகம் ஒன்றும் ஏற்பட்டுவிடாது.

அடுத்தபடியாக சில பொருள்களுக்கு அதாவது ‘மேச்சன்’ போன்ற பொருள்களுக்கு ‘செண்டர்ஸ் சேல்ஸ் டாக்ஸ்’ இருக்கிறது. நம்முடைய டாக்ஸம் இருக்கிறது. ‘எக்ஸைஸ் டியூட்டி’ யையும் சேர்ந்து செண்டர்ஸ் சேல்ஸ் டாக்ஸ் போடப்படுகிறது, தீப்பெட்டி போன்ற சாமான்கள் மீது. நம்முடைய ஸ்டேட் சேல்ஸ்டாக்ஸ் போடும்போது எக்ஸைஸ் டியூட்டியை விட்டு விட்டுத்தான் கணக்கிடப்படுகிறது. ‘டபிள் டாக்சேஷன்’ மாதிரி ஆகிவிடாமல் இருக்க எந்த இடத்தில் சொல்ல வேண்டுமோ, ‘நேஷனல் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலில்’ சொல்ல வேண்டுமோ, அல்லது வேறு எங்கே சொல்ல வேண்டுமோ அங்கே சொல்லி நம்முடைய டாக்ஸ் முறையில் செண்டர்ஸ் சேல்ஸ் டாக்சையும் போடச் செய்யவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சர்க்கரை, டெக்ஸ்டைல் போன்றவற்றுக்கு நாம் போட்டிருக்கக் கூடிய ராஜ்ய சேல்ஸ் டாக்சை எடுத்துவிட்டு, வசூல் செய்ய எளிதாக, சுலபமாக இருக்குமென்ற அடிப்படையில் எக்ஸைஸ் டியூட்டியாக மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. உண்மையிலேயே புள்ளி விவரப்படி பார்த்தாலும் நாம் ஜெனரல் சேல்ஸ் டாக்ஸி லிருந்து எவ்வளவு வசூல் செய்திருக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு ஷேர் நமக்கு எக்ஸைஸ் டியூட்டியிலிருந்து கிடைக்கவில்லையென்று தெரிகிறது. 1956-57ல் வந்த நிகர சேல்ஸ் டாக்ஸ் 285 லட்சம். அதற்கு மேல் 71 லட்சம் அதிகம் வந்து இருப்பதாக சொல்லப்பட்டு இருக்கிறது. பொதுவாக, ஜெனரல் சேல்ஸ் டாக்ஸை எடுத்துக் கொண்டால் 1956-57ல் இருந்ததைவிட பொதுவாக இப்போது 50 சதவிகிதம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆனால் செண்டர்ஸ் கவர்ன்மெண்ட் 9 சதவிகிதம் தான் கணக்கிட்டு கொடுப்பதாகத் தெரிகிறது. நடைமுறையில் பார்க்கும்போது, இன்னும் 70, 80 லட்ச ரூபாய் நாமே வசூல் செய்தால் கிடைத்திருக்குமென்று



[திரு. வை. சங்கரன்; [19th July 1962]

தேரிதிருது. ஆகவே, 80 லட்சம் ரூபாய் வரை விட்டுக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை, அதையும் கேட்டுப் பெறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சிங்கிள் பாயிண்ட் டாக்கைஸ் பொறுத்த வரையில் 'பாவிஷி' ஆக ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் தனியார் துறையில் 'பைசிகிள்', 'அம்பரல்லா', 'எலக்ட்ரிகல் அப்ளையன்ஸ்' தொழிற்சாலைகள் நடத்தி வருகிறோம். புதிதாக இந்தத் தொழில்களை ஆரம்பிக்கும்போது, இவற்றுக் கெல்லாம் 5 சதவிகிதம் போடப்படுகிறது. 'மியூசிகல் இன்ஸ்ட்ருமென்ட்ஸ்' க்கெல்லாம் 6 சதவிகிதம் டாக்ஸ் போடப்படுகிறது.

பொதுவாக, நம் ராஜ்யத்தில் ஆரம்பிக்கும் தொழிலுக்கு இங்கே 6 சதவிகிதம், 7 சதவிகிதம் என்று கொடுப்பதை விட வேளி மாகாணங்களில் இருந்து வாங்கினால் 1 சதவிகிதம் கொடுத்தால் போதும். மியூஸிக்கல் இன்ஸ்ட்ருமென்ட்ஸ் இவைகளைப் பார்க்கும்போது இங்கு 5 சதவிகிதம் வரி கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது.

**கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்:** திரு. சங்கரன் அவர்கள் சொல்வது சரியல்ல. மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு விற்பனை செய்யும் போது 1 சதவிகிதம் சென்ட்ரல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் கொடுத்து விட்டு அந்தந்த ராஜ்யங்களில் விற்கும்போது 6 சதவிகிதம் போட்டுத் தான் விற்பனை செய்ய வேண்டும்.

**திரு. வை. சங்கரன்:** மற்ற மாநிலங்களில் இருப்பதைவிட நமது மாநிலத்தில் விற்பனை வரி அதிகமாக இருந்தால் போட்டி ஏற்பட்டு நமது தொழில் நசித்து விடும். ஆகவே நம் மாநிலத்தில் உள்ள தொழில்கள் நசித்து விடாது பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். பின்னர், ஒவ்வொரு ஸ்டேட்டுக்கும் ஒவ்வொரு விதத்தில் வரி விகிதம் இருக்கிறது. ஆகவே, நான் சொல்ல விரும்புவது என்ன வென்றால், முக்கியமான பொருள்களின் மீதாவது எல்லா ராஜ்யங்களிலும் ஒரே விகிதத்தில் வரி விகிதத்தை வைக்க முடியுமா என்பதைப் பற்றி ஆலோசித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பின்னர், இந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆக்டைப் பார்த்தால், ஒரு சில பொருள்களுக்கு 'டபிள் டாக்ஸேஷன்' இருப்பதாக இருக்கிறது. உதாரணத்திற்கு சொல்லவேண்டுமென்றால் சோப்பை எடுத்துக்கொள்ளலாம். முதலில் சோப்புக்குள்ளே 'இன்கீர்டியன்ஸ்க்கு' டாக்ஸ் போடுகிறார்கள். பின்னர் அதை வைத்து சோப் செய்து சோப்பாக வெளி வரும்போது அதற்கும் டாக்ஸ் போடுகிறார்கள். ஆகவே அதற்கு இரண்டு விதத்தில் வரி போடப்படுகிறது. அதேபோல்தான் சென்ட்ரல் நட்ஸ்-ம். பின்னர் பிரஞ்ச் காப்பியை எடுத்துக் கொண்டால், காப்பி, சிக்கரி இரண்டுக்கும் 5 சதவிகிதம் வரி போடுகிறார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்டவைகளை எல்லாம் நன்கு பரிசீலித்து நிவாரணம் தர முடியுமா என்று பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த விற்பனை வரியில் இருந்து நமக்கு வருமானம் அதிகமாக கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அது பெருகிக் கொண்டே போகிறது. வரி போடக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. நாம்



19th July 1962]

[திரு. வை. சங்கரன்]

செய்யவேண்டிய வேலைகள் எவ்வளவோ இருக்கின்றன. ஆகவே வரி போட்டு வருமானம் தேடவேண்டியிருக்கிறது. வரி கூடாது என்று சொல்லக்கூடிய கோஷ்டியைச் சேர்ந்தவன் அல்ல நான்.

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த இலாகாவை நன்கு நடத்தி வருகிறார்கள். ஆனால் நான் சொல்வது 999 குடம் வரை ஊற்று விட்டு கடைசியில் 1,000-வது குடம் வரும்போது சலிப்புத் தட்டக் கூடாது. நான் எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்றால் நெல்லை எடுத்துக்கொள்வோம். அது மிகவும் அத்தியாவசியமான ஒரு பொருளாகும். ஆகவே நல்லதொரு “ஜெஸ்சர்” ராக இந்த நெல்லுக்கு வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நாம் வெஜிட்டபிள்ஸ்குள்ள வரியை எடுத்து விட்டோம். அதேபோல் பாலை எடுத்துக்கொண்டால் அது ஒரு சில மணி நேரத்தில் கெட்டு விடும் பொருள். ஆகவே இந்த பாலின் மேல் உள்ள விற்பனை வரியையும் எடுத்து, அதற்கும் விதி விலக்கு கொடுக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கடலை, பட்டாணிக்கு வரி இருக்கிறது. அது நம் ராஜ்யத்தில் உள்ள ஏழை மக்களின் உணவு. இவை வெளியிடங்களிலிருந்து வருகிறது. இந்த வியாபாரத்தை எடுத்துக் கொண்டால் இதில் அதிக லாபம் கிடையாது. ஒரு அணை, இரண்டு அணை, மூன்றரை என்றுதான் சில்லரையாக விற்கவேண்டும். அதோடு இதில் அதிகப்படியான லாபமும் கிடையாது. ஆகவே இவற்றிற்கும் வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்தாற்போல் அரிசிப்பொறி. இந்த அரிசிப்பொறி நேரில் செய்வதைப் பார்த்தால்தான் அதிலுள்ள கஷ்டம் தெரிய வரும். அதற்கு ஒரு வாரம் பெரிய ப்ராஸஸ் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. அப்படி லேபர் கூடுதலாக இருந்தும், அதிலிருந்து கிடைக்கும் “மார்க்ஜின்” ஆப் “ப்ராபிட்” குறைவுதான். இதுவும் ஏழை மக்களின் உணவு என்ற முறையில் இதற்கும் விதி விலக்கு கொடுத்திருக்கலாம். மேற்சொன்ன பொருள்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிப்பதால் ஒரு சில லட்சம் ரூபாய் நமக்கு நஷ்டமாகலாம். இத்துறையிலிருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் வருவாயில், இது பெரியதொரு நஷ்டமல்ல. ஆகவே கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு சில லட்சம் ரூபாயை விட்டுக் கொடுப்பதில் கஷ்டமொன்றும் இராது அவர்களுக்கு என்றுதான் நினைக்கிறேன். ஆகவே, இவைகளைக் குறித்து ஆலோசித்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏழை மக்களும் இதனால் பலன் அடைவார்கள் என்றும் சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பின்னர் சீ.டி.ஓ. செலக்ஷன் பற்றி ஒரு வார்த்தை. ஒன்றிரண்டு கேஸ்கள் என் கவனத்திற்கு வந்தன. எபிஷியன்ஸி என்ற காரணத்தைச் சொல்லி, 8, 10, 20 என்ற ராங்கில் இருப்பவர்களை கீழே 80-வது ராங்கிற்குத் தள்ளிவிட்டு 80-வது ராங்கில் உள்ளவர்களை மேலே கொண்டு வந்து விடுகிறார்கள். (மணியடிக்கப் பட்டது.) இப்படி 80-வது ராங்கில் இருப்பவர்களை 20-வது ராங்கிற்குக் கொண்டு வருவதும் 20-வது ராங்கில் இருப்பவர்களை 80-வது ராங்கிற்கு கீழே தள்ளுவதும் சரியல்ல. ஏதாவது ஒரு



[திரு. வை. சங்கரன்] [19th July 1962]

சந்தர்ப்பத்தில் திறமை குறைவு ஏற்பட்டிருந்தால் அதற்காக அவரை 'இன்ஸ்பெக்டர்' என்று சொல்லி 20-வது ராங்கில் இருப்பவரை 80-வது ராங்கிற்கு கீழே தள்ளி விடக்கூடாது. இதைப் பற்றி சொன்னால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் "போர்டு இருக்கிறது, சர்வீஸ் கமிஷன் இருக்கிறது. இதில் நாங்கள் ஒன்றும் செய்வதற்கில்லை" என்று பதில் சொல்லலாம். அப்படிச் சொல்வதால் பிரயோஜனமில்லை. இதுமாதிரி 'அன்-ஜஸ்ட்டாக' நடப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும். கூடுமான வரை சீனியாரிட்டிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பின்னர், சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் டாக்ஸ் ஆபீஸ்களை எடுத்துக் கொண்டால் அவைகளுக்காக புதுக் கட்டிடங்கள் கட்டுகிறார்கள். வருமானம் வரக்கூடிய இலாகா அது. ஆகவே வருபவர்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியம் செய்து கொடுக்கவேண்டும். வருபவர்களை நல்ல முறையில் நடத்தி அவர்களுக்கு வேண்டிய சௌகரியங்கள் செய்து கொடுக்கவேண்டும். இங்கு, இன்று ஒரு ஆபீஸ் ஒரு வாடகைக் கட்டிடத்தில் இருக்கும். அதை நிரூபித்து மாற்றிவிடுகிறார்கள். அப்பொழுது வியாபாரிகளுக்கு எந்த இடத்தில் ஆபீஸ் இருக்கிறது என்று தெரிவித்தலை. அதனால் வியாபாரிகளுக்கு பல கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே இந்த சேல்ஸ் டாக்ஸ் ஆபீசுக்கு நல்ல முறையில் கட்டிடம் கட்டி கஸ்டமர்ஸ்க்கும் வேண்டிய முறையில் வருபவர்களுக்கும் நல்ல சௌகரியங்கள் இருக்கும் முறையில் நல்ல கட்டிடம் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோல் கஸ்டமர்ஸ் நல்ல முறையில் நடத்தப்படவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

\* திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம். மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரி மான்யத்தின் மீது நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். விவசாயிகள் உபயோகிக்கும் டீசல் ஆயிலுக்கு, டிராக்டர்கள், பம்ப்செட்ஸ், மற்றும் விவசாய சம்பந்தமாக உபயோகிக்கும் ஆயில்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளித்தால்தான் விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் கிடைக்கும். முன்பு விவசாயிகள் உபயோகிக்கும் ஆயில்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிப்பதற்காக இருந்தது. இப்பொழுது அதற்கும் விற்பனை வரி வாங்குகிறார்கள். அதை நன்கு பரிசீலனை செய்து விற்பனை வரியிலிருந்து விவசாயிகளுக்கு விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பின்னர் சிறு சிறு வியாபாரிகள் குடிசை, கடைகளை போட்டுக் கொண்டு விறகக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு இந்த விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நெல் விற்பனையாளர்களுக்கும், அரிசி விற்பனையாளர்களுக்கும் இந்த வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். பால் விற்பனை செய்கிறவர்களுக்கும் இந்த விற்பனை வரி இல்லாமல் செய்ய வேண்டும் என்று மிக மிக வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். விற்பனை வரியிலிருந்து டீமிக்கி கொடுப்பவர்களை நன்றாக கண்காணித்து, டிப்பார்ட்



19th July 1962]

[திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

மெண்டிலுள்ளவர்கள் நன்றாகப் பார்த்து டிமிக்கிக் கொடுக்காதபடி கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். விற்பனை வரி செலுத்தவேண்டியவர்கள் பல கணக்குகளை வைத்துக்கொண்டு விற்பனை வரி செலுத்தாமல் டிமிக்கி கொடுக்கிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் கண்டுபிடித்து இப்படிப்பட்டவர்களை மீட்டுவது வரிகளை சரியானபடி வசூலித்து நமது நிதியை அதிகப்படுத்தவேண்டும். அப்படியில்லாமல் விவசாயிகளின் மீது புது வரியைப் போட்டு விவசாயிகளை தொந்தரவு படுத்தக்கூடாது. ஆகவே, அரசாங்கத்திற்கு முறைப்படி வரவேண்டிய விற்பனை வரிகளை எல்லாம் நல்ல முறையில் வசூலிப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றியை தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

\* திரு. கே. பி. பழனிசாமி : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரியானது நம்முடைய நாட்டுக்கு கிடைத்திருக்கும் ஒரு வரப்பிரசாதம் என்று நாம் கூறியிருக்கிறோம். அதுவும் குறிப்பாக அனேக இடங்களில் நாம் சாமான்களை வாங்கும்போது, இந்த வரியைப் போடுகிறார்கள். ஆனால் சில வியாபாரிகள் சாமான்கள் வாங்கும்போது வரியை போட வேண்டும் என்று நினைத்தால் வரி போடுகிறார்கள். இல்லையென்றால் கன்ஸ்யூமர்களுக்கு—பில் போட்டுக் கொடுக்காமல் வரியை சரியாக சர்க்காருக்கு கொடுப்பதில்லை. விற்பனை வரி விஷயத்தில் நமது சர்க்கார் சிரத்தையோடு கவனித்து பரிசீலனை செய்தால், இன்னும் நல்ல முறையில் விற்பனை வரியை அதிகமாக வசூலிக்க முடியும். ஆதலால், இந்த விற்பனை வரியினால் ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய் நமக்கு வருவதோடு கூட, நம்முடைய திட்டங்களுக்கெல்லாம் இவை நல்ல முறையில் பயன்பட முடியும். ஆகவே நல்ல முறையில் வரியை வசூலிப்பதற்கு அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

\* SRIMATHI B. LAKSHMI NARASAMMA : Sir, as one closely connected with the vegetable oil industry, I wish to bring to the notice of the Government some of the difficulties which the industry is facing with regard to administration of the sales tax Act and seek their redressal.

The tax on groundnut oil and other vegetable oils is being levied in our State as a single point levy at three per cent on the turnover. Manufacturers of these oils have to depend upon the Vanaspathi factories within the State and outside to market their products. In Andhra State the Sales Tax on vegetable oil is being collected at two per cent as a single point levy. As such millers are in a better position to compete in the market than those in our State. Manufacturers in our State are thus faced with a difficult situation and it has therefore become very necessary in the interests of our manufacturers, that the crushing industry in our State is



[Srimathi B. Lakshmi Narasamma] [19th July 1962]

placed in a competitive position. I earnestly suggest that the tax on groundnut oil be reduced from three per cent to two per cent as a single point levy. If for any reason that is not possible or practicable, groundnut oil should at least be removed from the first schedule and placed under the category of general commodities and taxed at two per cent as a multipoint levy. I also wish to recommend to the Government that the concessional rate of one per cent allowed in respect of component parts under section 3 of the Madras General Sales Tax Act should be extended to groundnut oil and other vegetable oils which are used as a raw material for the manufacture of Vanaspathi.

In inter-State sales where 'C' forms are issued by buyers to the sellers in our State, small mistakes of a very trivial technical nature creep into these 'C' forms, due to ignorance or oversight of the buyers' staff and such forms are thrown out and disallowed by the Assessing Officers here and hence, in our State the sellers are penalised for no fault of theirs to pay a tax of seven per cent on such disallowed turnovers. Government or Revenue Board may advise these assessing officers to temper their firmness in administration with kindness, understanding and courtesy towards the taxpayers and to go more by the spirit of the Act and not by the letter of the law and overlook minor mistakes or flaws in the 'C' forms and accept them if they are satisfied with the genuineness of the transactions.

At checkpoints on the trunk roads for lack of minor particulars or details in the delivery notes or tripsheets, lorries are being detained unnecessarily and forced to pay the sales tax on the goods at the checkpoints. Considerable annoyance is caused to ryots also when they transport their produce from one village to their headquarters for storage. The staff at the checkpoints and those on the roadways should be advised not to harass unnecessarily the lorry owners and the transporting public, either growers or traders, if important details are furnished as required under the Act either in the delivery notes or letters accompanying such lorry despatches.

What I am anxious is that the provisions of the Act and Rules should be enforced in a just and fair manner to the common good of all concerned, that the honest and straightforward traders should not be harassed unnecessarily in an arbitrary and high-handed manner by the assessing officers and that much greater attention should be paid by the officers of the Commercial Tax Department to detect the tax dodgers and punish them more deterrently not only in the interests of the revenues of the State but also in the interests of the honest tax-payer who finds it difficult to carry on his trade in the face of the very unhealthy competition from these tax evaders.

\* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா : கனம் தலைவர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரி மான்யத்தின் மீது பேசுகின்ற பொழுது, சில யோசனைகளை சொல்வதற்கு விரும்புகிறேன். விற்பனை வரியும்



19th July 1962] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

ஒவ்வொரு ஆண்டும் அதிகரித்துக்கொண்டே வருவது போல விற்பனை வரியைக் கொடுக்காமல் ஏமாற்றக்கூடியவர்களும் வருஷா வருஷம் அதிகரித்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவர்களும் இதில் நிபுணர்களாகிக் கொண்டு வருகிறார்கள். வரியைக் கொடுக்காமல் வட்சக் கணக்கில் ஆயிரக்கணக்கில் ரூபாய்களை மறைக்கின்ற நிலைமையை நாம் பார்க்கின்றோம். இப்படி ஏமாற்றக்கூடிய நபர்கள் மீது கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். கடுமையாக என்று சொல்லும்போது, மதிப்பிற்குரிய நேரு அவர்கள், 'வரியை கொடுக்காமல் ஏமாற்றுகின்றவர்களுக்கு தூக்கு தண்டனை கொடுக்க வேண்டும்' என்று சொன்னார்கள். நான் தூக்கு தண்டனை கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லவில்லை, இப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஜன்ம தண்டனையாவது விதிக்கக்கூடிய அளவில் நம்முடைய சட்டத்தை கொண்டு வருவோமேயானால், இந்த நாட்டில் வரிகொடுக்காமல் ஏமாற்றக்கூடிய ஒரு கூட்டம் இல்லாத ஒரு நிலைமை ஏற்படும் என்பதை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அது போல் வரியை ஏமாற்றுவது மட்டுமல்ல, வரியைக் கொடுக்காமல் ஏமாற்றுகின்றவர்கள் மீது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் வழக்கு தொடர்ந்தால் கோர்ட்டில் இப்படிப்பட்டவர்களுக்காக ஆஜராகக்கூடிய லாயர்கள் தங்களுடைய திறமையைக் காண்பித்து வாதாடுவதின் காரணமாக வரிகொடுக்காமல் இருக்கின்றவர்கள் இதிலிருந்து தப்பித்து விடுகிறார்கள். ஆகவே இப்பேர்ப்பட்ட வழக்குகளுக்கு லாயர்கள் ஆஜராகக்கூடாது என்றும், அப்படி ஆஜரானால், அவர்களுடைய சன்னத்தை பறிமுதல் செய்யப்படும் என்கிற ஒரு நிலைமை இருக்கவேண்டும். அப்படி எல்லாம் செய்தால்தான், இப்படி வரியை ஏமாற்றக்கூடியவர்களிடமிருந்து அதிகமான தொகையைப் பெறுவதற்கு முடியும். இப்போது 17 கோடியே சொச்சம் ரூபாய் வருமானம் வருகிறது என்று சொன்னால், மேலும் இந்த முறைகளைக் கையாண்டால் அதிகமான தொகையைப் பெறுவதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொண்டோமானால், மேலும் 2, 3 கோடி ரூபாய் அதிகமாக வருமானம் வந்து, 20 கோடி வருமானம் வரக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்த முடியும். அந்த முறையில் இந்த வரியை வசூலிக்க நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

10-30  
a.m.

அதே சமயத்தில், நாணயமான வியாபாரிகளும் இருக்கிறார்கள். இப்படி நாணயமான வியாபாரிகள் கணக்குகள் காண்பிக்கின்ற போது, அந்தக் கணக்குகளை யெல்லாம் வண்டிகளிலே ஏற்றிக் கொண்டு, சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுடைய காரியாலயங்களுக்கு கொண்டு செல்கிறார்கள். அப்படிக் கொண்டு போவதை ஒரு கால அளவுக்கு பரிசீலனை செய்து, திருப்பி அனுப்புவது கிடையாது. மாதக்கணக்கில் வைத்துக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இப்படி காலத்தில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு, அந்தக் கணக்குகளை பரிசீலனை செய்து அனுப்பாமல் வைத்துக்கொள்வதால், அவர்களுக்கு மிகுந்த கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, இந்தப் புகார்களையும் பற்றி கவனிக்க வேண்டுமென்றும், அதற்குத் தக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.



[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [19th July 1962]

மறைமுக வரிகளின் மூலமாக சாதாரணமாக ஜனங்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இப்படி சாதாரணமாக ஜனங்கள் மூலம் மறைமுக வரி வாங்கப்படுவதைக் குறைப்பதற்கோ அல்லது அந்த வரியைக் கைவிடுவதற்கோ அரசாங்கம் ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே சமயத்தில் இரண்டு கணக்குகள் வைத்துக்கொண்டு எழுதி வருபவர்களைப் பற்றியும் நன்கு தெரியும். கனம் அமைச்சர் அவர்கூட, “இப்படி இரண்டு கணக்குகள் வைத்துக்கொண்டு ஏமாற்றுவதை நாம் இன்றைய தினம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம்” என்று அவர்களுடைய பிரசங்கத்திலே கூறினார்கள். இரண்டு கணக்குகளை எழுதி, ஒரு கணக்கை அதிகாரிகளிடம் காண்பிப்பதற்காகவும், மற்றொரு கணக்கைத் தாங்கள் மறைமுகமாக வைத்துக் கொள்வதற்குமான நிலைமை இன்றைய தினம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையைப் போக்குவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

இன்றொரு யோசனை. இந்த லாரிகளிலே அதிகமான சாமான்களை ஏற்றிக்கொண்டு வியாபாரிகள் போகிறார்கள். அதைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்றால் இப்போது சிரமமாக இருக்கிறது. அதற்கு நகர்ப்புறங்களிலே இரண்டு பக்கங்களிலே இருந்து உள்ளே துழைகின்ற அல்லது வெளியே போகின்ற லாரிகளைக் கவனிக்க செக்போஸ்ட் மாதிரி வைத்து, அதற்குவேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டோமானால், இந்த லாரிகள் மூலமாக சரக்கை ஏற்றிக்கொண்டு போகக்கூடிய வியாபாரிகள் இருக்கிறார்களே, அவர்களைக் கண்டுபிடித்து அவர்களிடமிருந்து வரிவசூல் செய்ய முடியும். மேலும், இந்த விற்பனை வரி காரியாலயங்கள் எல்லாம் இப்போது நகரின் உள்ளே இருக்கின்றன. அவைகளை ரோடு புறங்களிலே வைக்க ஏற்பாடு செய்வோமானால், அடிக்கடி கவனிப்பதற்கு வசதியாகயிருக்கும். இந்த முறையிலே இந்த வரியை வசூலிக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

\* திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம் : கனம் தலைவர் அவர்களே, விற்பனை வரி, இதர வரிகள் மானிய கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் விற்பனை வரியை ஏமாற்றுகிறவர்களை சிறையில் வைக்கவேண்டும்; அல்லது தண்டனை கொடுக்கவேண்டுமென்றெல்லாம் கூறினார்கள். உண்மையிலேயே விற்பனை வரியானது என்ன என்பதைப் பார்க்கும்போது, வருமான வரிக்கும், விற்பனை வரிக்கும் மிகமிக வித்தியாசம் இருப்பதைப் பார்க்கிறோம். விற்பனை வரியை எல்லோருமே, சிறிய வியாபாரிகள் முதற்கொண்டு, பெரிய வியாபாரிகள் வரையிலும் அவரவர்களுடைய வியாபாரத்தின் மொத்த தொகையை கணக்கிட்டுப் பார்த்து போடப்படுகின்ற வரியாகும். இருந்தாலும், ஒரு சாரர் விற்பனை வரியிலிருந்து டிமிக்கி கொடுக்கின்றவர்களுக்கு தண்டனை கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னாலும், வியாபாரிகளிடமிருந்து



19th July 1962] [திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம்]

வருகின்ற குறையும் ஒருபுறம் இருக்கிறது. நாங்கள் விற்பனை வரியைக் கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் இந்த விற்பனை வரி ஆபீசர்களுடைய தொல்லைகளை எங்களால் பொறுக்க முடியவில்லை. அதை நிவர்த்தி செய்யவேண்டும். அதை நிவர்த்தி செய்து விட்டால், நாங்கள் நல்ல முறையிலே விற்பனை வரியைச் செலுத்த முடியும் என்கின்ற குறைபாடுகளும் வியாபாரிகளுடைய தரப்பிலிருந்து வருகிறது. எனவே, இதுவும் கவனிக்கப்பட வேண்டிய விஷயமாகத்தான் இருக்கிறது. விற்பனை வரியின் மூலமாக நமக்கு 1959-60-லே 12 கோடியே 80 லட்சம் ரூபாயும், 1961-62-லே 15 கோடியே 79 லட்சம் ரூபாயும், 1962-63-லே 17 கோடியே 18 லட்சம் ரூபாயும் எதிர்ப்பார்ப்பதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். இது வரவேற்கத்தக்கது. நல்லமுறையிலே நாட்டிலே தொழில் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்பதற்கு இது ஒரு நல்ல அறிகுறியாகத்தான் இருக்கிறது. ஆனாலும்கூட, நாம் வரியை வசூலிக்கும்போது அதை ஒரு சவுகரியமான முறையிலே, வியாபாரிகளுக்கு சவுகரியமான முறையிலே, அவர்களும் நம் நாட்டுப் பிரஜைகள்தான், அவர்களும் நம் நாட்டிலே தொழில் அபிவிருத்தியைச் செய்பவர்கள், அவர்களால்தான் இந்த நாட்டில் தொழில் அபிவிருத்தி அடைந்து நல்ல வருமானம் சர்க்காருக்கு வருகிறது என்பதை கவனத்தில் கொண்டு, அவர்களுக்கு சௌகரியத்தை செய்து கொடுத்து, அவர்களிடமிருந்து வரிகளை வசூலிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

விற்பனை வரி பொதுவாக திரு. லோகநாதன் அவர்களுடைய ரிப்போர்ட் பிரகாரம் எல்லாப் பண்டங்களுக்கும் அநேகமாக போடப்பட்டு இருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட, அவ்வப்போது ஏற்படுகின்ற சிக்கல்களையும், கஷ்டங்களையும் கவனத்தில்கொண்டு, அந்தந்தப் பொருள்களின் தராதரத்தையும் பார்த்து, அவ்வப்போது அந்தந்தப் பொருள்களுக்கு விதிவிலக்கோ அல்லது குறைந்த ஒரு வரியையோ போடுகின்ற அளவுக்கு நம்முடைய கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்திக்கொண்டுதான் வருகின்றார்கள். டேப், அருளுக்கயிறு, மாங்கல்யக் கயிறு போன்ற சில குடிசைத் தொழில்களிலே உற்பத்தியாகின்ற இந்தக் கயிறுகளுக்கு எல்லாம்கூட விற்பனை வரி போடப்பட்டு இருக்கின்றது. இவைகள் எல்லாம் சாதாரணமான பொருள்கள்தான் அவ்வளவு அதிகமாக விற்பனை ஆகாது என்று நாம் நினைக்கிறோம். ஆனால், இவைகள் வெளி மாகாணங்களுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றது. எனவே, இவைகளின்மேல் தீர்வை போடுவதன் காரணமாக அவர்கள் பல சிக்கல்களுக்கு உள்ளாகி, அவர்களால் இந்தக் கஷ்டத்தைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாமல் இருக்கிறது. மேலும், அவர்கள் இந்த டேப், மாங்கல்யக் கயிறு இம்மாதிரியான தொழில்களை கூட்டுறவு சங்கங்களின் மூலமாகச் செய்கிறார்கள். இதோ என்னிடம் மாங்கல்யக் கயிறு இருக்கிறது பாருங்கள். இந்தக் கயிறுகள் எல்லாம் கூட்டுறவு சங்கங்கள் மூலம் செய்யப்படுகின்றது. இப்படி இந்தத் தொழில் கூட்டுறவு



[திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம்] [19th July 1962]

சங்கங்களின் மூலமாகச் செய்யப்படுவதால், இந்தச் சங்கத்திலே பல பேர் ஒன்றாகச் சேர்ந்து இந்தத் தொழிலைச் செய்கிறார்கள். இம்மாதிரி செய்யும்போது, அவர்களிடம் அதிகமான 'டர்ன் ஓவர்' வருகின்ற காரணத்தினால், இவைகளுக்கெல்லாம் - வரி போடக்கூடிய அவசியம் ஏற்பட்டு விடுகிறது. எனவே இம்மாதிரி இத்தனை பேர்கள் சேர்ந்து செய்யக்கூடிய இந்தத் தொழிலுக்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி விதிவிலக்கு செய்ய முடியுமா என்பதைக் கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், இந்த நூல் பட்டன்களைப் பாருங்கள். இம்மாதிரி யான நூல் பட்டன்களுக்கும் வரி விதிக்கப்படுகிறது. இம்மாதிரி யான தொழிலை மதுரையிலே உள்ள பெரும்பாலான முஸ்லீம் பெண்கள் குடிசைத் தொழிலாகச் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இந்த நூல் பட்டன்களுக்கும் விற்பனை வரி போடப்படுகிறது. இதையும், நன்றாக யோசனை செய்து பார்த்து . . .

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: இதெல்லாம் 10,000 ரூபாய்க்கு மேலே போனால் வாங்கப்படுகிறதா, இல்லை குறைவாக வருகிறவர்களுக்கு வாங்கப்படுகிறதா என்பதை கவனிக்க வேண்டும்.

திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம்: இதையும் குடிசைத் தொழிலாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஏனென்று கேட்டால், இப்படிப்பட்ட பட்டன்கள் 100 செய்து கொடுத்தால் அவர்களுக்கு 1, 5 அனாதான் கூலியாகக் கொடுக்கப் படுகிறது. எனவே இந்த பட்டன் தொழிலை குடிசை தொழிலாக ஏற்றுக் கொண்டு இதற்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக, டிராவலிங் பெட். இந்த டிராவலிங் பெட் கைத் தறியினால் செய்யப்படுகின்ற ஒரு தொழிலாகும். அதற்கு எந்த விதமான பவரோ அல்லது மெஷினோ சம்பந்தப்படவில்லை. அந்த மாதிரி ஒரு தொழில் சென்னை மாநிலத்திலேயே ஒரே ஒரு இடத் தில் தான் இருக்கிறது. அந்தமாதிரி தொழிலுக்கு ஆந்திர சர்க்கார் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்கு கொடுத்திருக்கிறது. எனவே, இந்த டிராவலிங் பெட் தயாரிக்கப்படுகின்ற இந்தப் பொருள்களுக்கும் இந்த விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, நான் ஏற்கனவே சொல்லிக்கொண்டு வந்தது போல், மதுரையிலே நெல்பேட்டை என்று மூன்று பேட்டைகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பேட்டைகளிலே குடியானவர்கள் தங்களிடம் உள்ள நெல்லைக் கொண்டு வந்து கமிஷனுக்கு விற்கக் கொடுப்பார்கள். விவசாயிகள் ஆங்காங்கு இருந்து நெல் மூட்டைகளைக் கொண்டுவந்து வைத்து விட்டுப் போய்விடுவார்கள். அவர்கள் அவைகளை விற்பனை செய்துவிட்டு, மூட்டை ஒன்றுக்கு 4½ அனா கமிஷனாக எடுத்துக் கொள்வார்கள். இது வழக்கமாக இருந்து



19th July 1962] [திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம்]

வருகிறது. ஆனால் நம்முடைய கனம் அமைச்சர் அவர்கள், அவர்கள் ஏதோ கமிஷன் வியாபாரிகள் என்ற முறையிலே நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்கள் வியாபாரிகள் அல்ல என்பதை நான் மதிப்பிற்குரிய கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இது பரம்பரையாக இருந்துவரும் வியாபாரம். விவசாயிகளிடத்தில் நெல் வாங்கினால் விற்பனை வரி கிடையாது. அதேபோல் அறவை மில்களுக்குச் சென்று நெல் வாங்கினால் அதற்கும் விற்பனை வரி கிடையாது. அறைப்பதற்குக் கொடுத்துவிட்டால், அதற்கும் விற்பனை வரி கிடையாது. இந்தப் பேட்டையில் வந்து நெல் வாங்கும்பொழுது தான் விற்பனை வரி கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. பெண்கள் அங்கு வந்து ஒரு மூட்டை, இரண்டு மூட்டை நெல் வாங்கிக்கொண்டு சென்று, அதை அரிசியாக்கி விற்பனை செய்து ஜீவிக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்த முறையில் பார்க்கிற பொழுது, 'புரோக்கர்', கமிஷன் வாங்குபவர்கள் என்ற முறையிலே அங்கு விற்கப்படுகிற நெல்லுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு கொடுக்கவேண்டும். அப்படி கொடுக்க முடியாது, மதுரைக்கு மாத்திரம் ஒரு சட்டமா என்று கேட்டால், இன்னொரு யோசனை சொல்ல விரும்புகிறேன். அங்கு இருக்கிற ஒவ்வொரு கடைக்கும் தராதரத்தை அனுசரித்து மாதம் அல்லது வருஷத்திற்கு இவ்வளவு ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும் என்ற ஒரு நியதியை ஏற்படுத்திவிட்டால், அவர்கள் இம்மாதிரி கொடுப்பதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். அதனால் வருகிற தொல்லைகள் தாங்கமுடியாமல் தான் அவர்கள் இம்மாதிரி கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அதையும் நம்முடைய கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றபடி 'ஸி' பாரம் பற்றி பல அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். அது உண்மைதான். நம்முடைய மாகாணத்திலிருந்து பிற மாகாணங்களுக்கு அனுப்பப்படுகிற பொருள்களுக்கு 7 சதவிகிதம் வரி விதிக்கப்படுகிறது. அதற்கு 'ஸி' பாரம் வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய பல கேள்விகளுக்கெல்லாம் விடை அளித்து பதில் எழுத வேண்டியிருக்கிறது. அங்கிருந்து திரும்பவும் நமக்கு பதில் கிடைப்பதற்கு தாமதம் ஆகிறது. எனவே, அதில் இருக்கிற சிக்கல்களையும், கஷ்டங்களையும் நிவர்த்தி செய்துவிட்டால் நாம் அனுப்புகிற பொருள்களை எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லாமல் மற்ற மாகாணங்களுக்கு அனுப்பி வியாபாரம் செய்வதற்கு லாயக்காக இருக்கும் என்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ரெடிமேட் ஆடைகளைப்பற்றி நான் அடிக்கடி கனம் அமைச்சர் அவர்களிடம் கூறிக்கொண்டிருக்கிறேன். ரெடிமேட் ஆடைகளுக்கு நம்முடைய மாகாணத்தில் மட்டும் தான் விற்பனை வரி இருக்கிறது. மற்ற மாகாணங்களிலே விற்பனை வரி கிடையாது. எனவே, பம்பாயில் அதிகமாக ரெடிமேட் ஆடைகள் தயார் செய்கிறார்கள். அங்கிருந்து தயார் செய்யப்பட்ட ரெடிமேட்



[திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம்] [19th July 1962]

ஆடைகளை நம்முடைய மாகாணத்திற்குக் கொண்டுவந்து சல்லி சான முறையில், விற்பனை வரி இல்லாமல் கொண்டு வந்து விற்கிற காரணத்தினால், நம்முடைய மாகாணத்தில் இப்பொழுது அந்தத் தொழிலுக்குக் கொஞ்சம் சிரமம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் அதை விட்டுவிடவும் தயாராக இருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாகாணத்தில் ரெடிமேட் துணிகள் தொழில் மிக உன்னதமான முறையில் வளர்ச்சி பெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த முறையில் பார்க்கிறபொழுது, அந்தத் தொழிலுக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்குக் கொடுக்க வேண்டும். அல்லது வேறு ஏதாவது அவர்களுக்கு ஒரு சலுகை கொடுக்க முடியுமா என்பதையும் நான் அறிய விரும்புகிறேன். அதையும் செய்யவேண்டுமென்று நான் மிகவும் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இம்மாதிரி விற்பனை வரியின் மூலம் சர்க்காருக்கு அதிகமாக வருமானம் வருகிறது, இன்னும் அதிகமாக வருமானம் சர்க்காருக்கு வரவேண்டும், எந்த வரியையும் யாரும் ஏமாற்றக் கூடாது என்பதுதான் என்போன்றவர்களுடைய ஒரு நல்ல கருத்தாகும். ஆனால் கூட, வியாபாரிகளுக்கு தொல்லையில்லாமல், கஷ்டம் இல்லாமல், அவர்கள் வரி கட்டக்கூடிய ஒரு நல்ல சூழ்நிலையை அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்று நமது கனம் அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

\* திரு. இர. பொன்னப்ப நாடார் : ஸார், இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கனம் அமைச்சர் அவர்களுடைய பரிசீலனைக்காக நான் சமர்ப்பித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக, திருவாங்கூர்-கொச்சியிலிருந்து மாற்றப்பட்ட எக்லைஸ் இலாகாவில் இருந்த இரு எக்லைஸ் இன்ஸ்பெக்டர்கள் முதலில் இங்கே ஏ.வி.டி.ஓ.-வாக நமது அரசாங்கத்தினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார்கள். ஆனால், அவர்களை இப்பொழுது யு.டி.சி.-யாக தரம் தாழ்த்தி வைத்திருக்கிறார்கள், இன்னொரு உத்தரவு பிறப்பித்து. இவர்கள் ஏற்கனவே திருவாங்கூர்-கொச்சியில் இருக்கும்பொழுது எக்லைஸ் இலாகாவில் பல வருஷங்களாக எக்லைஸ் இன்ஸ்பெக்டர்களாக வேலை செய்துவந்தவர்கள். அதற்கு முன்பே அவர்கள் யு.டி.ஸி.-யாக இருந்து, அதற்குப் பிறகு அவர்கள் எக்லைஸ் இன்ஸ்பெக்டர்களாக பல ஆண்டுகளாக இருந்திருக்கிறார்கள். ஒரு நபர் 20 வருடங்களுக்கு முன்னதாக யு.டி.ஸி.-யாக ஆக்ட் செய்திருக்கிறார். இப்பொழுது அவர் மறுபடியும் யு.டி.ஸி.-யாக தரம் தாழ்த்தப்பட்டிருக்கிறார். இதைப் பற்றி அனுதாபபூர்வமாக அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும் என்பதை பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். இது எப்படி நிகழ்ந்தது என்று சொன்னால், எக்லைஸ் இலாகா கலைக்கப்பட்டு, ஒரு சிலர் போலீஸ் இலாகாவுக்கும், ஒரு சிலர் கமர்ஷியல் டாக்ஸி டிரைவர்களுக்கும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார்கள். கமர்ஷியல் டாக்ஸி டிரைவர்களுக்கும் ஏற்றுக்கொண்ட ஒரு சிலருக்கு இம்



19th July 1962] [திரு. இர. பொன்னப்ப நாடார்]

மாதிரி இக்கட்டான நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது. அது மிகவும் கஷ்டத்திற்கு உரியதாக இருக்கிறது என்பதை அரசாங்கத்தினிடம் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். குற்றமாகவோ அல்லது குறையாகவோ எடுத்துக்கூற வேண்டுமென்று நான் இதைச் சொல்ல வில்லை. சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் இதை அனுதாபபூர்வமாக சிந்திக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான், இதை உதாரணமாக எடுத்துக் கூறினேன். அவர்கள் எக்ஸைஸ் இன்ஸ்பெக்டர்களாக உலக ஆண்டுகாலம் அந்த இலாகாவில் வேலை செய்தவர்கள் மறு படியும் 'ஹெட்கிளார்க்காக' வேலை செய்வது என்பது மிகவும் கஷ்டத்திற்குரிய விஷயம். முதலில் ஏ.ஸி.டி.ஓ.-வாக இருந்தவர்களை திரும்பவும் ஏ.ஸி.டி.ஓ.-வாக ஆக்கினால் மிகவும் நலமாக இருக்கும் என்பதை பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் இந்த இலாகாவிலே உத்தியோக இணைப்பு சம்பந்தமாக பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அதையெல்லாம் நான் விரிவாக எடுத்துக்கூறவேண்டுமென்று நினைக்கவில்லை. பலருக்கு 'சீலியாரிடி' போன்ற காரியங்களிலெல்லாம் சரியான முறையில் தீர்மானம் செய்யப்படவில்லை. அவர்களுக்குத் தகுந்த முறையில் 'ப்ரமோஷன்' கிடைக்கவில்லை. அது சம்பந்தமாக பல அப்பீல்களும் அரசாங்கத்தினிடம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் எவ்வளவு சுமுகமான முறையில், அனுதாப பூர்வமான முறையில் கவனிக்கப்படலாமோ அவ்வளவு செய்ய வேண்டும் என்பதையும் பணிவோடு கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கு இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்னொரு விஷயம், எங்கள் ஜில்லாவைப் பொறுத்த அளவிலே எடுத்துக்கூற வேண்டுமென்று நான் நினைக்கிறேன். உணவுப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று பல அங்கத்தினர்களும் அவர்களுடைய அரிய கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துக் கூறினார்கள். அதேமாதிரி நானும் ஒரு பொருளுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். கன்யாகுமரி ஜில்லாவில் கடலோரப் பிராந்தியங்களிலே பல இடங்களில் கயிறு உற்பத்தி செய்கிறார்கள். கேரள அரசாங்கம் கயிறுக்கும், கயிறு பொருள்களுக்கும் விற்பனை வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளித்திருக்கிறார்கள். அதேமாதிரியாக இங்கேயும் இந்தச் சிறுதொழில்கள் செய்கின்றவர்கள் பலரும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பல கஷ்டங்கள் இன்று ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக, கணக்கு வைப்பதினாலே சிறு சிறு உற்பத்தியாளர்களை பல தடவை விற்பனை வரி அதிகாரிகள் திடீரென்று சோதனைசெய்து, பல்வித கஷ்டங்களுக்கு அவர்கள் உள்ளாகிறார்கள் என்பதையும் பணிவோடு இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஓரளவே இதைப்பற்றி பெரிய முறையில் தாராளமாக முதல் மடக்கியிருந்தவர்கள்தான் பாதிக்கக்கூடும் என்று நினைக்கலாம். சிறு முதல் மடக்கி வைத்து நடத்தக்கூடியவர்கள் பலரும் இதனால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதையும் இந்த அரசாங்கத்தின்



[திரு. இர. பொன்னப்ப நாடார்] [19th July 1962]

கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவிரும்புகிறேன். இம்மாதிரியாக சிறு சிறு உற்பத்தி செய்யக்கூடியவர்கள் பலரும் பாதிக்கப்படுகிற நிலைமையில் இது இருக்கிற காரணத்தினால், இதிலிருந்து அதிக மானவருவாய் அரசாங்கத்தினால் எதிர்ப்பார்க்க முடியாது என்பதையும் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்தக் கயிறு, கயிறு பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மேலும், இந்த இலாகாவானது இன்று நல்ல முறையிலே செயல்படுகிறது என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது மிகவும் பாராட்டத்தக்க விஷயம். இப்பொழுது 17 கோடி ரூபாய்க்கு மேலே வருவாய் பெருகி வருவதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். இது நல்ல முறையில் நடக்கிறது என்பதையும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

\* திரு. கா. நா. பழனிசாமி கவுண்டர்: கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் கோரப்பட்டிருக்கும் இந்த மான்யத்தைப் பொறுத்தவரையில் நம்முடைய ராஜ்யத்தின் வருவாயிலே மூன்றில் ஒரு பங்கு வருவாய் நமக்கு விற்பனை வரி, தமாஷா வரி முதலிய இனங்களிலிருந்து கிடைக்கிறது. மற்ற மான்யத் துறைகளில் நிர்வாகச் செலவைவிட குறைந்த வருவாய் தான் கிடைக்கிறது. கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மான்யத்தைக் கோரும்பொழுது, சுமார் 35 கோடி ரூபாய் நமது ராஜ்யத்தில் விற்பனை வரி, தமாஷாவரி, மோட்டார் எண்ணெய் வரி முதலிய இனங்கள் மூலம் வருவாய் வருகிறது என்று குறிப்பிட்டார். அந்த வகையில் இந்த மான்யக் கோரிக்கையானது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. கனம் முதல் அமைச்சரும், கனம் தொழில் அமைச்சரும் கூறியதுபோல் நமது ராஜ்யத்தில் பொருளாதார வளர்ச்சி காரணமாகவும், தொழில் வளர்ச்சி காரணமாகவும் விற்பனை வரியிலிருந்து வருமானம் அதிகமாக வருகிறது. இந்த நிர்வாகம் நல்லமுறையில் நடைபெறுவதுபற்றி கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களையும், மற்ற இலாகா அதிகாரிகளையும் நான் பெரிதும் பாராட்ட விரும்புகிறேன்.

இந்த வரி விதிப்பிலுள்ள சில குறைகளை நீக்கவேண்டுமென்று நான் கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய ஒருசில கனம் அங்கத்தினர்கள், இந்த விற்பனைவரி செலுத்துவதிலே வியாபாரிகள் சர்க்காரை ஏமாற்றுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். பொதுவாக எடுத்துக்கொண்டால் யாரும் ஏமாற்றத் தகுதியுள்ளவர்களாகத்தான் இருக்கிறார்கள். ஆனால், எனக்குத் தெரிந்தவரையில் இந்த விற்பனை வரி கொடுக்காமல் ஏமாற்றுவது ரொம்பக் குறைவாக இருக்கிறது. அதிக அளவுக்கு இல்லை என்பதை நான் இந்த சமயத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்படி ஒரு சிலர் ஏமாற்றுவதாக இருந்தால், அதைத் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும்.



19th July 1962] [திரு. கா. நா. பழனிசாமி கவுண்டர்]

இன்றைய தினம் வியாபாரிகள் இந்த விற்பனை வரி அதிகாரிகளிடம் செல்லும்பொழுது, ஏதோ கோர்ட்டுக்குச் செல்லும் குற்றவாளிகள் போல் போய்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த உத்தியோகஸ்தர்களும் வியாபாரிகளை கீழ்த்தரமாக நடத்துகிறார்கள், அவர்களுக்குத் தகுந்த மரியாதை கொடுப்பதில்லை என்ற புகார்கள் வருகின்றன. தலைமை விற்பனை வரி அதிகாரியும் இப்பொழுது இந்த மன்றத்திலே இருக்கிறார்கள். கனம் அமைச்சர் அவர்களும் இங்கே இருக்கிறார்கள். இந்த நேரத்தில் நான் சொல்ல விரும்புவது நமது தமிழ் நாட்டு அரசாங்கத்துக்கு அதிக வருவாய் கொடுக்கக்கூடிய ஸ்தாபனம் என்ற முறையிலே, வியாபாரிகள் என்ற முறையிலே, அவர்களுக்கு இந்த இலாகா அதிகாரிகள் தகுந்த மரியாதை அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக கீழ்த்தர உத்தியோகஸ்தர்கள் வியாபாரிகளைத் தகுந்த முறையில் மரியாதையோடு நடத்தவேண்டுமென்பதை சர்க்கார் வலியுறுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இந்தத் துறைக்கு ஆகும் நிர்வாகச் செலவை எடுத்துக்கொண்டால், மொத்தம் கிடைக்கக்கூடிய ரூபாய் 17 கோடியில், கிட்டத்தட்ட ரூபாய் 65 லட்சம் இந்த விற்பனை வரி இலாகாவிற்குச் செலவாகிறது. அதிக நிர்வாகச் செலவைக் குறைக்கவேண்டுமென்று நான் இந்த மன்றத்தில் அடிக்கடி சொல்லிவருகிறேன். பொதுவாகப் பார்க்கும் இடத்து இன்றைய தினம் நிர்வாகச் செலவு உயர்ந்துகொண்டேதான் போகிறது என்பதை நான் எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகவே நிர்வாகச் செலவைக் குறைப்பதற்கு தக்க நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் அமைச்சர் அவர்கள் ரூபாய் 10,000-க்கு மேல் 'டெர்னேவர்' இருக்கிறவர்களுக்குத்தான் வரி விதிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். இருந்தாலும் இன்றைய தினம் என்ன நிலைமை இருக்கிறது என்றால் நகரங்களிலுள்ள சில வியாபாரிகளும், கிராமங்களிலுள்ள சில வியாபாரிகளும் கடைகளை மூடிவிடுகிறார்கள். குறிப்பாக, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீமதி லட்சுமிகாந்தம் அவர்கள் நெல்லுக்கு வரி விதிக்கக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். அதேபோல் விவசாயத்திற்குப் பயன்படும் புதிய கருவிகளுக்கு விற்பனை வரியைக் குறைக்கவேண்டுமென்றும், சிறிய வியாபாரிகளுக்கு சலுகைகள் கொடுக்கவேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிகமாக வியாபாரம் செய்பவர்கள் விற்பனை வரி கொடுக்கத் தயங்கமாட்டார்கள். ஆகவே குறைந்த டர்னேவர் உள்ள சிறிய வியாபாரிகளுக்குச் சில சலுகைகளை அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் கே. ஆர். நல்லசிவம் அவர்கள் விவசாயத்திற்காகப் பயன்படும் மூலம் என்னுடையவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இன்றைய தினம் பல விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதன் மூலம் உற்பத்தி அதிகரிக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலே விவசாயி



[திரு. கா. நா. பழனிசாமி கவுண்டர்] [19th July 1962]

களுக்கு கிணறுகளுக்காக பம்பு செட்டுகள் கொடுப்பதால், இந்த டீஸல் என்ஜின்களுக்கு வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

இன்றையதினம் பஸ்கள் மீது புதிய வரி விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிகமான பஸ்களை வைத்திருக்கும் பெரிய பஸ் ஆபரேட்டர்கள் இன்றையதினம் அதிகமான அளவு பணம் சம்பாதித்து விட்டார்கள். ஆனால் சிறிய ஆபரேட்டர்கள் அதாவது ஒரு பஸ், இரண்டு பஸ் அல்லது 5 பஸ்கள் வரை வைத்திருப்பவர்கள் இந்தப் புதிய வரியினால் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே டீஸல் அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு வரி போடாமல், பஸ்களின் எண்ணிக்கையின் பேரில் வரி போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் இந்த விற்பனை வரி நகரங்களிலே பெருவாரியாக வசூலிக்கப்படுகிறது. ஆனால் அந்த வரியிலிருந்து நகரசபைக்கு எந்தவிதமான உதவித் தொகையும் கொடுக்கப்படவில்லை. நகரசபைகளுக்குப் போதுமான வருவாய் இல்லாத காரணத்தால், அவைகளின் நிர்வாகம் பாதிக்கப்படுகிறது. எப்படி தாமாஷா வரியிலிருந்து ஒரு பகுதியை அவர்களுக்குக் கொடுக்கிறோமோ அதேபோல் இந்த விற்பனை வரியிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாயில் ஒரு பகுதியை நகரசபைகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, நல்ல முறையிலே பணியாற்றி வரும் கனம் தொழில்மைச்சர் அவர்களையும், இந்த இலாகா தலைமை அதிகாரியையும், மற்றவர்களையும் பாராட்டிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

\* திரு. எஸ். அங்கமுத்து நாயக்கர் : கனம் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய நண்பர்கள் இந்த விற்பனை வரியானது பல்வகையில், பல துறைகளில் இருந்து வசூல் செய்யப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அதிலுள்ள கஷ்டங்களையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். பொதுவாக, நமக்கு ஜீவாதாரமாக உள்ள உணவு தானியங்களைப் பொறுத்த வரையில், அவைகளுக்கு இந்த வரியிலிருந்து விதிவிலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று நான் நானும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணமென்னவென்றால், இந்த உணவு தானியங்கள் எந்த இடத்தில் உற்பத்தியானாலும்கூட, அந்த இடத்திலிருந்து ஒருவர் உணவுதானியங்களை வாங்கினாலும், மறுபடியும் வேறொரு இடத்திற்குக் கொண்டுபோய் விற்கும் போதும், அவர்கள் இந்த வரியை செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. உதாரணமாக, நெல்லை எடுத்துக் கொண்டால், ஆந்திர மாகாணத்திலிருந்து நாம் பெருவாரியாக நெல்லை வாங்கி இங்கு கொண்டு வருகிறோம். அங்கே நெல்லை வாங்கும் போது நாம் வரி செலுத்துகிறோம். அதே



[1964 July 1962] [திரு. எஸ். அங்கமுத்து நாயக்கர்]

பூல் இவ்விடம் வியாபாரிகள் அதே நெல்லை வாங்கும்போதும் வரி செலுத்துகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல அதை அளிகரிக்க விற்கும்போதும் வரியை கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இந்த முறையில் நாம் பார்த்தால், ஒரு உணவு தானியத்தின் பேரில் 3 அல்லது 4 கட்டங்களிலே நாம் வரி செலுத்த வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். ஆகவே உணவு தானியங்களின் மீது விதிக்கப்பட்டிருக்கும் விற்பனை வரிக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டுமென்று நான் சர்க்காரை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இப்பொழுது சிறிய விவசாயிகள் கூட தங்களுடைய விவசாயப் பொருள்களை மார்க்கெட்டுக்கு கொண்டு வந்துதான் விற்கவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் அதை விற்க வேண்டியவர்கள் கமிஷன் ஏஜண்டுகளாக அல்லது புரோக்கர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு மூட்டைக்கு நான்கு அணுவோ அல்லது 5 அணுவோ கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கும் முறைப் படி அந்தக் கமிஷன் ஏஜண்டுகளே வரும் மூட்டைகளை விற்பதற்கு வாங்கினதாக கொளமுதனாக இருக்கவேண்டும். அதற்கும் வரி கொடுக்க வேண்டுமென்று 2 ஆண்டுகளாக ஒரு புதிய முறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் முன்னால் இருந்த முறைப் படி ஒரு வியாபாரி லைசென்சு வாங்கிக் கொண்டு, ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு 'டர்னோவர்' இருந்தால் இவ்வளவு செலுத்த வேண்டும் என்றும், அதற்கு மேற்பட்டு இருந்தால் இவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமென்றும் நிர்ணயம் செய்திருந்தார்கள். அதுமாதிரி செய்தால்கூட இன்னும் அதிக வருவாய்தான். சர்க்காருக்குக் கிடைக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சில சாமான்களுக்கு ஒருமுறை வரி விதித்திருப்பதாக கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதேபோல் இன்னும் பல சாமான்களுக்கு ஒருமுறை விற்பனை வரியை விதித்து நல்ல முறையில் இந்த இலாகா செயல்பட வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குதிரை பந்தய வரியைப்பற்றி கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார். அதில் வருவாய் கம்மியாக வந்தது என்று சொன்னார். அதற்கு இன்னும் அதிகமாக வரி போட வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது நமது நாட்டில் தொழில்கள் வளர வேண்டுமானால் விவசாயிகளுக்கு நல்ல பாதுகாப்பையும் கௌரவத்தையும் கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசாங்கத்திற்கு நான் வலியுறுத்தி சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். காரணம் நமது நாட்டிற்கு வியாபாரிகள் பல துறைகளில் நல்ல முறையில் ஆக்கத்தையும் ஊக்கத்தையும் கொடுத்து வந்தார்கள், என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அப்பேற்பட்ட வியாபாரிகளுக்கு ஒரு நல்ல கௌரவத்தையும் மரியாதையையும் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் நண்பர்கள் வரிகளை வசூலிக்கும்போது அவைகளை நல்ல முறையில் வசூலிக்க

11-69  
a.m.



[திரு. எஸ். அங்கமுத்து நாயக்கர்] [19th July 1962]

வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். சில அதிகாரிகள் இதை மனதில் இறுத்திக்கொள்ளாமல் வியாபாரிகளை பல விதமாக நடத்துகிறார்கள். ஏதோ அவர்கள் வரி கொடுப்பவர்கள் என்ற முறையில் அவர்கள் யாரோ என்ற முறையில் மதிப்புக்கொடுக்காமல் வருகிறார்கள் என்பதை இந்த சமயத்தில் நினைவூட்ட விரும்புகிறேன். ஆனாலும் மற்ற மாகாணங்களைக் காட்டிலும் நமது மாகாணத்தில் இந்த விற்பனை வரியானது நல்ல முறையில் வசூலித்துக்கொண்டுதான் வரப்படுகிறது. நல்ல முறையிலும் அந்த நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள் என்றும் சொல்ல வேண்டும். அப்படிச் சொன்னால் அது மிகையாகாது. நாம் எந்த வகையில் பார்த்தாலும்கூட இந்த விற்பனை வரியானது ஏற்கனவே மதுவிலக்கைக் கொண்டு வந்ததால் ஏற்பட்ட நஷ்டத்தை ஈடு கட்ட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் கொண்டு வரப்பட்டது. மது விலக்குச் சட்டம் அமுலால் ஏற்படும் நஷ்டத்தை இதிலிருந்து நல்ல முறையில் ஈடு செய்வதற்கு விற்பனை வரிச் சட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடத்த முன் வா வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை சொல்லுகிறேன். இப்பொழுது எங்கு பார்த்தாலும் நமது நிர்வாகத்தில் மின்சாரத்தை கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் இன்னும் பெரும்பாலான இடங்களுக்குச் செல்லவில்லை. பல இடங்களில் இஞ்சின்களை வைத்து தண்ணீர் இறைத்து வருகிறார்கள். அப்பேற்பட்ட இடங்களுக்கு விவசாயக் கருவிகளை வாங்கிக் கொடுப்பதால் இஞ்சின்களை ஓட்டுவதற்கு மசல் எண்ணையை உபயோகிக்கிறார்கள். அந்த எண்ணைக்கு விதிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய வரிக்கு விதி விலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக 'சி' பாரத்தைப்பற்றி சொன்னார்கள். அதில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அந்த பாரத்தைத் தயாரிக்கும் ஒரு க்ளார்க் சிறிய தவறு செய்து விட்டாலும் அதனால் பெரிய தொந்தரவுகள் ஏற்படுகின்றன. அதனால் வியாபாரிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே, சாதாரணமாக க்ளார்க்குகள் சிறிய தவறுகளைச் செய்து விட்டால் அதை வைத்துக்கொண்டு பெரிய தொந்தரவுகளை விளைவிக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதில் அதிக கவனம் செலுத்தா விட்டால் வியாபாரிகள் அதனால் பெரிதும் பாதிக்கப்படுவார்கள். அந்த வகையில் இதற்கான முறைகளை வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த பொது விற்பனை வரி மானியத்திற்கு என்னுடைய ஆதரவைக் கொடுத்து எனக்குப் பேசுவதற்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என் உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

\* SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Mr. Chairman, Sir, any tax is very comfortable to the tax-gatherer and most uncomfortable for the tax-payer. As the tax-gatherer will seldom be popular



19th July 1962] [Sri C. Chiranjeevulu Naidu]

with the tax-payer, so also the tax-payer will generally have a grievance in the matter of paying certain taxes. Taxes have to be collected for the smooth running of the administration and for the developmental activities. But the question of where and how the tax is to be collected has also to be considered because generally any party or any individual who opposes taxes, do so in the name of the poor.

So far as agriculturists are concerned, the tax is imposed on most of the agricultural commodities sold and the ryots in the rural parts are not being paid proper price for their agricultural commodities. The purchasers in the name of sales tax and other taxes deprive the ryots and refuse to purchase at the prevailing market rates. So the Government should take this aspect of the matter into consideration and see that the agricultural commodities, preferably paddy, are exempted from the sales tax.

The Hon. Minister, while moving the Demand, referred to avoidance of tax and evasion of tax. Some of the people who are very clever come under the category of 'avoidance of tax' and they somehow manage to avoid the tax. As far as evasion of tax is concerned, it is there and I suggest to the Government that the check-posts must be properly tightened so that the tax may be properly collected.

(Mr. Speaker in the Chair)

Regarding the tax on diesel oil, one hon. Member remarked that there might not be any necessity for diesel oil for agricultural pump-sets during the Third-Plan period. But I wish to point out that many agriculturists who were using petrol engines are now using diesel engines and they have to be exempted from the payment of tax on diesel oil till such time as electricity extension is done and electric pump-sets are installed.

I also suggest that sales tax may be levied on the sale of goats. As there is no tax on the sale of goats, the people who are engaged in the sale of goats are earning more profits. As the goats are a menace to the agriculturists in the villages, tax may be levied on goats also. We see in the vicinity of Madras, a lot of goats are being sold and no tax is levied on the sale of such goats. So, I request the Government to levy sales tax on goats also. With these words, I conclude my speech, Sir.

\* திரு. ந. சுப்ரமணிய செட்டியார்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமது பொது விற்பனை வரி மானியத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகளை பேச முன் வந்துள்ளேன். மதிப்பிற்குரிய தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் விற்பனை வரி சம்பந்தமாக 'சி' பாரம் இருப்பதைப் பற்றி சொன்னார், வெளிமாகாணங்களுக்கு அரிசியை அனுப்புவதாக இருந்தால் அதற்கு என்று 'சி' பாரம் இருக்கிறது. அப்படி 'சி' பாரத்தை அனுப்பி வைக்க டயம் ஆகி விட்டால் அதற்கு ஏழு பர்சென்ட்



[திரு. ந. சுப்ரமணிய செட்டியார்] [19th July 1962]

விற்பனை வரி போடுகிறார்கள். கணக்குப் பார்த்துக் கொடுப்பதாக இருந்தால் டயமாகிவிடுகிறது. அப்பொழுது ஏழு சத விசதத்தில் வரி விதிக்கிறார்கள். சாதாரணமாக ஒரு பர் சென்ட் போட்டா அம் மூட்டைக்கு நாலனு அல்லது எட்டனு அதிகமாகிவிடுகிறது. அப்படி இல்லாமல் ஏழு பர் சென்ட் போட்டு விட்டால் மூட்டைக்கு 3½ ரூபாய் வரையில் அதிகரித்து விடும். ஆகவே ஏழு பர் சென்ட் போடக் கூடாது. 'சி' பாரம் அனுப்புவதற்கு கணக்குப்பார்த்து அனுப்ப வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகையால் அதிகப்படியான டயம் கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பேப்பர்களை டைப் அடித்துக்கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. கணக்குப் பார்த்து வேறு கொடுக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் டயத்திற்குள் கொடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே அதற்கு ஏழு பர் சென்ட் போடக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே 'சி' பாரம் அனுப்புவதில் எவ்வளவோ சிரமமும் இருக்கிறது. 'சி' பாரத்தை ரிஜிஸ்தர் பண்ணி பூர்த்தி பண்ணி அனுப்புவதற்கு ரொம்ப கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. அசில் பல தவறுகள் இருக்கின்றன என்று ஏதாவது சாக்குச் சொல்லி திருப்பி அனுப்பி விடுகிறார்கள். ஆகவே 'சி' பாரம் அனுப்புவதில் சில மாறுதல்கள் செய்ய வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது. கணக்குப் பார்த்து அனுப்புவதற்குள்ளாக ஏழு பர் சென்ட் வரி என்று போடக் கூடாது என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, அரிசிக்கு 1% என்று இருக்கிறது. மக்கியமாக எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல உணவு தானிய விலையைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கும், ஏழை மக்களுக்குக் குறைந்த விலையில் கிடைப்பதற்கும் வசதியாக அரிசி, கம்பு, கேழ்வரகு போன்ற உணவுதானியப் பொருள்களுக்கு விற்பனை வரியை ரத்து செய்துவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 'பக்கத்து ராஜ்யங்களுக்கு அரிசியை விற்ப்பு முதலாகக் கொண்டுபோனால் டாக்ஸ் கிடையாது. இங்கே விலை வைத்து 42 ரூபாய், 50 ரூபாய் என்று வாங்குவதற்கு 'சி' பாரம் கிடைப்பது இல்லை, வரியும் கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு அதிகமாக அரிசி கேரளாவுக்குத்தான் விற்ப்பு முதல் ஆகிறது. அதனால் வருமானமும் இல்லை. ஆகவே மொத்தமாக உணவு தானியங்களுக்கு—அரிசி, கம்பு, கேழ்வரகு போன்றவற்றுக்கு விற்பனை வரியில் இருந்து விலக்கு அளிக்கவேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. ஆபிசர்களுக்குக் கணக்கு கொண்டுபோய் காட்டுவதில் வியாபாரிகளுக்கு மிகுந்த கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. ஒரு வருஷக் கணக்கு பூராவையும் கொண்டு வாருங்கள் என்று அவர்கள் உத்தரவு போட்டுவிடுகிறார்கள். ஒரு வண்டி வைத்து எல்லாக் கணக்குகளையும் ஐந்தாறு மைல்கள் தள்ளி அப்பால் இருக்கிற ஆபிஸ்களுக்கு கொண்டுபோனால் இதுமாதிரியாகவே பத்துப் பதினைந்து பேர்களைக் கணக்குக் கொண்டுவரச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதனால் ஒன்றிரண்டு கணக்கைப் பார்த்துவிட்டு மறுபடியும் மற்றொரு நாள் கொண்டுவரும்படியாக மற்றவர்



19th July 1962] [திரு. ந. சுப்ரமணிய செட்டியார்]

களுக்குச் சொல்லிவிடுகிறார்கள். அதுவும் திருச்சியை எடுத்துக் கொண்டால் பொன்மலைப்பக்கத்தில் அவர்கள் ஆபீஸ் இருக்கிறது. இப்படிப் போய்போய் வருவது வியாபாரிகளுக்கு மிகுந்த சிரமத்தை அளிக்கிறது. “ஆந்திராவில் இருந்து ஒரு வாகன் வந்ததாமே” என்றால் உடனே ஒரு வருஷக் கணக்கு பூராவையும் கொண்டுவருங்கள் என்று அதிகாரிகள் சொல்ல வேண்டியதில்லை. அவர்களுக்கு என்ன கணக்கு வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டு எழுதினால் என்றைக்கு வேண்டும் என்கிறார்களோ அன்றைக்குக் கொண்டுபோக வியாபாரிகள் தயாராக இருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு அதுமாதிரியாக ஒன்றிரண்டு பேர்களை அல்லது எவ்வளவு கணக்கு பார்க்க முடியுமோ அவ்வளவு பேர்களைமட்டும் வரச்சொல்ல வேண்டும். அல்லது எழுதி அனுப்பச்சொன்னாலும் அனுப்பிவிடுவார்கள். இந்த விஷயத்தில் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி வியாபாரிகளுக்கு எவ்விதச் சிரமமும், தொல்லையும் இல்லாதவாறு செய்யவேண்டும்.

மேலும் கடலை எண்ணை, கடலைப் பிண்ணாக்கு இவற்றை எடுத்துக்கொண்டால் கடலை எண்ணைக்கு ஒரு தடவையாகவே 3% வரி போடுகிறார்கள். பிண்ணாக்குக்கு மாநிலமாறி 2% வீதம் பலமுனை வரி போடுகிறார்கள். எங்கள் பக்கத்தில் விவசாயிகள் மிக அதிகமாகப் பிண்ணாக்கு வாங்குகிறார்கள். விவசாயச் செலவைக் குறைக்கவும், வியாபாரிகளுக்கு ஒரே பொருளுக்கு—எண்ணை என்றால் ஒரு கணக்கு, பிண்ணாக்கு என்றால் ஒரு கணக்கு என்று தனித்தனியாகக் கணக்கு வைத்துக்கொள்ளும் சிரமம் இல்லாமல் இருப்பதற்காகவும் இந்த இரண்டுக்குமே ஒருமுனை வரியைக் கொண்டுவரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

\* திரு. அ. ராகவ ரெட்டி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, விற்பனை வரியைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் சொன்னதையே தான் நானும் இன்னொரு முறை சொல்ல விரும்புகிறேன். அநேகமாக எங்கள் பகுதி சம்பந்தப்பட்டவரையில் விற்பனை வரி அலுவலகத்திற்கும், எங்கள் பகுதிக்கும் 20 மைல் தூரம் இருக்கிறது. அந்த 20 மைல் தூரத்திற்கு கணக்குப் புத்தகங்களை எடுத்துக்கொண்டுபோவது, உதாரணமாக எங்கள் பகுதியில் இருந்து திருவள்ளூருக்கு எடுத்துப் போவது என்றால் வியாபாரிகளுக்கு மிகுந்த தொல்லையாக இருக்கிறது. அப்படியே இவர்கள் சொன்னாலும் அந்த அதிகாரி அங்கே வரவில்லை என்றே, வேறு எங்கோ காம்ப் போகப்போகிறார் என்றே வியாபாரிகளைத் திருப்பி அனுப்பிவிடுகிறார்கள். அதோடு சமீபத்தில் வரி இலாகா காரியாலயங்களுக்கு இரண்டு மூன்று தடவை போக என்னக்குச் சந்தர்ப்பம் நேர்ந்தது. பெரிய வியாபாரிகள் கணக்குப் புத்தகங் களை வைத்துக்கொண்டு உட்காரக்கூட இடம் இல்லாமல் வரான் டாலிலும், ரோடிலும் நின்றனாண்டிருந்தார்கள். இப்படி வரி அரசாங்கத்திற்குக் கட்டுகிற வியாபாரிகள் அந்த இலாகாவுக்கு வரும்போது கஷ்டப்படுவது சரியல்ல. ஒழுங்காக வரியை நமக்குக் கட்ட வருகிறவர்களுடைய சௌகர்யத்தை முதலில்



[திரு. அ. ராகவ ரெட்டி] [19th July 1962]

அந்தந்த காரியாலயங்களில் கவனிக்கவேண்டும். அவர்களை கௌரமாக பார்க்கும் அளவுக்கு ஏற்பாடுகள் செய்யும்படியாக உத்தரவு போடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வரியை கட்டாதவர்களுக்கு சலுகை தரவேண்டும் என்று நான் சொல்ல வில்லை. ஆனால் வரி கட்டுகின்ற வியாபாரிகளுக்கு தனிப்பட்ட முறையில் இல்லாவிட்டாலும் ஒரு மனிதன் என்ற முறையிலாவது கௌரவம் அளிக்கப்படவேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். ஏதோ குற்றம் செய்தவர்களை போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு இழுத்துச் செல்கிற போது பார்ப்பது போல் இவர்களைப் பார்க்கக்கூடாது.

சில பெரிய வியாபாரிகள் கட்ட வேண்டிய வரிகளைக்கூடச் சரியாக கட்டுவதில்லை என்பது எனக்குத் தெரியும். இருந்தாலும், இந்த மன்றத்தில் பொறுப்பாகப் பேசவேண்டுமாதலால் நான் யார்யார் அப்படி கட்டுவதில்லையென்றோ, எப்படி வரியை ஒளிக்கிறார்கள் என்றோ சொல்ல விரும்பவில்லை. நெல் வியாபாரம் செய்கிறவர்கள், நெல் கொள்முதல் செய்யும்போது தாங்கள் விற்பனைவரி கட்டுவேண்டுமென்று சொல்லி அதற்கான தொகையை விவசாயிகளிடம் இருந்து கழித்துத்தான் விலை பேசிக் கொள்ளுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களை வியாபாரத் தொகை (Turnover) நூற்றுக்கு பத்து ரூபாய் விகிதத்திற்கு கூடக் கட்டுவதில்லை. முக்கியமாக சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்த வரையில் தினந்தோறும் லட்சக்கணக்கான ரூபாய்கள் அரிசி வியாபாரம் நடக்கிறது. அவர்கள் விற்பனை வரியைச் சரியாகக் கட்டுவது இல்லை என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். அப்படியில்லாமல் யாரும் விற்பனை வரியை ஒளிக்காத, ஏமாற்றாத அளவுக்கு வசூல் செய்தால் இப்போது நாம் போட இருக்கும் புது வரிகளைக்கூடப் போட வேண்டிய அவசியம் இராது என்று நினைக்கிறேன். இவ்விஷயத்திலும் போதுமான கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

\* திரு. சி. சிவசுப்பிரமணியன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விற்பனை வரி மானியத்தை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் கூற முன்வந்துள்ளேன். கிராமங்களில் உள்ள சிறிய கடைக்காரர்களுக்கு, சிறிய வியாபாரிகளுக்கு இந்த அதிகாரிகள் அதிக கஷ்டத்தைக் கொடுக்கிறார்கள். அதோடு சிறிய அளவில் வியாபாரம் செய்தாலும் செய்யாவிட்டாலும் எட்டு, ஒன்பது அல்லது பத்து ரூபாய் வரை இன்றையதினம் வசூலித்துக் கொண்டிருப்பதையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து, விலக்கிவிடவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இன்னும் கடைக்குக் கடை விலைகள் ஒருவிதமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஒரிடத்தில் ஒரு ரூபாய் என்றால் இன்னொரு இடத்தில் 1½ ரூபாய், இன்னொரு இடத்தில் 1½ ரூபாய். இதையும் கவனித்து விலைகளை ஒழுங்குபடுத்த நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் பெரிய பெரிய வியாபாரிகளை விட்டுவிட்டு, சிறிய சிறிய வியாபாரிகளுக்குத் தொல்லை அளிப்பதைத் தடுக்க அரசாங்கம் தலையிட்டு நல்லது செய்யவேண்டும்



19th July 1962] [திரு. சீ. சிவசுப்பிரமணியன்]

என்று கேட்டுக்கொண்டு, சிறிய வியாபாரிகளுக்கு ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

\* திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னை மாநிலத்திலே விற்பனை வரித்துறை ஒரு குறிப்பிட்ட பெருந்த வருமானத்தைத் தருகின்ற ஒன்று. பொது விவாதத்தின்போதே பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள், “இது ஒரு காமதேனுவுக்கு நிகரானது” என்று. அப்படிப்பட்ட ஒரு சிறந்த வருமானத் துறை, அதற்குமேலே ரொம்ப எளிதாக பிறரை நேரிடையாகத் தாக்காத முறையில் சுலபமாகக் கற்கக்கூடிய நல்லதொரு காம தேனு இது. இதையெல்லாம் மனதில் கொள்ளுகின்றபோது இதிலே நாம் காட்டவேண்டிய அக்கறையும், கொள்ளவேண்டிய பொறுப்பும் எவ்வளவு மகத்தானது என்பது நம்முடைய மனத்திலே இருக்கும். கனம் அமைச்சர் அவர்கள் “இந்த வருமானமானது ஆண்டுதோறும் உயர்ந்து கொண்டே இருக்கிறது” என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது உண்மை. அதற்குக் காரணத்தையும் குறிப்பிட்டார்கள். மக்களிடையே வாங்கும் சக்தி அதாவது மக்களுடைய வருமானம் பெருகிக்கொண்டே போவதை இது காட்டுகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள் முன்னது முழுவதையுமே ஒப்புக்கொள்கிறேன். பின்னதிலே கொஞ்சம் மாறுபடுகிறேன்; ஓரளவுக்கு ஒப்புக்கொண்டு. காரணம் அது அல்ல. பண விக்கம்தான் காரணம். மனிதனுடைய வருமானம், சராசரி வருமானம் கூடியிருக்கிறது என்பது ரூபாய்க் கணக்கு அளவிலே மிகச் சரியான கணிப்பு என்பதையும் நான் மறுக்க இல்லை. ஆனால், மனிதனுடைய வருமானம் கூடி இருக்கிறது என்பதைவிட பணத்தினுடைய தரம் அல்லது ஆற்றல் (purchasing capacity) மிகக் குறைந்துவிட்டது என்பதை மனதிலே கொண்டு நானயத்தின் ஒரு புறத்தை மட்டும் கண்டு தெளிய மாட்டாமல், இரு புறத்தையும் கண்டே நானயத்தின் தன்மையை, உண்மையை எப்படி உணருவோமோ அது போல, இரு புறத்தையும் கவனித்துப் பார்ப்பதுதான் பொருளாதாரத் துறையிலே, நேரிய, சீரிய முயற்சியாக, சரியான அணுகல் முறையாக இருக்கும் என்பதை எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். அந்த முறையிலே, பணத்தின் வாங்கும் ஆற்றல், பெறும் ஆற்றல், குறைந்து விட்டதனாலே பண்டங்களின் விலை கூடிய காரணத்தினாலே, உத்தியோகஸ்தர்கள் முதல் அன்றாட வேலை பார்க்கும் சகோதரர்கள் வரையிலும் சம்பளம் ஏற்றப்படும் காரணத்தினாலேயே ஏதோ பண அளவிலே வருமானம் கூடியிருப்பதாகக் காணலாம். பண்டத்தை வைத்துப் பார்த்தால், அன்றைய நிலையையிட, இன்றைய நிலை, மக்கள் தரத்திலே உயர்ந்துவிட்டார்கள் என்று கொள்ளுமாறு இல்லை என்பதை ராகத் துவேஷமின்றி, விருப்பு வெறுப்பு இன்றி அணுகுகிறவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். இந்தக் காரணத்தினாலே, நமக்குச் சம்பளம் கூடுகிறது. பண்டத்தின் விலையும் கூடுகிறது. அந்த விலையைக்



[திரு. சா. கணேசன்] [19th July 1962]

கொடுத்து வாங்குகிறோம். சினிமா போன்ற துறைகளிலும் கட்டணங்கள் கூடுகின்றன. அதற்கு அந்தக் கட்டணத்தைச் செலுத்துகிறோம். ஒரு ரூபாய் கட்டணம் இருக்கிறபோது நாண்கண விகிதம் வரி வருமானம் கிடைத்தது. அதே கட்டணம் ஒன்றரை ரூபாயானால் வரி வருமானம் ஆறு அனுவாக ஏறத்தான் செய்யும். அந்த அளவுக்கு வரி வருமானம் பெருகும். அந்தப் பெருக்கத்தின் காரணம் மக்களின் வாங்கும் சக்தி என்று காட்டுவது கனம் அமைச்சர் அவர்களின் திறமையைக் காட்டுவதாக இருக்கலாம். அதற்கு பாராட்டு. ஆனால், அது உண்மையான நிலையைப் புலப்படுத்தாது என்பதை மட்டும் நான் கூறுவது கடமை என்ற முறையிலே பணிவோடு அதைப் புலப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

இனி, இந்தத் துறையிலே நாம் சில வரிகளின் மூலம் வருமானத்தை எதிர்பார்க்கிறோம். மிகக் குறைந்த வரி என்று கூட சொல்லலாம். குதிரைப் பந்தயம் போன்ற துறைகளுக்கு விகிதக்கிற வரி, அதிலே இருந்து வருகிற வருமானம் இத்துணை ஆண்டுகளாக எம்மான் காந்தியடிகள் காட்டிய வழியிலே வளர்ந்து, வாழ்ந்து, உயர் நிலைக்கிற நாம், எப்படிச் குடியை ஒழித்தோமோ அதைப்போலக் குதிரைப் பந்தயத்தையும் ஒழித்துத் தீருவதுதான் நியாயமும் தருமமுமாக இருக்க முடியும் என்பதிலே இரண்டு வித அபிப்பிராயம் நமக்குள்ளே இருக்க முடியாது. சொல்லலாம், வாத்தத்திற்காக. 'குதிரை ஐந்தியை வளர்ப்பதற்காகக் குதிரைப் பந்தயம் வேண்டும்' என்றெல்லாம். அந்த மாதிரி நேற்று வரையிலும் வாதாடியவர்களுடைய வாதங்களை நானும் ஏதோ ஒரு சிறிது படித்துத்தான் இருக்கிறேன். இன்றைய தினம் தேசத்திற்கு குதிரை அவ்வளவு இன்றியமையாத ஒன்று? அது தமிழ்நாட்டு ஜீவன என்பதையும் மனத்திலே கொள்ள வேண்டும். ஏதோ உயிர்க்காட்சிகளையிலே வைப்பதற்கு நான்கு, பத்து குதிரைகளை, அழகான, பலவகையான, சிறு மட்டத்திலிருந்து பேருயரம் வாய்ந்த குதிரைகளை, வைத்துக் கொள்ளலாம். பழைய காலம் மாநிலி, ரத கலு தூசு பதாதி எனப்படுகிற நால்வகைப் படைகளையெல்லாம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற தேசம் அல்ல இது இன்று. நாட்டின் நிலைமையும் அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையை நமக்கு அமைத்திருக்கவில்லை. குதிரைகள் வளர்ச்சி வேண்டும், தரம் வேண்டும், நிலை வேண்டும் என்றெல்லாம் பார்த்து, அந்தக் காரணத்தை—காரணம் என்று கூட சொல்லமாட்டேன்—அந்தச் சாக்கை வைத்துக்கொண்டு, வாதாடுகிறார்களே, அந்த வாதத்தை ஒரு நியாயமான வாதம் என்று காங்கிரஸ் அமைச்சர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளுவார்களானால், அது நியாயம் இல்லை, தருமம் இல்லை என்று மட்டும் நான் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இன்றையத்தினம், போர் முறையோ, தேவை நிலையோ எல்லாம் மாறிவிட்டது. இன்றையத்தினம் ஏதோ அழகுப் பொருளாக, பவனி வந்தால், ஊர்வலம் வந்தால், நான்கு குதிரைகள், பத்து குதிரைகள் மீது ஊழியர்கள், அந்தத் துறையிலே உள்ளவர்கள், பவனி வருவதைக் காட்சிக்காகக் கொள்ளு



19th July 1962]

[திரு. சா. கணேசன்]

இரேமேயன்றி, இன்றியமையாத் தேவைக்காக நாம் கொள்ள இல்லை. ஜீப் கார்கள், டாங்குகள் வந்துவிட்டன. அவை ஊர்வலத் திற்கு வரும் நிலை ஏற்பட்டுவிட்டது. அந்த நிலையிலே இன்று குதிரைப் பந்தயத்திலே ஏதோ சிறிது வருமானம் வருகிறது என்பதாகச், சிலருக்கு ஏதோ பிழைப்பாக இருக்கிறது என்பதற்காக, மிகச் சிலருக்கு ஏதோ வருமானத்தை தருகிறது என்பதற்காக, அரசாங்கத்திற்கு வருகிற ஒரு சிறிய வரித் தொகைக்காக அதை இன்னும் வைத்துக்கொண்டு, அதைக் கணக் கிட்டு, அதிலேயிருந்து வருமானம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருப்பது நல்லதல்ல, தரும் அல்ல, அதை அடியோடு தலை முழுக ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று மிகப் பிரார்த்தித்துக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பின், இந்த விற்பனை வரியிலே வருகிற பயன் பெரிது என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்ளுகிறோம். பயனை மட்டும் கருதாமல் குழப்பமும், கஷ்டமும், சிரமமும் அதற்கு மேலே ஒழுங்கினமும் நடைபெறாமல் இருக்கத்தக்க வகையிலே இதை ஒரு சீராக அமைக்கவேண்டும். வரிவிதித்த குழப்பம் எப்படி என்று முன்னே ஒரு முறை இந்தச் சபை முன்விலையிலே விண்ணப்பித்துக் கொண்டேன். வி.டி.ஓ.-வுக்குக் கூட, எதற்கு இரண்டு சத விகிதம், எதற்கு நான்கு சத விகிதம் என்று முதலிலே, சட்டம் வந்த புதிதிலே, புரியாமல் திண்டாடிய கதையை நான் சொன்னேன். இம்மாதிரி அதை நிர்வகிக்கின்ற மேல் அதிகாரிகளுக்குக்கூட புலப்படாத நிலைமை இருக்குமானால், சாதாரண விசைக் கல்லையும், தராசையும் வைத்துக்கொண்டிருப்பவர்கள் நிலைமை எப்படி இருக்கும் என்று பார்க்கவேண்டும். விசைக் கல் என்று இப்பொழுது சொல்வது சரியாக இருக்காது. கிலோகிராம் கற்களையும், தராசையும் வைத்துக்கொண்டு, சிறு வியாபாரம் செய்பவர்களுக்குக் குழப்பம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. சாதாரண வியாபாரிகளுக்கு என்ன கஷ்டங்கள் இருக்கின்றனவோ—அவைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டுவது தம்முடைய கடமை அல்லவா என்பதைச் சிந்தித்து, கூடியவரையில் குழப்பம் இல்லாமல், தடுமாற்றம் இல்லாமல், ஏமாற்றம் இல்லாமல், இத்தகைய முறையிலே, அந்த நேறி, தெளிவாக, துலக்கமாக, தெளிவாகப் புலப்படும்படியாக அமையவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை திறமையுள்ள அமைச்சர் மேற்கொள்வார்கள் என்றும் நான் நம்புகிறேன்.

இந்த வரியிலே, 'தப்பித்துக்கொள்வது ஒன்று, ஏமாற்றுவது ஒன்று' என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். தப்பித்துக் கொள்பவர்களுக்கு எப்பொழுதும் சட்டத்தின் நிழல் அபயம் கிடைக்கிறது. சட்டத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டே, பல்வேறு வரிகளிலிருந்து தங்களைத் தப்பித்துக்கொள்வதற்குத் திராரியும், தைரியமும், இன்னும் எல்லாவித வளமும் உடையவர்களுக்கு எத்தனையோ துறைகள், முறைகள் உள்ளன. ஆனால், இந்த ஏமாற்றுகிறவர்கள் இருக்கிறார்களே, அவர்கள் ஏமாற்றிவிட்டு, ஏமாற்றவில்லை என்று நிரூபிப்பதற்கு அல்லது தப்பித்துக்கொள்



[திரு. சா. கணேசன்]

[19th July 1962]

1 -30  
a.m.

வதற்கு, குற்றத்திலிருந்து, தண்டனையிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்கு எத்துணை வழிகள் எல்லாம் கையாளுகிறார்கள்?—மன்னிக்கவேண்டும். விற்பவர்களை மட்டும் நான் குற்றம் சொல்ல மாட்டேன். ஜனங்களும் நானும் உட்பட—அதற்குக் காரணம் தான் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. ஏதோ ஒரு கடைக்குச் சென்று மின்சார விளக்கு 'ஷேட்' வாங்கச் செல்கிறோம் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அல்லது வேறு ஏதோ முக்கியமான சாதனம் ஒன்றை வாங்கச் செல்கிறோம். அது சிறு சாமானாகக்கூட இருக்கலாம். சாமானுக்கு இருபது ரூபாய் விலை என்கிறேன். அத்துடன் விற்பனை வரி 7 சத விதம் போட கடைக்காரன் முன் வருகிறபோது, வாங்குகிறவர், பேரம் செய்கிறார். 'விற்பனை வரி போடவேண்டாம்' என்று வாங்குகிறவர் சொல்ல, கடைக்காரன் 'பில் தரமாட்டேன்' என்று சொல்ல, 'பரவாயில்லை' என்று சொல்லி இருபது ரூபாயைக் கொடுத்துவிட்டு சாமானை வாங்கிக் கொண்டு போவதை நான் கண்ணால் பார்த்திருக்கிறேன். விற்பனை வரி போடுவதென்றால், இருபதோடு ஒன்றரை ரூபாயோ, இரண்டு ரூபாயோ சேர்த்து, மொத்தம் 22 ரூபாய்க்கு வந்து விடுகிறது. விற்பனை வரியிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்வதற்காக, இருபது ரூபாய் கொடுத்துவிட்டு, பில் வாங்காமலேயே வந்துவிட நம்மில் மிகப் பலர் தயாராக இருக்கிறோம். இந்த குற்றச்சாட்டை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. அரசாங்கத்தின் மீதும், அதிகாரிகளின் மீதும் குற்றம் சொல்லுவதுடன், அந்தக் குற்றமெல்லாம் நம் பக்கத்தில் இருந்தால் ஏற்று, பிறர் பக்கத்தில் இருந்தால் அதைச் சாற்றவேண்டும். ஏற்றும், சாற்றியும் வாழும் நெறிக்கு உட்படுகிறவன் நான். நாம் இதைச் சற்று உரக்கச் சிந்திக்கிறோம் அவ்வளவுதான். இம்மாதிரி பிழை ஏற்படாமலிருப்பதற்கும், நாடும் வழி வகை செய்யவேண்டும்.

அதற்கு மேலே, வாங்குபவனோ, விற்பவனோ ஏன் இப்படியெல்லாம் செய்கிறான் என்பதை ஆராயவேண்டியது ஆட்சியின் கடமையாகும். பலர் கொள்ளை லாபம் அடைவதற்காகவே இப்படியெல்லாம் தவறு வழிகளை, குறைவுடைய வழிகளை பிழையான நெறிகளைக் கடைபிடிக்கிறார்கள் என்பதை நானும் மறுக்க இல்லை. அவர்களுக்குள்ளே ஒரு சிலராவது இருக்கிறார்கள். இதைச் செய்வதற்குக் காரணம் கொள்ளை லாபம் அல்ல; தாங்கமாட்டாமை. இந்த வரியில் கஷ்டம் இருக்கிறதே, அதனால் இதை இப்படிச் செய்யாவிட்டால் தங்களுடைய வாழ்க்கை நடக்காது, வாணிபம் நடைபெறாது, வியாபாரம் செல்லாது என்ற கருத்திலே செய்கிறவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. இப்படியெல்லாம் இதை ஆய்ந்து இதற்குக் காரணம் என்ன என்பதை தேர்ந்து, அதன் பிறகு எப்படிச் செய்தால் தீமை நடைபெறாது என்பதையும் தெரிந்து நாம் அதற்கு வேண்டிய வழிவகை செய்யவேண்டும். குற்றம் செய்து, பிடிபட்டு அவர்கள் தண்டனை அடையும்படியாகச் செய்வது மட்டுமல்ல ஆட்சியின் நோக்கம் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வோம்.

குற்றம் நடைபெறாமல் தடுப்பதுதான் குற்றத்திற்காகத் தண்டிப்பதை விட விழுமியது, சிறந்தது, உயர்ந்தது, பயனுடை



19th July 1962]

[திரு. சா. கணேசன்]

யது என்பதையும் நாம் எல்லோரும் நன்றாக அறிவோம். ஆதலினாலே, இந்தத் துறையிலும் நம்முடைய கவனத்தைச் செலுத்தி, என்ன மாதிரி அமைப்புகளை அமைத்து, நெறிகளைக் கடைப்பிடித்து, செயல்படுவோமானால், இங்கே தவறு எழாது பிழை குற்றம் இவை எல்லாம் நிகழாது என்பதையும் கணிக்கவேண்டும்; கணித்து அதற்கும் வேண்டிய ஏற்பாடுகளை நாம் மேற்கொள்ள வேண்டும்.

அதே காலத்தில், வருமானம் ஒன்றைமட்டும் கருதாமல், மக்கள் நலம் பெறவேண்டுமென்பதையும் மனதிலே கொண்டு, சில காரியங்களைச் செய்ய அமைச்சரவை மறுக்காது என்று நான் நம்புகிறேன். குறிப்பாக, உணவுப்பண்டங்கள், அரிசி காய்கறி, கிழங்கு வகைகள், கீரை வகைகள், இத்தியாதி சிலவற்றுக்கு வரி இல்லை, சிலவற்றுக்கு உண்டு. உணவுப் பொருள்களாயினும், குங்குமப் பூ, பச்சை கற்பூரம் பாதாம் பருப்பு இவற்றுக்கெல்லாம் வரிப் போட வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை; இவற்றுக்கெல்லாம் முடிந்த வரையில் போடுங்கள். பாதாம் பருப்புக்குப் போடுங்கள். நிலக்கடலைக்குப் போட்டு விடாதீர்கள். விதியில் போகிற வன் ஒன்றும் இல்லாதவன், கொழுப்புச் சத்தைப் பெறுவதற்கு, அரையணுவுக்கு நிலக்கடலை வாங்கி கொஞ்சம் கொழுப்புச் சத்தை ஈட்டிக்கொள்ளலாம். அதற்கு வரி விதிப்பது தருமமல்ல; பாவம் என்று கூட சொல்ல வேண்டும். இதை மனத்திலே கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே “Preserved food” “Canned food” இதற்கெல்லாம் வரி போடுங்கள். ஒரு அம்மா, ஒரு கீழவன் இட்டிலி சுட்டு விற்கிறார்கள் என்றால், அல்லது ஒரு கிரிப் நடத்துகிறார்கள் என்றால், அந்தப் பண்டங்கள்; 4 மணிநேரம்; 6 மணிநேரம் ஆகி விட்டால், ஊசிப் போய்விடும்; அழுகிக் கேட்டுப் போய்விடும் என்று இருக்கும் அன்றாட உணவுப் பண்டங்களுக்கு வரி வேண்டாம். அதே மாதிரி, உணவுப் பண்டங்களைத் தருவதற்குரிய, மூலப் பண்டங்களாக இருக்கிற அரிசி, கோதுமை போன்ற இவற்றுக்கெல்லாம் வரியிலிருந்து விலக்களித்தால் கொஞ்சம் வருமானம் குறையும் என்று ஒப்புக்கொள்கிறேன்; மறுக்கவில்லை—வசதியும், வாய்ப்பும்கூடும். அடிப்படை வசதிகளுக்குக் கூடுமான வரையில் கஷ்டம் இருக்காது. மக்களுக்கு, கஷ்டம், சுமை, பாரம், துன்பம், துயரம் குறையும். இதை மனத்திலே கொள்ள வேண்டும். ஆட்சி பீடத்தில் இருப்பவர்களுடைய புனிதமான கடமை, முடிந்த வரையில் மக்கள் வாழ்க்கையின் சுமையைத் தீர்ப்பதுதான். அதுதான் இன்றைய பிரச்சனை இன்று வாழ்க்கையே ஒரு பிரச்சனையாகி விட்டது; மற்ற எல்லாம் அல்ல. (கனம் திரு. வி. ராமையா: எந்தக் காலத்திலுமே வாழ்க்கை ஒரு பிரச்சனையாகத் தான் இருந்திருக்கிறது). மன்னிக்க வேண்டும்; நானும் கனம் அமைச்சர் அவர்களைப்போறே சுற்றிருக்கிறேன். வாழ்க்கையின் லட்சியத்தை அடைவது வேண்டுமானால் பிரச்சனையாக இருக்கலாம். அப்படித்தான் பழங்காலத்தில் இருந்திருக்கிறது. இந்த தேசத்திலே ஜீவிப்பது (existence) ஒரு பிரச்சனையாக இருந்ததும் இல்லை.



[திரு. சா. கணேசன்] [19th July 1962]

“இரந்தும் உயிர்வாழ்தல் வேண்டின் பாந்து  
கெடுக உலகியற்றி யான்.”

என்று வள்ளுவன் அறத்திலே சொன்னான். ஆதலினாலே, ஜீவிப்பது, சாகாமல் இருப்பது என்றும் ஒரு பிரச்சனையாக இருந்ததில்லை. ‘வெறும் இலக்கியக் கதை’ என்று வேண்டுமானாலும் சொல்லுங்கள்; ‘யதார்த்த நிலை அல்ல’ என்று வேண்டுமானாலும் சொல்லுங்கள். அது ஒரு பிரச்சனையாக ஆகிவிடாமல், முடிந்த வரையில்—சுலபமாக எல்லாம் முடிந்து விடும் என்று நானும் கனவு காணவில்லை; உடோபியாவில் இருந்து பேசவில்லை; தமிழ் நாட்டில் தான் இருந்து பேசுகிறேன்—வாழ்க்கைச் சுலபமையக் குறைக்க வாழ்க்கையை எளிமையாக, சுலபமாக ஆக்குவதற்கு முடிந்ததைச் செய்யுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, குடிசைத் தொழில் என்று நான் எல்லா வற்றையும் சொல்லத் தயாராக இல்லை. பிடி சுற்றுவது கூடக் குடிசை தொழில் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஓரளவு இருக்கலாம். அதற்கெல்லாம் சேல்ஸ் டாக்ஸ் போடாதீர்கள் என்று சொன்னால் வெறு துண்சாக நானும் நினைக்கப்படுவேன். அல்லவா? ஆகவே, நான் அதற்குப் போகவில்லை. குடிசைத் தொழில் என்பதற்கு என்ன வரையறை என்று காந்தி மகான் சொல்லியிருக்கிறார். ‘தங்களுக்கு தாங்களே வேலை கொடுப்பவராகவும், தங்களுக்குத் தாங்களே எஜமானராகவும், தாங்களே விற்பனை செய்பவராகவும் எங்கு அமைந்திருக்கிறதோ அதுதான் குடிசைத் தொழில்’ என்று காந்தி மகான் சொல்லியிருக்கிறார். தான் உற்பத்தி செய்வதை இன்னொருவன் கையில் கொண்டு போய்க் குவித்து அவன் எல்லாவற்றையும் விற்பனை செய்வானால், அது குடிசைத் தொழில் அல்ல. ஆகவே, தானே உற்பத்தி செய்து, தானே எஜமானாக இருந்து, தானே விற்பவராகவும் இருக்கும் அத்தகைய உற்பத்திப் பொருள்களுக்கு வரியிலிருந்து விலக்கு அளியுங்கள். இல்லாவிட்டால் அவன் ஜீவிக்க முடியாது. அவன் வாழ்க்கை சுமையாகப் போய்விடும். உதாசனமாக விஸ்வகர்மாக்கள் தம்பூரா, விணை போன்றவற்றைத் தங்கள் விட்டிலேயே, மரத்தை அறுத்து, கம்பிகளை கொண்டு ஸ்தாயி, பிருடை அமைத்துச் செய்கிறார்கள். இதை ஏதோ மவுண்ட் ரோட்டில் உள்ள கம்பெனி மாதிரி நினைத்துக் கொண்டு அந்தக் கைத்தொழிலுக்கு வரி விதித்தால் அவர்களால் தாங்கிக்கொள்ள முடியாது. தமிழ் நாட்டு சங்கீதம் மிக உயர்ந்தது. எவ்வளவு ராகங்கள்? எவ்வளவு பாவங்கள் என்று நம்மை நாமே பாராட்டிக் கொள்ளுகிறோம். தகுதி இருப்பதால் பாராட்டிக் கொள்கிறோம். அவ்வளவு சிறப்புடைய நாம், இந்தக் கைத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்போர் பெறக் கூடிய வருமானம் எவ்வளவு என்று பார்க்கவேண்டும். நானும் கொஞ்சம் இந்தத் துறையிலேயே ஈடுபாடு உடையவன். இந்தக் கைத்தொழிலிலே மொத்தத்தில் 20, 30 பேர்கள்தான் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். பெரிய கம்பெனி என்ற முறையிலே அவர்கள் நடத்தவில்லை. ஏதோ ராமசாமி ஆர்டர் கொடுத்தார் என்றால் 100 ரூபாய் கிடைக்கும் 100 ரூபாய், 150 ரூபாய்க்குமேல் அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை.



19th July 1962]

[திரு. சா. கணேசன்]

இனையான்குடியில் கூரைக் குடிசைக்குள் ஒருவன் தையல் மெஷின் வைத்திருந்தான். பம்பாய், மெட்ராஸ்லிருந்து கான்வான்ஸ் துணிகளை வாங்கி துணிப் பை, ஹோஸ்டால் முதலியவை தைத்து விற்பான். அவனுக் கெல்லாம் வரி போட்டால் அவனால் எப்படி வாழ்க்கை நடத்த முடியும்? அப்படிச் செய்வது உள்ளபடியே நம் நாட்டு மக்களுக்கு வாழ்க்கை சுமுகமாக நடக்க உதவாது. அதனால் ஏராளமானவர்கள் குடிபெயர்ந்து போய்விட்டார்கள். இப்படி மக்கள் எல்லோரும் தொழிலற்றுத் திண்டாட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால் அவர்களைக் காக்கும் பொறுப்பும் அரசாங்கத்தின் தலையில் அல்லவா வந்து விடியும்? அந்தப் பொறுப்புகளில் இருந்து நிவர்த்தி செய்ய, அவர்களாகவே வாழ்க்கைத் தேவையைப் பெற்றுக்கொள்ளும் அளவு தொழில் செய்யும் நிலைமையை ஏற்படுத்துவது பொறுப்புடைய ஆட்சிக்கு உரியதல்லவா? அதையும் கவனிக்கவேண்டும். இந்த மாதிரிக் காரியங்களையும் நீங்கள் மனத்திலே கொண்டு செய்வீர்கள் என்ற நம்பிக்கையால்தான் இவற்றையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்கிறேமே தவிர, ஏதோ குற்றங்களையும், குறைகளையும் அடுக்கிக் காட்டவேண்டுமென்ற நோக்கத்தால் அல்ல என்பதையும், நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஆகவே, இதைச் செய்யுங்கள் என்று உரிமையோடு, பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே, இந்த விற்பனை வரி விஷயங்களில் பல வேறு தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. அவற்றிற்கு வரிசையாக அப்பீல்கள் வருகின்றன. 'சேல்ஸ் டாக்ஸ் அப்பெலட் டிரிப்ப்யூனல்' என்று சொல்கிறார்களே, அதை 'விற்பனை வரி அப்பீல் சபை' என்று வைத்துக் கொள்வோம். அது சென்னையில் மட்டுமே நிலையாக இருக்கிறது. இதனால் ரொம்ப சிரமமாக இருக்கிறது. திருச்சி, திருநெல்வேலி, மதுரை, கோவை; கடலூர், வேலூர் என்று இப்படி முத்திய பகுதிகளில் இருக்குமானால் சுலபமாக அனுசூக் கூடிய முறையில் இருக்கும். முக்கிய நகரங்களில் 4 நாள் இங்கே காம்ப், 4 நாள் அங்கே காம்ப் என்று இருந்தால், ஆங்காங்குள்ள அப்பீல்களையெல்லாம் ஸ்தலத்திலேயே விசாரிப்பது பயனுடையதாகவும், சுலபமாகப் புலப்படக் கூடியதாகவும், அனுசூலம் உடையதாகவும் அமையும் என்று நான் நம்புகிறேன். இதையும் அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டு இதற்கும் தக்க வழிவகைகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக இன்னொன்று. லைசென்ஸ், பெர்மிட் முதலியன கொடுக்கிறோம் அல்லவா? அந்தத்துறையிலே நெறி அல்லது முறை அல்லது அடிப்படை என்று ஏதோ ஒன்றை வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். இவை கொடுக்கப்படுவதற்கு இன்று கையாளப்படுகிற நெறியும், முறையும், அடிப்படையும் சரியா அல்லது குறைகள் இருக்கின்றனவா? பிழைகள் தவறு? அதில் ஏதாவது இருக்கின்றனவா? விடுபாடுகள் இருக்கின்றனவா? என்று ஆராய்ந்து தெரிந்து, தெளிந்து நல்ல வழியைக் காட்டுவதற்கு திறமையும், தகுதியும் உடைய ஒரு உயர்நிலைக்குழு (ஹைபவர் கமிட்டி) நியமித்து அதன் மூலம் விசாரணைகள் செய்து



[திரு. சா. கணேசன்]

[19th July 1962]

இதன் மூலம் கஷ்டங்கள், ஏமாற்றங்கள் இல்லாமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய நெறிமுறைகளைக் கையாள்வது, அதற்குவேண்டிய வாய்ப்புகளைத் தருவது, அதை அமைப்பது இதெல்லாம் பயன் உடையதாகயிருக்கும் என்று சொல்லி, நல்ல பரிகாரங்களைத் தேட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நான் சொன்னது, குற்றச் சாட்டல்ல, ஆலோசனைகள் என்ற நிலையில் நீங்கள் இதை எடுத்துக் கொண்டு இதை உண்மையிலே சரியானதுதான் என்று உங்கள் உள்ளம் கருதுமானால் இதற்கு என்னென்ன வழிவகைகள் செய்யலாம், செய்ய முடியும், செய்யப் போகிறீர்கள் என்பதை தயவு செய்து தெரிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

\* கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று நடந்த விவாதத்தில் கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் ஒவ்வொரு யோசனையையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிலர், இந்த யோசனைகள் முன்பே பரிசீலனை செய்யப்பட்டு விடப் பட்டன என்று தெரியாத காரணத்தினால் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சிலர், இந்த யோசனைகள் இதற்கு முன்னால் செய்யப்பட்டு இந்த சட்டசபை வேறுவிதமான யோசனைகளை ஏற்றுக் கொள்ள என்னை வற்புறுத்தியதால், அந்த வேறு யோசனைகள் ஏற்றுக் கொள்ளப் பட்டன என்று தெரியாத காரணத்தினால் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இப்பொழுது இந்த விவாதத்திற்கு பதிலளிக்கையில் எந்தக் கொள்கை அடிப்படையில் இந்தக் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டன என்பதைச் சற்று விளக்கிக் கூற விரும்புகிறேன். எந்தவிதமான வரி விதிப்பும் வசூலிப்பதற்கு சௌகரியமாகவும், கொடுப்பவர் களுக்கு நிர்ணயமாகக் கொடுப்பதற்கும் (canon of certainty) தொல்லை தொந்தரவு இல்லாமலும் அமையவேண்டுமென்ற கொள்கையை சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்கிறது, அந்தவிதமான கொள்கையின் அடிப்படையில் பார்க்கிறபோது விற்பனை வரி பலமுனை வரியாக இருந்தால்தான் சுலபமாகவும் எந்த விதமான குழப்பமும் இல்லாமலும் வசூல் செய்யமுடியும். எல்லாப் பண்டங்களுக்கும் 2 சதவீத வரி விதித்து விடுவோமேயானால் எந்தப் பண்டங்களுக்கு எவ்வளவு என்ற பிரச்சனையே எழாது. ஆனால் 1957-ம் ஆண்டுநடந்த தேர்தலுக்கு முன்பு தமிழ்நாட்டில் உள்ள எல்லா வர்த்தக சபைகளும் இந்த பலமுனை வரியிலும், ஒருமுனை வரியிலும் உள்ள சிக்கல்களைச் சரியாக புரிந்து கொள்ளாததால் ராஜ்யம் பூராவும் பெரிய கிளர்ச்சி செய்தார்கள், வர்த்தக சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். ஒரு முனை வரி விதிக்க வேண்டும், ஒரு முனை வரி விதித்து அதன் மூலம் இந்த ராஜ்யத்தில் உள்ள விற்பனை வரி அமைப்பைச் சரிப்படுத்தவேண்டுமென்று அவர்கள் கிளர்ச்சி செய்தார்கள். நான் இந்தப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டவுடன் சபையில் முதலில் விவாதிக்கும் போது சொன்னேன், விற்பனை வரி யென்றால் பல முனை வரியாகத்தான் இருக்கமுடியும், அப்பொழுது தான் எந்த வித குழப்பமும் இல்லாமல் இருக்கும், எல்லாப் பண்டங்களுக்கும் ஒரு முனை வரி விதிக்க இயலாது, எல்லாப் பண்டங்களுக்கும் ஒரு முனை வரி விதித்தாலும் கூட சிறு தொழில் செய்பவர்களுக்கெல்லாம் ஒருமுனை வரி விதிக்கும்போது அவர்கள் வரி கட்டும்படி



19th July 1962] [திரு. ஆர். வெங்கட்டாரமன்]

யான நிலை ஏற்படும், எக்ஸ்ஸெம்ஷன்ஸ் கொடுக்க முடியாது என்று எல்லாப் பிரச்சனைகளையும் எடுத்துச் சொன்னேன். சட்டசபையில் கூட ஒருமுனை வரிதான் விதிக்க வேண்டுமென்று பெருவாரியாக பேசிய காரணத்தினால், நான், இதை ஒரு நிபுணர்-விசாரணை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி, டாக்டர் லோகநாதன் அவர்களை நியமித்து பரிசீலனை செய்யும்படி ஏற்பாடு செய்தேன். டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் தமிழ்நாடு பூராவும் சென்று வர்த்தகர்களை சந்தித்து அவர்களின் அபிப்பிராயத்தைக் கேட்டார்கள். டாக்டர் லோகநாதன் 70, 75 பண்டங்களுக்கு ஒருமுனை வரி விதிக்க வேண்டுமென்ற அபிப்பிராயத்தை, சிபார்சாகத் தன்னுடைய அறிக்கையில் வெளியிட்டார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் கொள்கை அளவில் ஒத்துக் கொள்ளாவிட்டாலும் கூட சர்க்கார் ஒரு நிபுணரை நியமித்தால் அந்த நிபுணர் சிபார்சை அப்படியே அமுல் செய்ய வேண்டுமென்று நோக்கத்தோடு அந்த யாதாஸ்தில் கண்டிருந்ததை அமுல் செய்தோம். அப்படிச் செய்கின்றபோது நமக்கு பலவித பிரச்சனைகள் எழுந்தன. அந்த ஒரு நிலையைத் தான் சுதந்திரா கட்சித் தலைவர் திரு. கணேசன் அவர்கள் சொன்னார்கள். பலவித வரிகள் பலவித பண்டங்களுக்கு போடும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒருமுனை வரியாக எல்லாப் பண்டங்களுக்கும் 5 சதவீதம் என்று விதிக்கமுடியாது. பண்டத்தையொட்டியே வரி விதித் தம் விதிக்கப்படவேண்டும். 'லக்ஷ்மி கூட்டலை' எடுத்துக் கொள்ளலாம். தாங்கும் பண்டங்களுக்கு அதிக வரியும், தாங்க முடியாத பண்டங்களுக்கு குறைவான வரியும், அதேபோல் பண்டங்களை நேரடியாக உபயோகித்தால் ஒரு வரியும், வேறொரு பண்டத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கு 'காம்பொனென்ட்' பார்ட்ஸ் அன்ட் ஆன்ஸிலீஸ்"-க்கு ஒரு வரியும், இந்தவிதமாக பலவித வரிகள் விதிக்கும்படியான நிலை ஏற்பட்டது. ஆகவே, நேரடியாகப் பார்க்கிறபோது, ஒரே குழப்பமாகயிருக்கிறதே, பலவித வரிகள் போடும்படியான நிலையிருக்கிறதே; இந்தப் பண்டத்திற்கு இது தான் நிர்ணயமான வரி என்று சொல்ல இயலாதிருக்கிறதே என்று சொல்லும் நிலை ஏற்பட்டது, நாம் ஏற்றுக்கொண்ட கொள்கை அடிப்படையால் தான். இதை மீண்டும் புனர் பரிசீலனை செய்கிற போது அது சரியான முறையில் பரிசீலிக்கப்படும் என்று நான் எதிர்ப்பார்க்கிறேன். ஐந்தாண்டுகளுக்கு பிறகுதான், அதாவது அடுத்த ஆண்டில் ஒரு நிபுணரை நியமிக்க வேண்டும் என்று சர்க்கார் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிற காரணத்தினால் நாம் அவ்வருடம் நியமிக்கிற நிபுணர் இவற்றை எல்லாம் பரிசீலனை செய்து நல்ல வழிகள், மார்க்கங்கள் தேடித் கொடுப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். குழப்பங்கள் இருக்கின்றன என்பதை மறுக்கவில்லை. அப்படி குழப்பம் இருக்கக் காரணம், ஒரு கொள்கை அடிப்படையில் வரி விதிக்கவேண்டுமென்று, இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கக் கூடிய வர்த்தக சமூகங்கள் கேட்டு அக் கொள்கையை விரும்பிப் பெற்றதால்தான் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, வரியைப் பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் திரு. கணேசன் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த நாட்டிலே வரி அதிகமாக கிடைப்பதற்குக் காரணம் பண விலக்கத்தால் உற்பத்திப்



[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [19th July 1962]

பெருக்கத்தால் அல்ல என்று சொன்னார்கள். பண்டங்கள் அதிகமாக உற்பத்தியாகவில்லை, அதிக உற்பத்தி காரணமாக அதிக வரி கிடைக்கவில்லை என்ற முறையில் சொன்னார்கள். பண வீக்கம் இருக்கிறது, விலைகள் ஏறியிருக்கின்றன, அதனால் அதிக விலை கொடுக்கிறார்கள் என்றும், அதனால் அதிக வரி கிடைக்கிறது என்றும் சொன்னார்கள். அது முற்றிலும் சரியல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். காரணம் என்னவெனில், இன்று பண்டங்களின் விலை ஆண்டொன்றுக்கு உயர்ந்த பட்சமாக வைத்தால் கூட 2 சதவிகிதம் தான் ஏறியிருக்கிறது. ஐந்தாண்டு களுக்கு கணக்கு போட்டாலும் 10 சதவிகிதம் தான் ஏறியிருக்கக்கூடும். ஆனால், அந்த அளவுக்கு உயரவில்லை. ஆகையினால் 100 சதவிகிதம் அதிக வருமானம் கிடைத்திருப்பது அதிகமான பண்டங்கள் விற்பனையின் காரணத்தினால்தான் என்று தெரியும். ஏராளமான பண்டங்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு விற்கிற காரணத்தினால்தான் அதிக வருவாய் வருகிறது. 10 சதவிகிதம் வேண்டுமானால் விலைவாசி உயர்வால் வந்தது என்று வைத்துக் கொள்ளலாம். எஞ்சிய 90 சதவிகிதம் அதற்கு மேலுள்ளதும், பண்டங்கள் உற்பத்தி செய்யப்பட்டு விற்பனை செய்யப்படுவதினால் தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஐந்தாண்டுகளுக்கு முன்னால், கிண்டிக் குப் போனால் காலணை கூட சேல்ஸ் டாக்ஸ் வராது. இன்று, அங்கு இன்டஸ்ட்ரியல் எஸ்டேட்டில் 5 லட்சத்திற்கு மேல் சேல்ஸ் டாக்ஸ் மட்டும் வருகிறது. வட சென்னைக்கு போனால் ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் ஓரிரண்டு பாக்டரிகள் மூலம் சேல்ஸ் டாக்ஸ் வந்தது மிக மிகக் குறைவு. இன்று எட்டு, ஒன்பது பாக்டரிகள் இருக்கின்றன. அவைகளில் உற்பத்தியாகும் பொருள்களின் விற்பனை மூலம் சேல்ஸ் டாக்ஸ் வருகிறது. ஆகவே, உற்பத்தியினால்தான் அதிக வருவாய் வந்திருக்கிறது என்பதை திட்டவாத்தமாகச் சொல்ல முடியும்.

அது மட்டுமல்ல, இவ்வளவு பண்ட உற்பத்தி செய்யவில்லை என்றால் எப்படி வெளி ராஜ்யங்களுக்கு நாம் ஏற்றுமதி செய்ய முடியும்? 1956-57-ல் 57 கோடி ரூபாய் பெறுமான அளவுக்கு பண்டங்களை நாம் வெளி ராஜ்யங்களுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். மொத்தமாக நாம் 723 கோடி ரூபாய்க்குப் பண்டங்களை அனுப்பியிருக்கிறோம் என்றால் பண்ட உற்பத்தியை அதிகமாக்காமல் எப்படி நாம் இவற்றையெல்லாம் அனுப்பியிருக்க முடியும்? ஆகவே நமக்கு வந்திருக்கின்ற வருவாயை எடுத்துப் பார்த்தால் நிச்சயமாக நமக்குப் பொருளாதார முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, வர்த்தக முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தான் நான் வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, டீஸல் இன்சினிக்கு உபயோகிக்கப்படும் எண்ணெய்களுக்கு வரியைக் குறைக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டது, அதோடு இதைப்பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசனை செய்தும் எந்தவிதமான முடிவுக்கும் வரவில்லை என்றும் சொல்லப்பட்டது. அது உண்மைதான். டீஸல் எண்ணெய்க்குப் போடப்பட்டு வரும் வரியில், அதிலும் குறிப்பாக விவசாயத்திற்காக உபயோகப்



19th July 1962] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

படுத்தப்பட்டு வரும் எண்ணெய்க்கு இருக்கின்ற வரியை எப்படிக்குறைத்துக்கொள்ளலாம் என்று ஆலோசனை செய்யப்பட்டது. இதைப்பற்றி 'Food and Agriculture' இலாகா அதிகாரிகள், கமர்ஷியல் டாக்ஸ் இலாகா அதிகாரிகள் முன்பு கனம் நிதி அமைச்சராக இருந்த திரு. சுப்ரமணியம் அவர்கள் எல்லோரும் சேர்ந்து உட்கார்ந்து இதைப்பற்றி ஆலோசித்தோம். ஆலோசித்துப் பார்த்ததில் இதில் இருக்கின்ற கஷ்டம் என்னவென்றால் இந்த டீஸல் எண்ணெயை விவசாயத்திற்கு மட்டும் உபயோகிப்பதில்லை, மோட்டாருக்கும் உபயோகப்படுத்தலாம், பஸ், லாரி இவைகளுக்கும் உபயோகப்படுத்தலாம். இப்படியிருக்கும்போது விவசாயிகளுக்கு மட்டும் குறைத்துக் கொடுக்கலாம் என்று தீர்மானிக்கும்போது விவசாயம் இல்லாத மற்ற உபயோகங்களுக்காக உபயோகிக்கின்றவர்களும் இந்த வரியிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள (இவேஷன்) வழி ஏற்படும். இதைத் தடுப்பதற்கு வழியில்லை. இதையும் தடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், இதன் காரணமாக ஏற்படக்கூடிய தொல்லைகள், தொந்தரவுகள், இதனால் கிடைக்கின்ற நன்மையை விட அதிகமாக இருக்கும் என்று தோன்றியது. விவசாயி டீஸல் எண்ணெய் வாங்கியிருந்தால், அதை வீட்டில் வைத்திருக்கிறா அல்லது என்சினில் போட்டாய்விட்டதா என்றெல்லாம் அவர்களிடத்தில் போய் செக் செய்து பார்க்கவேண்டும். இம்மாதிரியெல்லாம் ஏற்படுகின்ற தொல்லைகளைப் பார்க்கின்ற நேரத்தில், இதனால் கிடைக்கின்ற நன்மையைவிட அதிக சிசுமத்தான் விவசாயிகளுக்கு ஏற்படும் என்று கருதி அவர்களுக்கு மட்டும் வரியை குறைக்க வேண்டும் என்ற அபிப்பிராயம் கைவிடப்பட்டது. நான் முன்பும் சட்டசபையில் சொன்னேன். இதில் வரி கொடுக்காமல் தப்புவதை தடுக்கின்ற முறையில் ஏதாவது வழிகளை சொல்லுவார்களேயானால் அல்லது இது சம்பந்தமாக ஏதாவது வழிகள் தோன்றுமானால் அவற்றை எழுதி அனுப்புமாறு கேட்டுக்கொண்டேன். இன்றும் கூட நான் சட்டசபையில் அங்கத்தினர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன், விவசாயத்திற்கு கொடுக்கின்ற எண்ணெயை வேறு அவசியங்களுக்கு உபயோகப்படுத்தாமல் இருப்பதற்கும், இதன் காரணமாக சிலர் வரி கொடுக்காமல் தப்புவதை தடுப்பதற்கும் ஏதாவது வழி கண்டுபிடிப்பார்களேயானால் அதை சர்க்காருக்குத் தெரிவித்தால், சர்க்கார் அதை நிச்சயமாக மீண்டும் பரிசீலனை செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எங்களுடைய அறிவுக்கு எட்டிய அளவுக்கு ஆராய்ச்சி செய்து, இதனால் ஏற்படக்கூடிய தொல்லைகள், இதனால் ஏற்படக்கூடிய நன்மைகளை விட அதிகமாக இருக்கும் என்று நினைத்து விவசாயத்திற்காக கொடுக்கப்படும் டீஸல் எண்ணெய்க்கு வரி குறைக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் கைவிடப்பட்டது.

இன்னும் ஒன்று, எல்லா அங்கத்தினர்களும் எடுத்துக்காட்டிப் பேசியது மத்திய விற்பனை வரியைப் பற்றியது. ஒரு நாட்டினுடைய வர்த்தகம் பொதுவாக வர்த்தகர்களுடைய கையில் இருக்கிறது. பம்பாயிலுள்ள சர்க்குக்களை வாங்கி நாம் இந்த ராஜ்யத்தில் விற்கிறோம் என்றால், அதற்கென்று இந்த ராஜ்யத்தில் வர்த்தகர்கள்



[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [19th July 1962]

இருக்கிறார்கள். அதே போல் பம்பாயில் இருக்கக்கூடிய வர்த்தகர்கள், நம்முடைய ராஜ்யத்திலுள்ள பண்டங்களை வாங்கி பம்பாயில் விநியோகம் செய்கிறார்கள். இம்மாதிரியான வர்த்தகம் செய்யவேண்டுமென்றால், இதற்கென்று முன் வரக்கூடிய வர்த்தகர்கள் ரிஜிஸ்டர் செய்து கொள்ளவேண்டும். 'சி' பார்ட் சர்ட்டிபிகேட் கொடுக்கவேண்டும் என்று விதிகளை வகுத்திருக்கிறோம். இம்மாதிரிப்பட்ட வர்த்தகர்கள் பண்டங்களை வாங்கும்போது அவர்களுக்கு ஒரு சதமானம் வரி போடுகிறோம். அப்படிப் போட்டு, பண்டங்களை வெளி ராஜ்யங்களில் கொண்டுபோய் விற்கும்போது அந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய "ஜெனரல் ஸேல்ஸ் டாக்ஸ்" எப்படியிருக்கிறதோ அதையும் சேர்த்து விற்க வேண்டும் என்றிருக்கிறது. இது கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே இந்த வரி விதிப்பே இருக்கக் கூடாது என்று சொன்னால், யார் இப்போது பிற ராஜ்யங்களிலிருந்து பண்டங்களை வரவழைத்து இந்த ராஜ்யத்தில் விற்கின்றார்களோ, அந்த வர்த்தக சமூகம்—மெர்கன்டைஸ் செக்ஷன்—அடியோடு அழிந்து விடும். அதே போன்று இப்போது நாம் போட்டிருக்கும் ஒரு சதமானம் வரியிலேயே எல்லோரும் வாங்கிக் கொள்ளலாம் என்று வைத்து விடுவோமேயானால் நம் ராஜ்யத்திலிருந்து பெருவாரியாக பண்டங்கள் வெளி ராஜ்யங்களுக்கு ஏற்றுமதியும் ஆகாது, அதே போல் வெளி ராஜ்யங்களிலிருந்து நம் ராஜ்யத்திற்கு இறக்குமதியும் ஆகாது. இவ்விதம் இந்த வர்த்தகமே இல்லாமல் போய் விடும். எத்தனையோ காலமாக இந்தமாதிரியான ஒரு தொழிலை நடத்திவந்தவர்களுக்குப் போதிய பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டதன் பேரில்தான் இவர்களுக்கு மட்டும் ஒரு சதவிகிதத்தில் வரியை தீர்ணயித்தோம். அப்படியில்லாமல் எல்லாவற்றையும் ஒரு சதவிகிதத்தில் வாங்கிக்கொள்ளலாம் என்று விதி உண்டாக்குவோமேயானால், இந்த வியாபாரிகள், ராஜ்யத்திற்கு ராஜ்யம் செய்து கொண்டிருக்கின்ற வியாபாரம்—வர்த்தகம்—அடியோடு அழிந்து விடும். இது சமுதாயத்திற்கு நல்லதா என்பதையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். இம்மாதிரிப்பட்ட வர்த்தகம் இல்லையென்றால், இந்த ராஜ்யத்தில் எத்தனைபேர் வெளி ராஜ்யத்திலிருந்து பண்டங்களை நேரடியாக வரவழைக்க முடியும்? இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள வர்த்தகர்கள் வெளி ராஜ்யங்களிலிருந்து பண்டங்களை வரவழைத்தால்தான் இந்த நாட்டிலுள்ள ஏழை எளிய மக்கள் தாங்கள் விரும்புகின்ற சாமான்களைப் பெற முடியும். இப்போது அம்மாதிரி தாங்கள் விரும்புகின்ற பண்டங்களை பெற முடிகின்றது. அப்படியில்லையென்றால், தாங்கள் தாங்களே தங்களுக்கு வேண்டிய பண்டங்களை வெளி ராஜ்யங்களிலிருந்து வரவழைத்துக்கொள்ளலாம் என்றால், எத்தனை பேர்கள் அவ்விதம் வரவழைக்க முடியும்? எல்லோராலும் அவ்விதம் வரவழைக்க முடியாது. அதே போன்று மற்ற ராஜ்யங்களும் நம்மிடத்தில் இருந்து பண்டங்களை வாங்கிக்கொள்ளச் சந்தர்ப்பம் வராமல் போகலாம். இதன் மூலமாக ராஜ்யங்களிடையே இருக்கின்ற வர்த்தகமே—"இன்டர் ஸ்டேட் காமர்ஸ் அன்ட் டிரேட்" போய்விடும். ஒரு ராஜ்யம் முக்கியமாக வளர்ச்சி



19th July 1962] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

அடைவதற்கு இந்த வர்த்தகம் முக்கியமான விஷயம். ஆகவே இப்போது போடப்பட்டிருக்கும் ரெஜிஸ்டர்ட் டீலர்ஸ்-க்கு இருக்கும் வரிகளை எடுத்துவிட வேண்டும் என்றால் நிச்சயமாக 'இன்டர் ஸ்டேட் காமர்ஸ் அன்ட் டிரேட்' பாதிக்கப்படும். ஆகவே ரெஜிஸ்டர்ட் டீலராக இருக்கவேண்டும் என்று விரும்புகிறவர்கள் ரெஜிஸ்டர் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம்; 'சி-பார்ம் சர்டிபிகேட்' கொடுக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறோம். 'சி-பார்ம் சர்டிபிகேட்' கொடுப்பதில் பல கஷ்டங்கள் இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அவைகளை எல்லாம் தவிர்ப்பதற்கு நம்முடைய ராஜ்ய சர்க்கார் இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கொடுத்திருக்கிறது. 'சி-பார்ம்' கொடுக்கும்போது அதில் எல்லா நுணுக்கங்களும் இருக்கவேண்டும் என்று தேவையில்லை; பொதுவாக வெளிராஜ்யங்களில் போய் விற்பதற்குத்தான் ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது என்று தெரிந்து கொண்டால், அல்லது உண்டு கொள்ள முடியுமானால் நுணுக்கமான பல விவரங்கள் இல்லை என்ற காரணத்திற்காக 'சி-பார்ம் சர்டிபிகேட்' ரிஜெக்ட் (தள்ளுபடி) செய்யக்கூடாது என்று இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கொடுத்துவிட்டோம். கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னவை எல்லாம் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு இருந்த நிலைமை, இப்போது 'சி-பார்ம் சர்டிபிகேட்' விஷயத்தில் எந்தவிதமான கஷ்டமும் இல்லை என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆனால் வெளி ராஜ்யங்களில் இருந்து பண்டங்களை வாங்கிய பிறகு, இங்கே வர்த்தகம் செய்ய வில்லை என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டால், நிச்சயமாக சர்க்கார் அதன்பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துத்தான் தீர வேண்டும், அதற்காக விசாரணை செய்து தான் தீரவேண்டும். ஒன்று மாத்திரம் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 'சி-பார்ம் சர்டிபிகேட்' முறையே தேவையில்லை என்று நாம் தீர்மானித்துவிட்டால், பலரும் தாங்களே இந்த வர்த்தகத்தை எந்தவிதமான கட்டுப்பாடும் இல்லாமல் ஆரம்பித்துவிடுவார்கள். இதன் மூலம் இப்போது ஒரு முறைப்படி நடந்து கொண்டிருக்கும் 'இன்டர் ஸ்டேட் காமர்ஸ் அன்ட் டிரேட்' மாறுபட்டுப் போய்விடும். அதோடு வர்த்தகமும் தடைப்பட்டு போய்விடும். அதனால் தான் 'சி-பார்ம் சர்டிபிகேட்' கொடுப்பதில் நுணுக்கமான விஷயங்களைப் பார்க்காமல், அதிலுள்ள விவரங்களுக்காக மட்டும் தள்ளுபடி செய்யக்கூடாது, வெளி ராஜ்யத்தில் பண்டங்களை வாங்கி இங்கு விற்பதற்கும், இங்கிருந்து வாங்கி வெளியே விற்பதற்கும் தான் இது உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது என்று தெரிந்தால், 'சி-பார்ம் சர்டிபிகேட்' கொடுப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுத்தக்கூடாது என்று இன்ஸ்ட்ரக்ஷன் கொடுத்துவிட்டோம். ஆகவே இனிமேல் இதில் எந்தவிதமான கஷ்டமும் இருக்காது என்று நினைக்கிறேன். அப்படி ஏதாவது கஷ்டம் இருக்கிறது என்று அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்தால் அதைப்பற்றி மீண்டும் பரிசீலனை செய்வதற்குத் தயாராய் இருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

வரிகளை செலுத்தக்கூடியவர்கள் கணக்குகளை வைத்துக் கொள்வது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்பது மூன்றாவது குறையாக



[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [19th July 1962]

சொல்லப்பட்டது. இதைப்பற்றி அடிக்கடி சட்டசபையில் பேசப் பட்டிருக்கிறது. கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ளாமல் யாரும் பிஸினஸ் செய்வார்கள் என்று நம்ப முடியவில்லை. வாங்கக்கூடிய கணக்கு, விற்கக்கூடிய கணக்கு, வைத்திருந்தால்தான் தாங்கள் செய்கின்ற வியாபாரத்தில் எவ்வளவு லாபம் கிடைக்கிறது என்பதைக் காண முடியும். வியாபாரிகளுக்கே தாங்கள் செய்கின்ற வியாபாரத்தில் லாபமா நஷ்டமா என்று கண்டுபிடிக்க வேண்டுமென்றால் கணக்கு வைத்துக்கொள்ளவேண்டியதுதான். அது கூட இல்லாமல் இன்றைக்கு வியாபாரம் செய்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய விஷயமல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆனால் சிறிய கடைக்காரர்கள் கூட கணக்குகளை வைத்துக் கொள்வது கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொல்வது சரியல்ல என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். சிறு கடைக்காரர்கள் 10 ஆயிரம் ரூபாய் வரையிலும் வியாபாரம் செய்வதாக இருந்தால் அதற்குக் கணக்கு வைத்துக்கொள்ளவேண்டிய தேவையில்லை என்று விதிவிருக்கிறது. பத்து ஆயிரத்திற்கு மேற்பட்டு வியாபாரம் இருந்தால் ஸ்டைல்ஸ் டாக்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்றிருக்கிறது. பத்தாயிரம் ரூபாய்க்கு மேற்பட்டு வியாபாரம் இருந்தால் கண்டிப்பாக சற்றுக் கடன் வாங்கித்தான் இருக்கவேண்டும். அதற்கான கணக்கை நிச்சயமாக வைத்திருப்பார்கள். இப்படி ரூபாய் வாங்கி வியாபாரம் செய்கின்றவர்கள் தங்களுடைய வியாபாரத்தில் லாபம் வருகிறதா அல்லது நஷ்டம் வருகிறதா என்று பார்த்துக் கொள்வதற்கு நிச்சயமாகக் கணக்கு வைத்துக் கொள்வார்கள். ஆகவே இப்படிப்பட்ட சிறிய வியாபாரிகள் கணக்கு வைத்துக் கொள்வதற்கு கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொல்வதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இம்மாதிரிப்பட்டவர்கள் கணக்கு வைத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்குச் சுலபமாக இருக்கின்ற முறையிலே சட்டங்கூட மாற்றியமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. 10,000 ரூபாயிலிருந்து, 50,000 ரூபாய் வரையில் வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்கள் இன்று முழுக் கணக்கு வைத்துக்கொள்ள தேவையில்லை. பர்சேஸ் பில்லைக் காட்டி, அதன் பேரில் 1% வரி போட்டு, அதைக்காம்பவுண்ட் டாக்ஸாக கட்டிவிடலாம். ஆகவே இந்தக் காம்பவுண்ட் டாக்ஸ் 1% தான் ஆகிறது. 10,000 ரூபாயிலிருந்து 15,000 ரூபாய்வரை வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்கு 10 ரூபாய் என்றும், 15,000-லிருந்து 20,000 வரைக்கும் 15 ரூபாய் என்றும் இப்படி 50,000 ரூபாய்வரை நாம் சலுகை கொடுத்திருக்கிறோம். அந்தச் சலுகையை இன்று பலர் ஏற்றுக்கொண்டு அதன்மூலம் காம்பவுண்ட் டாக்ஸ் கொடுப்பதற்கு அதிகமாக முன்வந்து இருக்கிறார்கள். ஆகவே, 50,000 ரூபாய்வரை வியாபாரிகளுக்கு இந்தக் காம்பவுண்ட் டாக்ஸ் சலுகை கொடுத்திருக்கிறோம்.

அடுத்ததாக, இப்போது தீர்ப்பெட்டி போன்ற பண்டங்களின் மீது எக்ஸைஸ் வரி போட்டு, மேலும் சேல்ஸ் டாக்ஸ் வாங்குகிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அதுதான் நியாயம். அதிலே



19th July 1962] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

எவ்விதத் தப்பும் இல்லை. ஏனென்றால் வெளிநாட்டிலே இருந்து நாம் சரக்குகளை இறக்குமதி செய்கிறோம். அவைகளுக்கு கஸ்டம்ஸ் டியூடி போட்டபிறகு, அந்தப் பண்டங்களுக்கு சேல்ஸ் டாக்ஸ் வாங்குகிறோம். நாட்டிலே எக்ஸைஸ் டியூடி வாங்குகிறோம். அப்படி எக்ஸைஸ் டியூடி போட்ட பிறகு, அதன்பேரில் அந்த விலையின் மேல்தான் சேல்ஸ் டாக்ஸ் வாங்குகிறோம். இது எல்லா நாட்டிலுள்ள ஒரு பழக்கம்தான். புதிது ஒன்றுமல்ல. நம்முடைய ராஜ்யத்திலே மட்டும் சில பண்டங்களுக்கு இந்த எக்ஸைஸ் டியூடியைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் அப் பண்டங்களின் விலைகள் மீது மட்டிலும் வரி போட்டோம். ஆனால், அதை மத்திய சர்க்கார் ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. எல்லோருக்கும் பொதுவான கொள்கை அளவிலே செல்வதுதான் நல்லது என்று சொல்லப்பட்டது. இதன் மூலம் ஒரு பண்டத்தின் விலை உயருமானால், அந்த விற்பனை விலையின் பேரில்தான் சேல்ஸ் டாக்ஸ் வாங்குகிறோம். ஆகவே, இதிலே எந்த விதமான மாறுதலும் செய்ய முடியவில்லை என்பதான் தொவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், திரு. சங்கரன் அவர்கள் இந்த அடிஷனல் எக்ஸைஸ் டியூடியால் நம் ராஜ்யத்திற்கு நஷ்டம் என்று சொன்னார்கள். துணி, சர்க்கரை, புகையிலை ஆகிய இந்த மூன்று பண்டங்களின் பேரில் விதித்திருந்த ஸேல்ஸ் டாக்ஸ்குப் பதிலாக, அடிஷனல் எக்ஸைஸ் டியூடி வருமானத்திலிருந்து நம் மாநிலத்தின் பங்காக 285 லட்சம் ரூபாய் முதலிலே கொடுக்கப்பட்டது. இப்போது இன்னும் 71 லட்சம் அதிகமாகக் கேட்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் மற்ற பண்டங்களுக்கு விற்பனை வரி மூலம் வந்திருக்கும் வருமானத்தைப் பார்க்கும்போது, இதையிட அதிகமாக வந்திருப்பது தெரிகிறது. ஆகவே இது நஷ்டம்தான். இது மிகவும் உண்மை. இந்தக் காரணத்தினால் தான் இன்னும் பல பண்டங்களை அடிஷனல் எக்ஸைஸ் டியூடிக்குக் கொண்டு வருவதற்கு பலர் வற்புறுத்தியபோதிலும், இப்போது பம்பாய், வங்காள மாநிலங்கள், 'நாங்கள் இதை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டோம்', என்று மறுத்து விட்டார்கள். சென்னை சர்க்காருக்குச் சில பண்டங்களில் வருமானம் குறைந்தாலும், தொல்லை குறையட்டும் என்று ஒத்துக்கொள்ளலாம் என்று இருந்தபோதிலும், பம்பாய், வங்காளம் ஆகிய மாநிலங்கள், 'இப்போது இருக்கின்ற இந்த பண்டங்களைத் தவிர, வேறு ஒன்றுக்கும் இந்த அடிஷனல் எக்ஸைஸ் டியூடி திட்டத்தில் இடமிருக்கக் கூடாது, அப்படி சேர்த்துக் கொள்வதன் மூலம் ராஜ்யத்திலே சேல்ஸ் டாக்ஸ் வருமானம் மிகவும் குறைந்துவிடும்', என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நம் முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த மட்டில், திரு. வை. சங்கரன் அவர்களுடைய கருத்துக்கு மாறுபட்டதாகத்தான் நிலைமை இருக்கிறது. நம்முடைய ராஜ்யத்திலே இருக்கக்கூடிய வர்த்தக சமூகத்தினருடைய அபிப்பிராயத்தையும் நம்முடைய ராஜ்யத்திலே இருக்கக்கூடிய இதர பகுதிகளிலுள்ள பொதுஜன அபிப்பிராயத்தையும் எடுத்துக் கொள்வோமானால், இந்த அடிஷனல் எக்ஸைஸ் டியூடியை நாங்கள் முதலிலேயே கொடுத்துவிடுகிறோம்,



[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [19th July 1962]

இந்த சேல்ஸ்டாக்ஸ் விதிக்கப்படும் பண்டங்களைக் குறைத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றுதான் அவர்கள் என்னிடம் அடிக்கடி சொல்லிக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். வனஸ்பதி, பேபர், தீப் பெட்டி முதலிய ஸ்தாபனங்களைச் சேர்ந்தவர்கள்கூட இந்த அடிஷனல் எக்ஸைஸ் டியூடி கொடுப்பதற்குத் தயாராக இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இன்னும் சமீபத்திலே நூல் வியாபாரிகள்கூட நாங்கள் இதை ஒத்துக்கொள்கிறோம், இப்போதுள்ள முறை மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆகவே, நம்முடைய ராஜ்யத்தைப் பொறுத்த அளவில் வந்தக சமூகத்தின் அபிப்பிராயத்தையும், பொதுஜன அபிப்பிராயத்தையும் பார்த்தால், இந்த அடிஷனல் எக்ஸைஸ் டியூடி வரவேற்கக்கூடிய அளவிலேதான் இருக்கிறது. எனவே, நமது ராஜ்ய சர்க்கார் இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, நான்கைந்து பொருள்களுக்கு மட்டும் இந்த அடிஷனல் எக்ஸைஸ் டியூடியை ஒப்புக்கொண்டு, மற்ற பொருள்களுக்கு ஒப்புக்கொள்ளவில்லை. இந்த நிலைமை தான் இப்போது இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதே போலத்தான், ஒரு பண்டத்தை மற்றொரு பண்டமாக உபயோகிக்கின்றபோது, ஒரு பண்டத்தைப் புதுப் பண்டமாக மாற்றம் செய்கின்றபோது அதற்கும் வரி விதிக்க வேண்டியிருக்கிறது. இப்போது காபியை எடுத்துக் கொண்டால், அதிலே காபி, பிரஞ்சுகாபி என்றிருக்கிறது. இதுபோன்ற இரண்டு பண்டங்களைச் சேர்த்து, மூன்றாவது ஒரு பண்டம் செய்யப்படுகின்றபோது அதற்கும் வரி போட்டுத்தான் ஆகவேண்டும். முன்பிருந்த சட்டப்படி 5 சதவிகிதம் வரி போட்டிருக்க வேண்டும். இது காபி என்ற தலைப்பின்கீழ் கொண்டு வரப்படும். காபிக்கு 5 சதவிகிதம் என்று வரி போடும்போது, பிரஞ்சு காபிக்கு 5 சதவிகிதம் வரி போட்டிருக்க வேண்டும். இப்படிப் போடுவது அதிகமாக இருக்கும் என்று கருதித்தான், இந்த ராஜ்யத்திலே காபிக்கு மாத்திரம் 5 சதவிகிதம் வரி போட்டுவிட்டு, பிரஞ்சு காபிக்கு 2 சதவிகிதம் என்று வரி போட அரசாங்கம் தீர்மானித்திருக்கிறது. இது ஒரு சலுகையாகக் காட்டப்பட்டதே தவிர, புதிதாக வரி விதிக்கவில்லை என்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

வறுகடலை, பட்டாணி ஆகியவற்றைப் பற்றிச் சொல்ல விரும்புகிறேன். வறுகடலை, பட்டாணி ஆகியவற்றை நான் ஒன்றுக்கு 25, 30 ரூபாய் வியாபாரம் செய்யக்கூடியவர்களுக்குத்தான் இந்த வரி போடுகிறோம். ஏன் இவர்களுக்கெல்லாம்கூட வரி போடுகிறீர்கள் என்று கேட்டால், அதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஏதோ கனம் அங்கத்தினர் திரு. கணேசன் அவர்கள் சொன்னது போல், வழியிலே போகிற வறுகடலைக்காரரிடம் காலணை, அரையணவுக்கு வாங்குவதற்கு வரிபோட்டால் அது தவறு. அவர்களுக்கு நாம் வரி போடுவதில்லை. 10,000 ரூபாய்க்கு அதிகமாக வியாபாரம் செய்கிறார்களே, அவர்களைத்தான் நாம் வரி செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். ஆழாக்கு வறுகடலை வாங்குபவர்களிடமிருந்துகூட சேல்ஸ் டாக்ஸ் வாங்க முடியுமா என்று கேட்டார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களிடமிருந்தெல்லாம் வாங்குவதில்லை.



19th July 1962] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

ஆனால் இதிலே உள்ள வியாபாரிகளுக்கு இதைப் பற்றி நன்கு தெரியும். அவர்கள் தாங்கள் விற்கக்கூடிய ஆழாக்கின் அடியிலே கொஞ்சம் பேப்பரை அடைத்து விட்டால், மேல்புறத்திலே இருந்து பார்ப்பதற்கு அது ஆழாக்காகத் தான் தெரியும்; ஆனால் இப்படிப் பேப்பர் அடைத்து விடுவதால் அது சேல்ஸ் டாக்சுக்குச் சரிக்கட்டி விடும். இதுதான் இன்றைக்கு நடைபெறுகின்றது. ஆகவே, இந்த வறுகட்டை வியாபாரத்தில் யார் 10,000 ரூபாய்க்கு மேல் வியாபாரம் செய்கிறார்களோ அவர்களுக்குத்தான் வரி போடுகிறோம், மேலும் இவர்களுக்கு வசதி செய்து கொடுங்கள் என்றால், அதை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்வதற்கு முடியவில்லை.

அடுத்தபடியாக, திரு. சுப்பையா அவர்கள் பேசும்போது, கடுமையான முறையிலே இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும் என்றும், அமுல் நடத்த வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். அவர் ஒருவர்தான் இந்தச் சட்டசபையிலே தைரியமாக இந்தச் சட்டத்தைக் கடுமையான முறையிலே நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதற்காக நான் அவர்களுக்கு நன்றிகூட்டத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆனால், இந்தச் சட்டசபையிலே இந்த விஷயம் வருகின்றபோது, அப்போதுள்ள விவாதத்தைப் பார்த்தோமானால் இப்படிப்பட்ட கடுமையான தண்டனைகள் விதிப்பதை ஒத்திப் போட்டுவிட்டு, வியாபாரிகளுடைய கஷ்டத்தையும், அவர்களுக்குச் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் சொல்வதைத்தான் நாம் பார்க்க முடிகிறது. சட்டத்தை இன்னும் தளர்த்துவதற்கான ஆலோசனைகள் தான் பரவலாக நமது சட்டசபையிலே சொல்லப்படுகிறதே தவிர, கடுமையான தண்டனை விதியுங்கள், தூக்கில் இடுங்கள், ஆயுள் தண்டனை விதியுங்கள் என்கிற யோசனையே வருவதில்லை. ஆகவே, சட்டசபையினரின் அபிப்பிராயத்தை யோட்டி, நாம் சட்டத்தைச் செய்திருக்கிறோம். சட்டத்திலே உள்ள தண்டனையேகூட முழுதும் நடைமுறைக்கு வருவதில்லை. ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் அபராதம் போடவேண்டுமென்று சட்டம் செய்திருந்த போதிலும், மாஜிஸ்திரேட்டு குற்றத்தின் தாதாதத்தைப் பார்த்து கொஞ்சம் குவையாகவே போடுகிறார். அதனால், இதிலே இன்னும் கடுமையான முறையிலே தண்டனை விதிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்வதிலே எத்தனையோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

அதுவும் இல்லாமல், வக்கீல்கள் இப்படிப்பட்ட வழக்குகளுக்கு ஆஜரானால் அவர்களுடைய சன்னதுகளை பறிமுதல் செய்ய வேண்டுமென்றும் சொன்னார்கள். நான் ஒன்று கேட்க விரும்புகிறேன். ஒருவர் நடத்தையை எப்படிச் கண்டுபிடிப்பது? அப்படி கண்டுபிடித்து விட்டாலும், அதிலே உள்ள நியாய அநியாயத்தை எடுத்துக் சொல்வதற்கு வக்கீல் வேண்டாமா? அதைச் சொல்வதற்காகத்தான், இரு தரப்பிலும் வக்கீல்கள் எடுத்துச் சொல்கிறார்கள். எந்தக் கட்சிக்கு எது சாதகமாக இருக்கிறது என்பதை எப்படி கண்டுபிடிப்பது? ஆகவே, இதிலேயெல்லாம் கஷ்டம் இருக்கிறது. இதற்கு இவ்வளவு நேரம் செலவழிக்க



[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [19th July 1962]

மாட்டேன். ஆனால் கனம் சபையா போன்றவர்கள், மேடைகளிலே பேசுகின்றபோது, இந்த சர்க்கார் வியாபாரிகளுக்கு மிகவும் சலுகை காட்டிக் கொண்டு வருகிறது, வரி கொடுக்காதவர்களை யெல்லாம் கண்டுபிடித்து கடுமையான தண்டனை கொடுப்பதில்லை, தூக்கில் இடுவதில்லை, ஆகவே இந்த வியாபாரிகள் எல்லாம் இதிலே தப்பித்துக் கொள்ள முடிகிறது என்றெல்லாம் சொல்வாரோ என்கிற காரணத்திற்காகத்தான், இந்த வாதம் சரியல்ல என்று சொல்கிறேன். அது நம்முடைய ஜனநாயக பண்பாட்டிற்கு ஒத்ததாகவும் இல்லை. ஆகவே, இது நாம் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிற கொள்கைக்கு புறம்பானது என்பதை விளக்கிச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், ப்ரீமதி லக்ஷ்மிகாந்தம்மாள் அவர்கள் மிகவும் உருக்கமாக தாலி சரடு தூல் பட்டன் முதலியவைகளை யெல்லாம் எடுத்துக் காண்பித்தார்கள். இதை எடுத்துக் காட்டினார்கள் என்று சொன்னால், நேரிடையாக எடுத்துக் காண்பித்தார்கள் என்ற கருத்தில்தான் சொன்னேன். கனம் அங்கத்தினர் இவ்வளவு உருக்கமாகப் பேசிய பிறகு சர்க்கார் ஏதாவது சலுகை காட்டாமல் இருப்பது நியாயமல்ல. ஆகவே, அவர்களுக்கு நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த டேப், கயிறு, தூல் போன்றவைகளுக்குக் கெல்லாம் 1 சதவிகிதம் ஆக வரியை குறைத்து விதிக்க சர்க்கார் யோசனை செய்திருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இதிலேகூட ரூ. 10,000-க்கு அதிகமாக வியாபாரம் செய்கிறவர்களுக்குத்தான் வரி உண்டு. இருந்தாலும் இரண்டு சதவிகிதம் இருப்பதை ஒரு சதவிகிதமாக குறைத்துவிடுவதற்கு சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள்.

திரு. சா. கணேசன்: பெண்களுக்குக் கொஞ்சம் கருணை காட்டுகிறார்கள் போல் இருக்கிறது. (சிரிப்பு)

\* கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: எதிர்க்கட்சியிலும் அதிகமாக பெண்களை தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பினால் கருணை வருமா என்று பார்க்கலாம்.

ரெடிமேட் ஆடைகளுக்கு இப்பொழுது ஒரு சதவிகிதத்தான் வரி போட்டிருக்கிறோம். அது இந்தத் தொழிலை பாதிக்கின்றது என்பதை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஏனென்றால், பம்பாயிலிருந்து வரவேண்டுமென்று சொன்னாலும், 'காஸ்டு ஆப் டிரான்ஸ்போர்ட்டிங்' ஒரு சதவிகிதம் ஆகிவிடும். அதேபோல நம்முடைய ராஜ்யத்திலிருந்து வேறு ராஜ்யத்திற்கு ஏற்றுமதி செய்கிறபொழுதும், 'செண்டிரல் ஸேல்ஸ் டாக்ஸ்' ஒரு சதவிகிதம் தான் ஆகும். ஆகவே, ரெடிமேட் ஆடைகளுக்கு இப்பொழுது இருக்கிற ஒரு சதவிகித வரி தான் சரி என்று நான் நினைக்கிறேன்.

நெல் மண்டிகளைப் பற்றி சொல்லுகிறபொழுது, கனம் அங்கத்தினர் 'மண்டிக்காரர்கள் வியாபாரிகளிடமிருந்து வாங்கி, புரோகர் போல் இருந்து விற்பனை செய்கிறார்கள், அவர்களுக்கு வரி போடப்படுகிறது, என்று சொன்னார்கள். இது 'குவேஸ்சின் ஆப் பாக்ட்'. அவர்கள் வாங்கி விற்கிறார்களா அல்லது ஏஜண்டுகளாக இருந்து



19th July 1962] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

விற்கிறார்களா என்பதெல்லாம் அந்தந்த சூழ்நிலையைப் பொறுத்தது. உதாரணமாக, பலரிடமிருந்து பண்டத்தை வாங்கி வைத்துக்கொண்டு விற்குல், அதை ஏஜன்டாக இருந்து விற்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. ஏஜென்ஸி சட்டத்தில்கூட, 'மிகலிங் ஆப் குட்ஸ்' அதாவது தங்களுடைய சர்க்கையும், பிரின்ஸிபாலினுடைய சர்க்கையும் ஒன்றாக கலந்து விற்குல், அவர்கள் ஏஜெண்டுகளாக இருந்து விற்குர்கள் என்று சொல்ல முடியாது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, எந்த அடிப்படையில் விற்பனை செய்யப்படுகிறது என்பது 'குவெஸ்சிங் ஆப் பாக்ட்' அந்தந்த சூழ்நிலையைப் பொறுத்தது அது. அதை சர்க்கார் தீர்மானம் செய்யமுடியாது. அதற்காகத் தான் நாங்கள் கோர்ட்டுகள் அமைத்திருக்கிறோம். 'அப்பெலெட் கமிஷனர்', 'அப்பெலெட் டிரிபியூனல்' 'ஹைகோர்ட்' என்றெல்லாம் தனித்தனியாக அமைத்து, இதில் சர்க்கார் தலையிடாத வழியிலே ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

அடுத்தபடியாக, திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் கன்யாகுமரி மாவட்டத்தைப்பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். "அதாவது, அங்கிருந்து எக்ஸைஸ் இன்ஸ்பெக்டர்கள் இங்கு வந்த பொழுது 'யு.டி.ஸி'யாக வைத்து விட்டோம் என்று சொன்னார்கள். சிறு ராஜ்யங்களிலே அவர்கள் கொடுக்கிற பெயர்களெல்லாம் பெரிய பெயர்களாக இருக்கும். கொடுக்கிற சம்பளம் இங்கு இருக்கிற சம்பளத்திற்குக் குறைவாகத்தான் இருக்கும். இப்பொழுது ஒருவர் சிறு ராஜ்யத்திலே இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரலாக இருந்தார் என்று சொன்னால், அவரை உடனே சென்னை ராஜ்யத்திலே இன்ஸ்பெக்டர்-ஜெனரலாக போட்டீர்கள் கொள்ள முடியாது. எனக்கு இந்த சந்தர்ப்பத்திலே ஒரு விஷயம் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. தொழில் சட்டத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ப தற்காக ஸ்லிப்பர்கள் எல்லோருக்கும் முதலாளி ஒருவர் 'ஹெல்த் இன்ஸ்பெக்டர்ஸ்', 'ஹெல்த் மானேஜர்ஸ்' என்றெல்லாம் பெயர் கொடுத்து விட்டார். பெயர் கொடுத்துவிட்டால் மாத்திரம் அவர்களுக்கு அந்த அந்தஸ்து வந்து விடுகிறது என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. நம் ராஜ்யத்தில் நாம் வகுத்துக்கொண்ட கொள்கை என்ன வென்று சொன்னால், அங்கே அவர்கள் எந்த அளவு சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டிருந்தார்களோ அந்த சம்பளத்திற்கு நேரிடையாக நம்முடைய ராஜ்யத்தில் என்ன உத்தியோகம் இருக்கிறதோ அதில் 'இன்டெகிரேஷன்' செய்யவேண்டும் என்பது தான். பத்து வருடங்களுக்கு மேலே அங்கே அவர்கள் எக்ஸைஸ் இன்ஸ்பெக்டராக இருந்தால் அவர்களை இங்கே 'ஏ.ஸி.டி.ஓ.'-வாக செய்து வைத்து விட்டோம். அதில் எந்தவிதமான தவறும் செய்யப்படவில்லை. அப்படியில்லாமல் அவர்கள் எல்லோரையும் நாங்கள் இங்கே 'ஏ.ஸி.டி.ஓ.'-வாக போட்டிருந்தால், அவர்களுக்கு மேல் இங்கே அதிகமாக சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருந்தவர்களுக்கு தீங்கு இழைத்ததாகும். இங்கிருப்பவர்களைவிட குறைந்த சம்பளம் வாங்கிக்கொண்டிருந்தவர்கள் திடீரென்று ப்ரமோஷனில் மேலே போய்விட்டார்கள் என்று இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கக் கூடிய ஊழியர்களுக்கு மனக் குறை ஏற்பட்டிருக்கும், குழப்பம் உண்டாகியிருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.



[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [19th July 1962]

அடுத்தபடியாக, கணக்கு புஸ்தகங்கள் எல்லாவற்றையும் தூக்கிக் கொண்டு செல்லவேண்டியிருக்கிறது என்று ஒரு குறை. சரியான இடமில்லை என்பது மற்றொரு குறை. அவர்களுக்கு வசதிகள் செய்யப்படவில்லை என்பது இன்னொரு குறை. இந்த எல்லாக் குறைகளும் இருக்கின்றன என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்தக்குறைகளை தீர்ப்பதற்காக சென்ற 'ஸேல்ஸ் டாக்ஸ் ஸ்டேட்' அட்வைஸரி கமிட்டி, கூட்டத்தில் அதற்கான ஒரு முடிவையும் செய்திருக்கிறோம். எந்தெந்த இடங்களிலே கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீஸ் கட்ட முடியுமோ அந்த இடங்களில் அதற்கான நடவடிக்கை உடனே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று சர்க்கார் தீர்மானித்திருக்கிறது. அப்படி கட்டடம் கட்ட வசதி இல்லை என்று சொன்னால், வாடகை அதிகமாகக் கொடுத்து கூட, நல்ல இடங்களை உடனே தேர்ந்தெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்றும் நாங்கள் கமர்ஷியல் டாக்ஸ் ஆபீசர்களுக்கு சொல்லி யிருக்கிறோம். மேலும், வந்தவர்களுக்கு உட்காருவதற்கு வசதியுள்ள 'பர்னிசர்' உடனடியாக வாங்கிப் போடவேண்டுமென்றும் சர்க்கார் அவர்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நல்ல தண்ணீர் சாப்பிடுவதற்கு வசதியாக பல இடங்களில் வாடர் கூலர்ஸ் முதலியவை வைக்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் உத்திரவிட்டிருக்கிறது. இவைகளையெல்லாம் நிறைவேற்றுவதற்கு சற்று கால தாமதம் ஆகலாம். ஆனால், கூடிய சீக்கிரம் இந்த மாதிரி குறைகளைல்லாம் நீங்கும் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். இந்த உத்தரவுகள் எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றினால், இப்பொழுது சொல்லப்பட்ட பல கஷ்டங்கள் இல்லாமல் நல்ல வழியிலே இந்த இலாகா பணியாற்றும் என்று நான் நினைக்கிறேன்.

கடைசியாக திரு. கணேசன் அவர்கள் முக்கியமான ஆலோசனை ஒன்று சொன்னார்கள். 'அப்பெலெட் டிரிபியூனல்' சென்னை யில் மாத்திரம் தான் இருக்கிறது. அதைப்போல ராஜ்யத்தில் இருக்கிற பல பகுதிகளில் போய் அங்கே உட்கார்ந்து அப்பீல்களை விசாரணை செய்தால், இது வியாபாரிகளுக்கும் நன்மையாக இருக்கும், இன்னும் உண்மைகளை கண்டு பிடிப்பதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தை நான் வரவேற்கிறேன், ஏற்றுக்கொள்ளுகிறேன். அந்த அடிப்படையில் இப்பொழுது நாம் இன்னொரு 'அப்பெலெட் டிரிபியூனல்' வைப்பதற்காக சட்டத்தைத் திருத்துவதற்கு ஏற்பாடுகளெல்லாம் செய்து விட்டோம். அந்தச் சட்டத்தைத் திருத்துவதற்குரிய ஒரு திருத்த மசோதா கூடுமானால், அடுத்த அசெம்பிளிக் கூட்டத்தில் வந்துவிடும் என்று நினைக்கிறேன். அவ்வாறு திருத்த மசோதா கொண்டு வந்து இரண்டாவது அப்பெலெட் டிரிபியூனல் மதுரையிலோ அல்லது திருச்சியிலோ எந்த இடத்தில் வைக்க முடியுமோ அந்த இடத்தில் வைப்பதற்கு சர்க்கார் முடிவு எடுத்துவிட்டது என்பதை நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

பொதுவாக இந்த இலாகாவில் பணியாற்றும்பவர்கள் வேலை, ஆரம்பத்தில் பல அங்கத்தினர்கள் சொன்னது போல மிகவும் கஷ்டமானது. நல்லவர்களிடம் நியாயமாக நடந்துக்கொள்ள வேண்டும், தவறு செய்பவர்களிடம் கண்டிப்பாக நடந்து



19th July 1962] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

கொள்ள வேண்டும். அப்படி செய்யும்பொழுது கொஞ்சம் மாறிப்போனாலும் போகும். தவறு செய்பவர்களிடத்தில் நல்லவிதமாகவும், நல்லவர்களிடத்தில் கண்டிப்பாகவும் போனாலும் போய்விடும். அது மனித இயற்கை. இந்த இயற்கை 'அளவுக்குத் தான் நாம் சற்று அது விஷயமாக சலுகை காட்டலாமே தவிர, அதற்கு அதிகமாக வேண்டுமென்றே ஏதாவது நடக்கிறது என்றால், அதுபற்றி சர்க்கார் கடுமையாக நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த விவாதத்தை இவ்வளவு நல்ல முறையில் நடத்தி அரிய ஆலோசனைகளைச் சொன்னதற்காக கனம் அங்கத்தினர்களுக்கெல்லாம் எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஒன்றிரண்டு விஷயம் ஏதாவது விட்டுப் போயிருந்தால், அதைப்பற்றி கேட்டால், அதற்கும் நான் பதில் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன்.

**திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி :** On a point of information, மிஸ்டர் ஸ்பீக்கர், சவுரி முடி வியாபாரிகளெல்லாம் தங்களை ஒரு முனை கட்டத்தவிரிந்து விடுவித்து, பல முனை கட்டத்திற்கு மாற்ற வேண்டும் என்று மனு கொடுத்திருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டில் அதுபற்றி முடிவெடுத்து, அந்த வசதியை பெண்கள் சார்பாக செய்துதரவேண்டும்.

**கனம் சபாநாயகர் :** இந்த அரிய ஆலோசனையை கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அப்பொழுதே சொல்லியிருக்கலாம்.

**கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் :** கனம் அங்கத்தினர் திருமதி லக்ஷ்மிகாந்தத்திற்கு கொடுத்த சலுகையை ஒட்டி, தனக்கும் ஏதாவது வேண்டும் என்று நினைக்கிறார்களோ என்னவோ கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள். (சிரிப்பு.) இந்த ஒருமுனை, பலமுனை விஷயமாக வந்த கஷ்டத்தில் இதுவும் ஒன்று. நாம் இப்பொழுது 'டாய்லெட்ஸ்' என்று போட்டு 'டாய்லெட்ஸ்'-க்கு 6 சதவிகிதம் வரி என்று போட்டிருக்கிறோம். 'டாய்லெட்ஸ்' என்று சொன்னால், பவுடர், லிப்ஸ்டிக், கியூ டெக்ஸ், இம்மாதிரி பலவிதமான பொருள்கள் அதில் வருகின்றன. இந்த சவுரி முடியையும் அவர்கள் 'டாய்லெட்' என்பதில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இதை சர்க்கார் பரிசீலனை செய்யும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

**திருமதி பி. கே. ஆர். லக்ஷ்மிகாந்தம் :** ஒரு விஷயம் அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். 'டிராவலிங் பெட்' சம்பந்தமாக ஒன்றும் அறிவிக்க வில்லையே கனம் அமைச்சர் அவர்கள். அறிவிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

**கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் :** அதற்கு இப்பொழுதே ஒரு சதவிகிதம் தான் வரி இருக்கிறது.

MR. SPEAKER: The question is—

'That the allotment of Rs. 68,00,600 under Demand III—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration be reduced by Rs. 100.'

The cut motion was put and lost.



[19th July 1962]

MR. SPEAKER: The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 68,00,600 under Demand III—General Sales Tax and Other Taxes and Duties—Administration.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

**DEMAND XXIX—PUBLIC WORKS—GRANTS-IN-AID.**

THE HON. SRI S. M. A. MAJID: Mr. Speaker, Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,25,44,200 under Demand XXIX—Public Works—Grants-in-aid.’

MR. SPEAKER: Motion moved—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,25,44,200 under Demand XXIX—Public Works—Grants-in-aid.’

திரு. சா. கணேசன்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எனது, வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபிக்கிறேன்.

‘That the allotment of Rs. 2,25,44,200 under Demand XXIX—Public Works—Grants-in-aid be reduced by Rs. 100.’

MR. SPEAKER: Cut motion moved—

‘That the allotment of Rs. 2,25,44,200 under Demand XXIX—Public Works—Grants-in-aid be reduced by Rs. 100.’

\* திரு. ஆ. கு. சுப்பையா: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பொதுப் பணிகளுக்கான மானிய உதவிக் கோரிக்கை மீது கொண்டு வந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கிராமப் புறங்களிலே சாலைகளை அமைத்துக் கொடுப்பதிலே பஞ்சாயத்து போர்டுகளுக்கு பல சிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன. காரணம் என்ன வென்றால் அவ்வாறு சாலைகளை அமைத்துக் கொடுக்கும் பொழுது நஞ்சை நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டிய ஒரு நிலைமை இருக்கிறது. அப்படி நஞ்சை நிலங்களை ஆர்ஜிதம் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால், நிலச் சொந்தக் காரர்கள் பஞ்சாயத்துக்கு நிலம் கொடுப்பதற்கு முன்வருவ தில்லை. அதன் காரணமாக பல கிராமங்களிலே பஞ்சாயத்துக்கள் சாலைகளை அமைத்துக் கொடுக்க முடியாத ஒரு நிலைமை ஏற்படு கிறது. மேலும் சில பஞ்சாயத்துக்களுக்கு போதுமான நிதி வசதி இல்லை. சில இனும் கிராமங்களிலே பஞ்சாயத்துக்கள் அமைக்கப் பட்டிருக்கின்றன. அந்த கிராமங்களிலே வருமானம் குறை வாக இருப்பதன் காரணமாக பல வேலைகள் செய்ய முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. இம்மாதிரியான பஞ்சாயத்துக்களை கணக் கில் எடுத்துக் கொண்டு, அவைகளுக்கு கடன் கொடுப்பதோ அல்லது மானியமாக நிதி உதவி செய்வதோ போன்ற ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் செய்யவேண்டும்.



19th July 1962] [திரு. ஆ. கு. சுப்பையா]

அதே போன்று நகராட்சி மன்றங்கள் சாலைகளைப் பராமரித்து வருகிறார்கள். நகரங்களில் இருக்கக்கூடிய சாலைகளிலே தார் போடுவதும் சிமென்ட் சாலைகள் போடவேண்டியதுமான நிலைமை இருக்கிறது. நிதி வசதியின்மை காரணமாக சில நகராட்சி மன்றங்கள் இந்த வேலைகளைச் செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. மேஜர் பஞ்சாயத்துக்களை எடுத்துக் கொண்டால், அவைகளும் அங்கு இருக்கக்கூடிய சாலைகளைச் செப்பணிடுவதற்கு போதுமான நடவடிக்கைகள் எடுப்பதில்லை. குறிப்பாக, திருத்தறைப்பூண்டி நகரப் பஞ்சாயத்திலே உள்புறமாக இருக்கக்கூடிய சாலைகள், கார்ப்புக்கும் நேரங்களில் புழுதிமயமாக ஆகி விடுகின்றன. எந்த நேரத்திலும் புயல் வந்த மாதிரி இருந்து கொண்டே இருக்கும். நாசியில் நெடி ஏறிவிடும். இம்மாதிரி பொருளாதார வசதி இல்லாமல் எங்கெங்கு மேஜர் பஞ்சாயத்துகள் இருக்கின்றனவோ அம்மாதிரி பஞ்சாயத்துகளுக்கு கப்பி போடுவதற்கோ அல்லது சிமென்ட் போட்டு சாலைகளை அமைப்பதற்கோ அதிக மான்யம் வழங்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

தூய குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்தின் அடிப்படையில் பார்த்தால் பல மேஜர் பஞ்சாயத்துக்கள் மிகவும் பின் தங்கி இருக்கின்றன. திருத்தறைப்பூண்டியில் கோடை காலத்தில் பெரிய அளவுக்கு குடி தண்ணீர் தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிறது. ஒரே ஒரு மேல் நிலைத் தொட்டி அமைத்திருக்கிறார்கள். அதில் வரக்கூடிய தண்ணீர் போதுமானதாக இல்லை. ஆகவே அந்த நகரத்திற்கு போதுமான தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சேரி ஒழிப்பு திட்டம் மதுரை, சென்னை போன்ற நகரங்களிலேதான் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமப் புறங்களிலும் இந்தத் திட்டத்தை விஸ்தரிப்பதற்கு ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமப் புறங்களிலே பெரும் பகுதியான மக்கள் ஹரிஜனங்களாக இருப்பதால் அங்கு சுகாதாரமான முறையிலே வாழ்க்கை நடத்த முடியாமல் அந்த மக்கள் அடிக்கடி தொத்து நோய்களால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகவே சேரி ஒழிப்பு திட்டத்தை கிராமப் புறங்களுக்கு விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

போது சொத்துக்களை பஞ்சாயத்துக்கள் பராமரிப்பதற்கான ஒரு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அதன்படி, நீர் வழங்கும் பணிகள் என்று சொல்லும் பொழுது குடி நீரை பாகாக்கக் கூடிய ஒரு பொறுப்பை பஞ்சாயத்துக்களிடம் ஒப்படைப்போமானால், குடி நீர் குளங்களை நல்ல முறையில் பராமரிக்க முடியும். என்னுடைய ஜில்லாவிலே குளங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அந்தக் குளங்கள் தனி நபருக்கு சொந்தமாக இருக்கும். அந்தக் குளங்களை பஞ்சாயத்துக்கள் எடுத்துக் கொள்ள முடியாத அளவுக்கு இப்பொழுது சட்டம் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது. ஆகவே அந்தச் சட்டத்தை மாற்றி அமைத்து இந்தப் பஞ்சாயத்துகள் குளங்களை எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு ஒரு நிலைமையை ஏற்படுத்தினால் குளங்களைப் பாதுகாக்க முடியும். அது



[திரு. ஆ. கு. சுப்பையா] [19th July 1962]

மாத்திரமல்ல. அந்தக் குளங்களை வெட்டி தூர் எடுத்து பராமரிக்கக் கூடிய ஒரு நிலைமை பஞ்சாயத்துக்களுக்கு ஏற்படும். ஆகவே குளங்களையெல்லாம் பஞ்சாயத்துக்கள் எடுத்துக்கொள்ளக் கூடிய வகையிலே சட்டத்தை திருத்தியமைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சில புறம்போக்குகள் பஞ்சாயத்துகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சில புறம்போக்குகள் தனி நபர்களுடைய அனுபவத்தில் இருக்கின்றன. அவர்கள் அதை அனுபவிப்பது கூட கிடையாது. சும்மா கிடக்கின்றன. அந்த புறம்போக்குகள் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வேண்டுமென்று சொன்னால் கொடுப்பதற்கு மறுக்கிறார்கள். அவற்றை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று அதிகாரிகளை அணுகினால், சட்டப் பிரகாரம் அதில் தலை யிடுவதற்கில்லை, அவர்களாக கொடுத்தால்தான் எடுத்துக் கொள்ள முடியும் என்று சொல்கிறார்கள். இதன் காரணமாக, ஒரு பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு அலுவலகம் கட்ட வேண்டுமென்று சொன்னால், அந்த அலுவலகம் கட்டுவதற்கு போதுமான இடம் இருக்கிறது என்று சொன்னால், அந்த இடத்தை அனுபவித்துக் கொண்டு இருப்பவர்கள் கொடுப்பதற்கு மறுக்கிறார்கள். இம்மாதிரியான பல சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. அந்த முறையிலே எல்லாப் புறம்போக்குகளையும் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு தேவையான பொழுது எடுத்துக் கொள்வதற்கு அனுமதி அளிக்கும் வகையிலே சில விதிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, குடும்பக்கட்டுப்பாடு சம்பந்தமாக சில ஆலோசனைகளை கூற விரும்புகிறேன். குடும்பக்கட்டுப்பாடு திட்டத்தை நல்ல முறையிலே பிரசாரம் செய்ய வேண்டும். அந்த முறையிலே இப்பொழுது செய்யப்படும் பிரசாரம் இல்லை என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். பொது மக்களிடையே ஏற்பட்டிருக்கும் ஐயப்பாடுகளை போக்கக் கூடிய அளவுக்கு சர்க்கார் பல விளம்பரங்கள் மூலமாகவும், பொதுக் கூட்டங்கள் மூலமாகவும் பிரசாரம் செய்தால், குடும்பக்கட்டுப்பாடு திட்டத்தை நாம் வெற்றிகரமாக நடத்த முடியும். இப்பொழுது குடும்பக்கட்டுப்பாடு ஆபரேஷன் செய்து கொள்கிறவர்களுக்கு ரூபாய் 30 அல்லது 40 கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. இதை இன்னும் கூடுதலாக ஆக்க வேண்டும் என்ற யோசனையை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். 60 ரூபாயாவது கொடுக்கலாம். இந்த பணஉதவி கொடுக்கும் திட்டம் வந்த பிறகுதான் அவ்வாறு ஆபரேஷன் செய்து கொள்பவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரித்திருக்கிறது.

கடைசியாக நான் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள சிக்கல்களைப் போக்குவதற்கு அரசாங்கம் உதவி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12-30  
P.m.

\* திரு. க. நா. பழனிசாமி கவுண்டர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மானியக் கோரிக்கையை நான் மனப்பூர்வமாக ஆதரிக்கிறேன். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் முக்கியமாக ஸ்தல ஸ்தாபனத்தை கடை நிலை இலாகாவாகத்தான் வைத்திருக்கிறார்கள். மேல் நாடுகளிலிருந்து வருகிறவர்கள் எல்லோரும்



19th July 1962] [திரு. க. நா. பழனிசாமி கவுண்டர்]

இங்குள்ள ஸ்தல ஸ்தாபனங்களைப் பார்த்து விட்டுத்தான் நமது ராஜ்யம் எந்த நிலையில் அபிவிருத்தி அடைந்திருக்கிறது என்று தெரிந்து கொள்ளுகிறார்கள். மற்ற ராஜ்யங்களைக் காட்டிலும் தமிழ் நாட்டில் தான் நகர சபைகள் நல்ல முறையில் இயங்கி வருகின்றன. எவ்வளவோ நல்ல முறையில் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது என்று சொல்லலாம். நகர சபைகளைப் பார்த்தால் நகரங்கள் எந்த அளவில் முன்னேற்றமடைந்திருக்கிறது என்பது தெரிய வரும். ஒரு ஜ்யத்தின் மதிப்பை அளவிட வேண்டுமானால் அந்த ராஜ்யத்திலுள்ள பல்வேறு நகரசபைகள் எந்த அளவில் முன்னேற்றமடைந்திருக்கின்றன என்று பார்த்துத்தான் மதிப்பிட முடியும். அந்த முறையில் நமது ராஜ்யத்தில் நகர சபையில் நிர்வாகம் நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. இருந்த போதிலும் அங்குள்ள நிர்வாகத்தினால் நகரசபைகளின் வருவாய் பாதிக்கப்பட்டு குறைந்திருக்கிறது என்றும் சொல்லலாம். இதற்கு முன்னதாக நகரசபையில் நிர்வாகம் சரியாக இல்லை, அதைப்பற்றி, பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கருதி 1945-ம் வருடத்தில் இந்த நகரசபை நிர்வாகத்தை திருத்தி அமைக்க வேண்டும் என்பதற்காக கோயம்புத்தூர் சி. எஸ். ரத்னசபாபதி முதலியார் அவர்களுடைய தலைமையின்கீழ் ஒரு கமிட்டியை அமைத்து அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யச் சொன்னார்கள். அந்த முறையில் அந்தக் கமிட்டி அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து சில சிபாரிசுகளையும் செய்தது. ஆனால் அந்த சிபாரிசுகள் எல்லாம் கைவிடப்பட்டு விட்டன. அதன் பிறகு 1958-ம் வருடம் நமது முன்னாள் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சராக இருந்த கனம் யூ.மதி ஓர்தம்மாள் சைமன் அவர்கள் காலத்திலும் முன்னாள் கனம் நிதி அமைச்சராக இருந்த திரு. சி. சுப்ரமணியம் அவர்கள் காலத்திலும் மற்றொரு கமிட்டி அவருடைய தலைமையில் நியமிக்கப்பட்டு அவர்களும் சில சிபாரிசுகளைச் செய்தார்கள். அந்த முறையில் பல ஸ்தல ஸ்தாபனங்கள், சென்னை நகரசபை, பல பஞ்சாயத்து நிர்வாகம் முதலியவைகள் திருத்தி மாற்றி அமைக்கப்பட்டன. அந்தக் கமிட்டியும் சில கூட்டங்களைக் கூட்டி முடிவு செய்தது. அந்த முறையில் பஞ்சாயத்து சட்டங்களும் நகரசபை சட்டங்களும் நிர்வாக சம்பந்தமாக மாற்றி அமைக்கப்பட்டன. பல திருத்தங்கள் செய்யப்பட்டு மாற்றி அமைக்கப்பட்டன. அதன் பிறகு பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அமைக்கப்பட்டன. அந்தக் கமிட்டியும் நிர்வாகத்தைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து முடிவுக்கு வந்தும் அதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யமுடியாமல் போய் விட்டது. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் அமைக்கப்பட்டு அவைகள் இப்பொழுது நிர்வாகம் செய்து கொண்டு வருகின்றன. அப்படி இருந்த போதிலும் இன்னும் இந்த இலாகா கடைநிலை இலாகாவாகத்தான் கருதப்பட்டு வருகிறது. இப்பொழுதும் நிர்வாகம் சரியாகவே இல்லை. நகர சபையின் தலைவர் கமிஷனர். அவரைத் தவிர பல அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். இவரைத் தவிர ஹெல்த் ஆபிசர்கள் மற்றுமுள்ள கீழ் சிப்பந்திகள் எல்லோரும் இருக்கிறார்கள். பல பணியாட்கள் இருக்கிறார்கள். நகர சபையில் தலைவருக்கு சரியான அதிகப்படியான அதிகாரம் இல்லாத காரணத்தால் அங்கு நிர்வாகம் சரியாக நடைபெறவில்லை. நிர்வாகத்தில் பல கோளாறு



[திரு. க. நா. பழனிசாமி] [19th July 1962]

கள் இருக்கின்றன. சட்டத்திலும் சில கோளாறுகள் இருக்கின்றன. ஆகவே மறுபடியும் ஒரு கமிட்டி அமைத்து இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்யும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சட்டத்தையும் திருத்தி அமைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அந்த முறையில் நகரசபை நிர்வாகத்தை இன்னும் நல்ல முறையில் மாற்றி அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். நகரசபைக்கு வருவாய் குறைவாக இருக்கிறது, அதனால் விற்பனை வரியிலிருந்து நகரசபைகளுக்கு கொஞ்சம் தொகை ஒதுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டேன். அதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லவில்லை. பதில் சொல்வார் என்று எதிர்பார்த்தேன். பதில் சொல்லாமல் விட்டு விட்டார். ஆகவே விற்பனை வரி மூலமாக வரக்கூடிய வருவாயிலிருந்து நகரசபைகளுக்கு கொஞ்சம் ஒதுக்கிக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்படி நகரசபைகளுக்கு பல வழிகளிலும் வருவாயை அதிகப்படுத்திக்கொடுத்தால் நகரசபைகள் இன்னும் எவ்வளவோ நல்ல முறையில் நிர்வகிப்பதற்கு வசதியாக இருக்கும். விற்பனை வரியை நமது சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். வருமான வரியை நமது சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இந்த இரண்டு வரிகளின்மூலம் வரக்கூடிய வருவாயில் ஒரு பகுதியை நகரசபைகளுக்குக் கொடுத்தால் அதன் வருவாயைப் பெருக்கிக் கொள்ளலாம். அந்த முறையில் நகரசபைகளில் வருவாயை பெருக்கிக்கொண்டு பல காரியங்களைச் செய்து கொள்ளலாம். நிர்வாகத்தையும் நல்ல முறையில் நடத்தலாம். இப்பொழுது இந்த இலாகாவின் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கக்கூடிய கனம் அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல இளமை வாய்ந்தவர், ஊக்கமும் உற்சாகமும் உள்ளவர். நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களும் நல்ல திறமை வாய்ந்தவர் தான். நகரசபை தலைவர்களுக்கு அதிகப்படியான அதிகாரம் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே இப்பொழுது ஒரு கமிட்டியை அமைத்து இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்பொழுதுள்ள நகரசபை தலைவர் வெறும் டம்மியாகத்தான் இருக்கிறார். அதனால் அவருக்கு அதிகப்படியான அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நகரசபை கூட்டங்களை நடத்தக்கூடிய அதிகாரம்தான் அவருக்கு இப்பொழுது இருக்கிறது. வேறு அதிகாரம் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். மற்றும் கமிஷனர் இருக்கிறார் மற்ற அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தக்க அதிகாரம் இல்லாத காரணத்தால் நிர்வாகம் சரியாக நடைபெறவில்லை. நகரசபை தலைவருக்கு அதிகாரம் இல்லாமல் இருப்பதால் அதிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைவருக்கு எந்த விதமான அதிகாரமும் இல்லாமல் இருப்பதால் அதைக் கண்டு மக்கள் அதிருப்தி அடைந்திருக்கிறார்கள். ஆகவே ஒரு கமிட்டியை அமைத்து நகரசபை நிர்வாகத்தையும் பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகத்தையும் நல்ல முறையில் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்வ வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.



19th July 1962] [திரு. க. நா. பழனிசாமி கவுண்டர்]

அத்துடன் நகரசபையில் இஞ்சினியர்கள் மற்றும் டாக்டர்கள் இவர்கள் எல்லோரும் இருக்கிறார்கள். அவர்களைப் போடும் போது அந்தந்த இலாகாவிலிருந்து திறமை வாய்ந்தவர்களைப் போட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சாதாரணமாக டாக்டர்களைத்தான் ஹெல்த் ஆபீசர்களாக போடுகிறார்கள். இப்பொழுதுள்ள நிலைமையில் பார்த்தால் 100-க்கு 75 பேர்கள் தகுதியில்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அப்படி ஜல்லாமல் தகுதி புள்ளவர்களாக நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது நகரசபையில் டவுன் ப்ளானிங் இருக்கிறது. அதில் திறமை வாய்ந்தவர்கள் வருவதற்கு இடம் இருக்க வேண்டும். வேறு எந்த இடத்திலும் வேலை கொடுக்க முடியவில்லை என்று இருக்கக் கூடியவர்களுக்குத்தான் நகரசபைகளில் வேலை கொடுக்கிறார்கள். அப்படி இருக்கக்கூடாது. டவுன் ப்ளானிங் குக்கு நல்ல ஹெல்த் ஆபீசரைப் போடவேண்டும். அவர்களை நியமிக்கக்கூடிய அதிகாரம் நகரசபை தலைவருக்கு இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்ட அதிகாரம் தலைவருக்கு இருந்தால் தான் நல்ல திறமைவாய்ந்தவர்களை நியமிக்க முடியும். அதனால் ஜனங்களிடத்தில் திருப்தியும் ஏற்படும். அந்த முறையில் இப்பொழுதுள்ள சட்டத்தை திருத்தி அமைக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் நல்ல முறையில் இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்து நகரசபை நிர்வாகத்தை நல்ல முறையில் கொண்டு வந்த மற்ற ராஜ்யங்களுக்கும் இது வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு பேசுவதற்கு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்த கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

\* திரு. மீ. அழகிரிசாமி: கனம் சட்ட சபைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் வைத்திருக்கும் பப்ளிக் வொர்க்ஸ் க்ரான்ட்ஸ் இன் எய்ட் மானியத்தின் மீது எனது ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மானியத்திற்கு என்று ஒதுக்கிய மொத்த தொகையைப் பார்க்கும் போது அதுவுள்ள பெரும்பாலான தொகையானது இந்த லோகல் ரோட்ஸ் க்ரான்ட் இன் எய்ட் தலைப்பின்கீழ் பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதில் அந்த வட்டாரத்தில் இருக்கக்கூடிய ஜனத்தொகையின் கணக்கை எடுத்து தலைக்கு 40 நயா பைசா என்று நிர்ணயித்து அந்த முறையில் இப்பொழுது கொடுத்து வருகிறார்கள். இது அவ்வளவு சரியான முறை அல்ல என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். இந்த நிதியானது பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடத்தில் இருக்கிற ரோடுகளைப் பராமரிக்கக்கூடிய அளவில் போதுமானதாக இல்லை. மேலும் சில இடங்களில் சில வட்டாரங்களில் ஜனத்தொகை மிகக் குறைவாக இருக்கிற காரணத்தால் அங்கு தொகை மிகக் குறைவாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அதே மாதிரி சில இடங்களில் பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய ரோடுகளின் நீளம் அதிகமாக இருக்கும். அதற்கு அதிகப்படியான தொகை ஒதுக்கப்படாமல்



[திரு. மீ. அழகிரிசாமி]

[19th July 1962]

இருக்கிறது. அதன் காரணமாக இந்த ஒரு மானியத்தில் கிடைக்கக்கூடிய தொகை மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. ஒரு வட்டாரத்தில் இருக்கக்கூடிய ஜனத்தொகை அந்த வட்டாரத்தில் இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து யூனியன் நிர்வாகத்தின் கீழ் இருக்கக்கூடிய ரோடுகளின் நீளம் இவைகளைக் கணக்கிட்டால் அந்த வட்டாரத்தில் செலவழிக்க வேண்டியது உள்ளபடியே அதிகமாக ஆகிறது. ஆகவே அங்கே ஏற்படக்கூடிய செலவுகளை அந்த வட்டாரத்தில் ஏற்படக்கூடிய செலவைப் பார்த்து அமைக்க வேண்டும், நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

தவிர, என்னுடைய தொகுதியாகிய கொடைக்கானல் தொகுதியில் இருக்கக்கூடிய பஞ்சாயத்து யூனியன்கீழ் இருக்கக்கூடிய ரோடுகளின் நீளம் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. அங்கே ரோடுகள் போடுவதாக இருந்தால் செலவும் அதிகம் ஏற்படுகிறது. இப்பொழுது சமீப காலத்தில் கிராமப் புரங்களில் மக்களுடைய சத்தியை பயன்படுத்திக்கொண்டு அங்கு விட்டத்தட்ட இருபது மைல்களுக்கு ரஸ்தாக்களை போட்டிருக்கிறார்கள். அவற்றை மக்களாகவே போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த ரோடுகளின் குறுக்கே இடையில் பல பெரிய ஆறுகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக தாங்கள் போட்ட ரோடுகளை மக்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ள முடியவில்லை. இடையில் பல பாலங்களை கட்ட வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு லட்சக் கணக்கான ரூபாய் செலவாகிறது. அதனால் ஒன்றிரண்டு இடங்களிலாவது பாலங்களை அமைத்துக் கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து இடைக்காலத்திற்கு ஒரு ஏற்பாடாக ஒன்று செய்யலாம் என்று நினைக்கிறேன். சர்க்கார்கூட அதை யோசித்து வருவதாக அறிக்கையில் இருந்து தெரிகிறது. 'வில்லேஜ் ஒர்க்ஸ் கிராண்டு' என்ற தலைப்பில் இருக்கக்கூடிய பணத்தை பஞ்சாயத்து யூனியன் போர்ட் எடுத்துக் கொள்வது பற்றி சர்க்கார் யோசித்து வருவதாக தெரிகிறது. அவ்வாறு செய்தால் பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் கீழ் இருக்கக்கூடிய ரோடுகளை எல்லாம் நல்லமுறையில் பராமரிப்பதற்கு ஒரு வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கொடைக்கானல் நகரமானது ஒரு டவுன்ஷிப்பாக இப்போது இயங்கி வருகிறது. முனிசிபல் நகராட்சியின்கீழ் முன்பு இருந்து வந்தது. அந்த நகர் ஒரு பிரசித்திபெற்ற நகர் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். கொடைக்கானலுக்கு ஆண்டுதோறும் வருகின்ற பிரயாணிகளின் தொகை அதிகரித்துக் கொண்டே வருகிறது. அந்த முனிசிபல் நகரத்திலுள்ள வருவாயை வைத்துக்கொண்டு நகரத்து அன்றாட வேலைகளைக் கூடச் செய்ய முடியாத நிலைமையில் நகர அமைப்பு ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. நகர அமைப்பாக ஏற்படுத்தப்பட்ட பிறகு ரோடுகள் பராமரிப்புக்காக பல கிராண்டுகள் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள் சென்னை அரசாங்கத்தார். ஆனாலும் கொடுக்கக்கூடிய கிராண்டுகள் போதுமானதாக இல்லை. கொடைக்கானல்



19th July 1962] [திரு. மீ. அழகிரிசாமி]

ரோடுகள் நல்லமுறையில் பராமரிக்கப்படவேண்டும் என்பதற்காக ரோடுகளுக்காகக் கொடுக்கப்படும் கிராண்டில் கொஞ்சம் தாராள மணப்பான்மையுடன் நடந்து கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

புறம்போக்குகளைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்னார்கள். புறம்போக்குகளும், அன் ரிசர்வ் பாரஸ்டுகளும், வெறும் பெயர் அளவில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, நேரில் பார்த்தால் புறம்போக்குகள் எல்லாம் நல்லமுறையில் ஒப்படைக்கப்படவில்லை. ஏதோ ஒரு லிஸ்ட் தயார் செய்து அங்கு இருக்கிற பஞ்சாயத்து பிரசிடெண்டுகளிடத்தில் கையெழுத்தை வாங்கி வைத்துக்கொள்கிறார்கள். இந்தமுறைதான் பெரும்பாலான பஞ்சாயத்துக்களில் இருக்கிறது. அதைவிட்டு பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கு புறம்போக்கு நிலங்கள் எங்கெங்கே இருக்கின்றன என்று ரெவின்யூ உத்யோகஸ்தர்களைக் கொண்டு காட்டியாக வேண்டும். உண்மையிலேயே அவை பஞ்சாயத்து பிரசிடெண்டுகளிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டதாக வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆறுமுகம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற குரிய நகராட்சி மன்ற அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கும் படியான மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இந்த மாநிலத்திலே கிராமங்களுக்கு ரோடு போடுதல், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மூலமாக ரோடு போடுதல், நகராட்சி மூலமாக ரோடு போடுதல் ஆகிய பணிகளுக்காக நிதி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதாகவும் இங்கே கூறப்பட்டிருக்கிறது. கிராம புறங்களுக்கு இப்போது அநேகமாக ரோடுகள் போட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் மலைப்பகுதி கிராமங்களுக்கு இன்னும் சரியான முறையில் ரோடுகள் போடப்படவில்லை. அங்குள்ள மலைவாசிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்படி மலைப் பகுதி கிராமங்களில் எல்லாம் ரோடுகள் போடப்படாமல் இருக்கிற குறைபாட்டை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனித்து உடனடியாக நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக கிராம பஞ்சாயத்துக்களிடம் போதுமான நிதி வசதி இல்லாத காரணத்தினால் கிராம ரோடுகளைப் போட முடியாத நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். சில இடங்களில் கிராமங்களுக்கு மட்டும் போட்டிருக்கிறார்கள். குக்கிராமங்களுக்கு ரோடுகள் போடப் பணம் இல்லையென்று விட்டுவிடுகிறார்கள். பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களை அணுகிக் கேட்டாலும் பணம் இல்லையென்றே சொல்லிவிடுகிறார்கள். இங்கே 30 குடும்பங்கள், 40 குடும்பங்கள் வசிக்கின்றன. இவர்களுடைய வசதியைக் குறித்தாவது, அங்கே கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிற ஏழை எளிய மக்களின் வசதியைக் குறித்தாவது சர்க்காரே முழு மானியத்தையும் அளித்து அந்த ரோடுகளைப் போடும்படி ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக பெரிய கிராமங்களுக்கு குடிதண்ணீர் வசதி செய்து வருகிறார்கள். ஓவர் ஹெட் டாங்க் கட்டி ஏற்பாடு செய்தி



[திரு. ஏ. ஆறுமுகம்] [19th July 1962]

ருக்கிரார்கள். ஆனால் இங்கிருந்து பக்கத்திலுள்ள 'ஹாம்லட்' உள்ள பகுதிகளுக்குத் தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுப்பது கிடையாது. இத்தகைய குறைபாடுகளையும் உடனடியாக நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், இன்றையதினம் நகர்ப்புறங்களிலுள்ள ஹரிஜனங்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். கிராமங்களில் சர்க்கார் ஹரிஜன இலாகா மூலமாக ஹரிஜனங்களுக்கு மனைக்கட்டுகள் வாங்கித் தருகிறார்கள். அதுபோலவே இங்கும் மனைக்கட்டுகள் வழங்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். முனிசிபல் பாஸ்ட்டிகள், நகரங்கள் இங்கெல்லாம் உள்ள ஹரிஜனங்கள், ஹரிஜனத் தொழிலாளர்கள் இவர்களுக்கு எல்லாம் வீட்டு வசதி செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

\* திரு. கேஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: மதிப் பிழைக்கரிய கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பொதுப்பணித்துறை மானியக் கோரிக்கையின்மீது கொண்டுவரப்பட்ட வெட்டிப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். முனிசிபல் நகரங்களிலும், மேலூர் பஞ்சாயத்துக்களிலும் க்ரவுண்டு ரென்ட் என்று புதியதாக ஒரு வரியை விதிக்கிறார்கள். அந்த இடங்கள் ஏற்கனவே ஐம்ஸ்தாரி காலங்களில் கிரயத்திற்காக விடப்பட்டு அந்த இடங்களை பொதுமக்கள் வாங்கி பலர் வீடு கட்டியிருக்கிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக ஏழை மக்கள்தான் ஜாஸ்தியாக அந்த நிலங்களில் வீடு கட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு இப்போது சர்க்காரில் எடுத்துக்கொண்ட தேசியில் இருந்து வரி போட்டிருக்கிறார்கள். ஒரேயடியாக கடந்த 13 வருடங்களுக்குமாகச் சேர்த்து வரி மொத்தமாகப் போட்டிருப்பது அங்குள்ளவர்களுக்கு எல்லாம் பெரிய சமையாக இருக்கிறது. அந்த வரியைக் கட்டுவதற்காக ஆங்காங்குள்ள ஏழைகளைய மக்கள் கங்கள் வீடுகளையே விற்று கட்டவேண்டிய நிலையில் ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். அதை நன்றாகக் கவனித்து இது போன்ற ஏழைகள் இருக்கின்ற பகுதிகளில் அந்த வரியை ரத்து செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ரோடுகளைப் பராமரிப்பதுபற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். பஞ்சாயத்து யூனிப்பனிலே இருக்கின்ற ரோடுகளைப் பராமரிப்பதற்கு நபர் ஒன்றுக்கு 40 பைசா என்ற விகிதாசாரத்தில் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த விகிதாசாரத்தில் வருகின்ற தொகையை வைத்து பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் ரோடு போடமுடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள். பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கினாலே பழைய பஞ்சாயத்து யூனியன் ஏரியாக்களில் அல்லியம் போட வேண்டிய ரோடுகளைப் போட முடியாத நிலையில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த 40 பைசா என்பதை 75 பைசா என்று ஓரளவு உயர்த்தினால் பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் ரோடுகளை நல்ல முறையில் அமைக்கமுடியும் என்ற யோசனையை நான் கூறுகின்றேன். யூனியன் சாலைகள் போடும் போது ஒவ்வொரு யூனியன்களிலும் 50 சதவிகிதம், 60 சதவிகிதம்,



19th July 1962][திரு. கே.ஆர். ஆர்.எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

70 சதவிகிதம். 80 சதவிகிதம் என்ற விகிதாசாரத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை ஏ, பி, சி, டி., என்று பள்ளக்குகளாக பிரித்திருக்கிறார்கள். அத்தயாவசியமான ரோடுகளைப் போடுவதற்கு இந்த விகிதாசாரத்தில் மட்டும் கொடுத்தால் போதாது. முழு கிராண்டும் கொடுத்தால்தான் ஆங்காங்கு ரோடுகளைப் போடமுடியும். இந்த விகிதாசாரத்தில் இருப்பதனால் ஓரளவு வசதி பெற்றிருக்கின்ற கிராமத்தவர்களே மேலும் வசதி பெறுகின்றார்களே தவிர ஏழைகளாக இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு எவ்விதப் பயனும் ஏற்படாமல் இருக்கிறது. ரோடுகளைப் போட முடியாமல் இருக்கிறது என்பதை நன்றாக யோசித்து, திருவாடாளை தாலுகா போன்ற பிற்பட்ட இடங்களுக்கு 80 சதவிகிதம் கொடுத்துதவ வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். யூனியன்தான் அந்த பிராந்தியத்திலே இருக்கிற கிராம ரோடுகளை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று இருக்கிறது. எங்கள் தாலுகாவிலே கண்ணங்குடி யூனியன் என்று ஒன்று இருக்கிறது. அந்த யூனியன் இருக்கும் கண்ணங்குடி கிராமத்திற்குப் போவதற்கே ரோடு கிடையாது. ரோடு இல்லாமல் கண்ணங்குடி யூனியன் ஆபீஸ் அங்கே ஏற்படப்போகிறது. ரோடு இல்லாமல் ஒரு யூனியன் இருக்குமானால், எப்படி அந்தப் பகுதி மக்கள் அபிவிருத்தி அடையமுடியும் என்பதை நன்கு யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். சென்ற வருஷம் அந்த ஊருக்கு இரண்டு ரோடுகள் போடுவதற்குத் திட்டங்கள் ஸாங்ஷன் செய்யப்பட்டு, நில ஆர்ஜிதத்திற்குக்கூட ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. ஆனால் திடீரென்று அந்த வேலை நிறுத்தப்பட்டுவிட்டது. இது சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களை நான் கேட்டபோது, 'ரோடு போட்டுக் கொடுப்போம்' என்று சொன்னார்கள். யூனியன் ஆபீஸ் இருக்கிற இடத்திற்கு ரோடு அத்தியாவசியமாக இருப்பதால், உடனடியாக அந்த ரோடைப் போட்டுத் தரவேண்டுமென்று நான் மராமத்து இலாகா அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

யூனியன் எல்லையிலுள்ள பஸ் ரோடுகள் பராமரிப்பும் யூனியனுடைய பொறுப்பிலே இருக்கிறது. பஸ் ரோடுகளைப் பொறுத்தவரைக்கும் சர்க்கார் எடுத்துக் கொண்டால்தான், அவை நல்ல முறையில் பராமரிக்கப்பட முடியும். யூனியன் எல்லையில் இருக்கும் ரோடுகளை யூனியன் நிதியிலிருந்து மராமத்து செய்ய முடியாமலிருப்பதால், தாலு பள்ளங்கள் ஏற்பட்டு, மழை காலத்தில் பஸ் போக்குவரத்து தடைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

பிற்பட்டவர்களுக்கு சலுகை அளிப்பதுபோல், பிற்பட்ட எங்கள் திருவாடாளை சம்பந்தப்பட்ட பிராந்தியங்களுக்கும் தனிச் சலுகை அளித்து, தனி கிராண்ட் கொடுத்து ரோடு போட்டால் தான் பிற்பட்ட பிராந்தியங்கள் அபிவிருத்தி அடைய முடியும். திருவாடாளை போன்ற பிற்பட்ட பிராந்தியத்திற்கு, ரோடு விஷயத்தில், தனிச் சலுகை அளிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.



[திரு. கே.ஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்] [19th July 1962]

சேறு பாசனக் கண்மாய்களை இப்பொழுது யூனியனில் மராமத்து செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவைகளை நல்ல முறையில் மராமத்து செய்வதற்கு நிதி போதாமலிருப்பதால், பக்கத்தில் இருக்கும் ஏரிகளுக்கு ஒப்பாக அவைகளை மராமத்து செய்ய முடியாமல் அவை ரொம்ப மோசமான நிலையில் இருக்கின்றன. முன்பு ஜமீன் பிராந்தியமாக இருந்த இடங்களிலுள்ள ஏரிகளை கண்டிப்பாக அரசாங்கமே ஏற்று அவைகளை நல்ல முறையில் மராமத்து செய்து, அதன் பிறகு யூனியனிலே ஒப்படைக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

தேவகோட்டை நகரத்திலே குடி தண்ணீர் இல்லாமல் மக்கள் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட பத்து வருஷங்களுக்கு முன்பிருந்து குடிதண்ணீர் கிட்டத்திற்கு சர்க்காருடைய உதவியை நாடியும் ஒரு பகுதிப்பணம் கட்டியும்கூட குடி தண்ணீர் வசதி ஏற்படுவதற்கு எந்தவிதவாய்ப்பும் இன்னும் ஏற்படவில்லை. விடியற்காலம் நான்கு மணியிலிருந்து தாய்மார்கள் பைப் அடியில் காத்துக்கொண்டிருக்கும் நிலை இன்னும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் தயவுசெய்து, தேவகோட்டை நகரத்திற்குக் குடி தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

\* திரு. டி. பி. ஏழுமலை : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்துச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல நான் பிரியப்படுகிறேன். நாடு சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு பஞ்சாயத்துக்களுக்கு நல்ல அதிகாரம் கொடுத்தும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களை நம்முடைய தேசத்திலே அதிகமாக ஏற்படுத்தியும், பல முன்னேற்றங்களை நம்முடைய சர்க்கார் கவனித்து வருகிறது. இருந்தாலும், முனிசிபல் நகரத்திலே அவ்வளவு வேகமாக முன்னேற்றத்தை என்னால் பார்க்க முடியவில்லை. குறிப்பாக, நான் வசிக்கும் திருவொற்றியூர் முனிசிபல் நகரமாக இருக்கிறது. அது சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளாக முனிசிபல் விசேட அதிகாரியின் நிர்வாகத்தின்கீழ் நடந்தபோதிலும், அங்கே எந்தவிதமான வசதியும் செய்யாமல் இருந்துவருகிறார் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ரோடு வசதி, சுகாதார வசதி அந்தப் பகுதியிலே கிராமப்பாங்களை விட மிக மோசமாக இருந்து வருவதையும் நான் பார்க்கிறேன். இது விஷயமாக கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நாங்கள் மனு எழுதிக் கொடுத்திருக்கிறோம். முனிசிபல் நகரத்தில் வசிக்கும் ஹரிஜன மக்களுக்கும் முனிசிபல் பாஸ்டி வந்த பிறகு வரி உயர்ந்திருக்கிறதேயொழிய அவர்களுக்கு வசதிகள் அதிகப்படவில்லை என்பதை நான் மிகப் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வரி எப்படிப் போடுகிறார்கள் என்றால், சாதாரணமாக மண் சுவர் வைத்து மேலே கூரை போட்ட வீட்டுக்குக் கூட அந்தப் பகுதியிலே இருபது, முப்பது ரூபாய் வரி அறு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை வசூல் செய்கிறார்கள். இது விஷயத்தையும் நான் முனிசிபல் கமிஷனரிடத்தில், எடுத்துச்



19th July 1962] [திரு. டி. பி. எழுமலை]

சொல்லி, “இவ்வளவு அதிகமாக வரி போடுகிறீர்களே, குடிசைகளில் வாழ்கிறவர்களுக்கு ஏன் இப்படிப் போடுகிறீர்கள்?” என்று கேட்டும் அவர்கள் எந்த விதமான பதிலோ நடவடிக்கையோ எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.

அது மட்டுமல்ல. முனிசிபல் ஏரியாவில் வசிக்கும் ஹரிஜன மக்கள் பல தலைமுறைகளாக அங்கு காலனிகள் அமைத்துப் பலர் பல இடங்களில் வசித்து வருகிறார்கள். அங்கு ஏறக்குறைய பத்து காலனிகள் இருக்கின்றன. அந்த இடங்களுக்குச் சொந்தக்காரர்கள் வரி கூடக் கட்ட முடியாத நிலையில் நிலத்தின் விலை அவ்வளவு குறைவாக இருந்த காரணத்தால் அவர்கள் தனக்குச் சொந்தமான நிலத்தை மறந்தே போய்விட்டார்கள். இப்பொழுது அந்தப் பகுதியில் தொழிற்சாலை வந்ததன் காரணமாக நிலங்களின் விலை ஏறிவிட்டது. இப்பொழுது நிலச் சொந்தக்காரர்கள் எல்லோரும் வந்து, பல தலைமுறைகளாக, முப்பது நாற்பது வருஷங்களாக வசித்துவரும் ஹரிஜனங்களை அந்த இடங்களை விட்டு காலி செய்யவேண்டுமென்று நோட்டீஸ் கொடுத்து, அதற்கு முனிசிபாலிட்யின் உதவியை வைத்துக்கொண்டு வெளியேற்றி வருகிறார்கள். குறிப்பாக, அவர்கள் வசிக்கும் இடங்கள் ரோடு பக்கத்தில், சுகாதார வசதியோடுகூடிய இடங்களாக இருக்கின்றன. ஹரிஜன மக்கள் மீது பொருமை எண்ணத்துடன், காலி செய்ய வேண்டுமென்று நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். இதையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருவொற்றியூரில் கோவிலுக்குச் சமீபத்தில் ஹரிஜன மக்களுக்கும், ஒவ்வொரு ஜாதி ஹிந்துக்களுக்கும் சத்திரங்கள் இருக்கின்றன. ஹரிஜன மக்களுக்கும் திருவொற்றியூரில் ஒரு பொதுச் சத்திரம் இருக்கிறது. அதற்குக் காலி மனையும் சத்திரத்திற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிறது. அந்த சத்திரத்தை விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்ற முயற்சியிலே ஹரிஜனங்கள் ஈடுபட்டுக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அந்த இடத்தில் ஒவ்வொரு டாங்க் கட்டவேண்டுமென்று முனிசிபாலிட்யில் தேர்ந்தெடுத்து, அந்த இடத்தை ஹரிஜனங்கள் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தப்பட்டு வருகிறார்கள். முனிசிபல் எல்லைக்குள் பல இடங்களில் காலி மனைகள் இருந்தாலும்கூட, ஹரிஜனங்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கும் இடத்தைத்தான் எடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிற நிலைமை திருவொற்றியூரில் இருக்கிறது. இதையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனிக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமப்புறங்களில், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வந்த பிறகு சுகாதார வசதி செய்துகொடுப்பது போன்ற பல நல்ல காரியங்கள் செய்தாலும் ஹரிஜன மக்கள் பரம்பரையாக வசிக்கும் பல இடங்களை காலி செய்யவேண்டுமென்று சொல்லும் நிலையைப் பார்த்திருக்கிறோம். குறிப்பாக பல பஞ்சாயத்து போர்டுகள் பராக்குகள், வைத்தியசாலைகள் அமைக்கவேண்டுமென்பதற்காக, ஹரிஜன மக்கள் வசிக்கும் இடங்கள்தான் தங்களுக்கு வேண்டுமென்று



[திரு. டி. பி. எழுமலை]

[19th July 1962]

சொல்லி, ஹரிஜனங்களை வேறு எங்காவது இடம் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லி, அவர்களைக் காலிசெய்யச் சொல்லி கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலை பஞ்சாயத்துக்களில் இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் வட்டாரத்திலும் இதே நிலைதான் இருக்கிறது. எதற்கெடுத்தாலும் ஏழை ஹரிஜன மக்கள் வெளியேற்றப் படுவதைப் பார்க்கிறோம். ஒருசில இடங்களில் இப்படித்தான் வேலை செய்து வருகிறார்கள். இதைக் கண்காணித்து, அடிக்கடி ஹரிஜன மக்கள் வசிக்கும் இடத்தை மாற்றக்கூடாது என்று சர்க்கார் சொல்கிற மாதிரி, பல வருஷங்களாக வசித்து வருகிற அந்த நிலங்களில் அந்த ஹரிஜனங்களுக்கு சுகாதார வசதியோடு நல்ல ஒரு நிலையிலே வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்கவும் முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும், முனிசிபல் நகராட்சிபகளுக்கும் ஒரு அறிக்கையை அமைச்சர் அவர்கள் அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏன் இதையெல்லாம் சொல்கிறேன் என்றால், பல பாகங்களில் இப்பேர்ப்பட்ட புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. அமைச்சர் அவர்களுக்கும் விவரங்கள் கொடுத்திருக்கிறேன். குறிப்பாக, பொன்னேரி தாலுகாவில்கூட ஹரிஜன மக்கள் ஓர் இடத்தில் பரம்பரையாக வசித்து வந்தார்கள். அந்த இடத்தில் பார்க் கட்டவேண்டுமென்று பஞ்சாயத்து போர்டில் அங்கத்தினராக உள்ள ஒரு ஹரிஜன சகோதரே நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். தனக்கு ஒருவர் பிடிக்கவில்லை, ஒருவர் சாதகமாக இல்லை என்ற காரணத்தினால் பஞ்சாயத்து போர்டில் தீர்மானம் கொண்டுவந்து, இடத்தைவிட்டுக் காலி செய்யவேண்டுமென்று நோட்டீஸ் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையை மாற்றி, ஹரிஜனங்களுடைய நலன்களைக் கணிசமான முறையில் பாதுகாக்கவேண்டுமென்று நான் இந்தச் சமயத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1-00  
p.m.

அதோடு மட்டுமல்லாமல் வெள்ள காலத்திலே பாழடைந்து விட்ட ரோடுகளையெல்லாம் சீர்திருத்தவேண்டுமென்பதற்காக இந்த மானியத்திலே பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். பொன்னேரி தொகுதியில் சென்ற ஆண்டு வெள்ளம் வந்தபோது பல இடங்களில் ரோடுகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இப்போதும் மண் மேடாக இருக்கும் ரோடுகளை நல்ல ரோடாக வசதிசெய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று பல மனுக்கள் கொடுத்திருந்தாலும் இதுவரை ஒன்றும் செய்ய கொடுக்கப்படவில்லை. உதாரணமாக பொன்னேரியிலிருந்து ரெட்டிப்பாளையம் கிராமத்திற்கு 7 மைல் தூரம் இருக்கிறது. அதிலே ஐந்து பஞ்சாயத்துக்கள் அடங்கியிருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் சிறு சிறு பஞ்சாயத்துக்கள். பஞ்சாயத்து நிதியிலிருந்து இந்த ரோடுகளைப் போட முடியாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்கள் பஞ்சாயத்து யூனியனைக் கேட்டால் பஞ்சாயத்துக்கள் 'ஜல்லி ரோடாவது போட்ட பின்னால் தான் எடுத்துக் கொள்ள முடியும்' என்று சொல்கிறார்கள். மீதமு் பஞ்சாயத்து யூனியனில் அப்படிச் சொல்லிவிட்டார்கள். பஞ்சாயத்தும் அந்த சோடை எடுத்துச் சீர் செய்ய முடியாத நிலையிலிருப்பதால் அந்த ரோடு இன்று வரையிலும் சீர்படுத்தப்படாமல் இருக்கிறது. இதனால் அந்தப் பகுதி மக்கள் அதிகக் கஷ்டப்



19th July 1962] [திரு. டி. பி. எழுமலை]

திற்கு உள்ளாகியிருக்கிறார்கள். வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட ரோடுகளையும், பயிர் நிலங்களையும் உடனடியாக மராமத்து செய்து, வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திருவொற்றியூரில் முனிசிபல் எல்லைக்குள் அடங்கி இருக்கும் ஹரிஜன மக்களுடைய நிலையை இந்தச் சபையில் நான் எடுத்துச் சொன்னது மாதிரி, ஹரிஜன இலாகாவினால் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகளுக்குத் தகுந்த பணத்தை ஒதுக்கி ஏழைகளுக்கு நிலம் வாங்கிக்கொடுக்க முன் வந்தும், இதை முனிசிபாலிடி உதவி செய்து மக்களுடைய நலனுக்காகச் செலவழிக்கப்படவில்லை என்று கூறி, அதைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்த மானியத்தை ஆதரித்து என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

\* திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இந்த மானியத்தை ஆதரித்துப் பேசும்போது, நகரத்தின் பிரதிநிதி என்ற காரணத்தினாலே, நான் படுகின்ற சில அவலத்தைகளை மட்டும் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். . . நகரத்தில் இருக்கும் எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கெல்லாம் 'காண்டக்ட் சர்டிபிகேட்' கொடுக்கிற வேலையைத் தவிர வேறு எந்த வேலையும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அவர்களுக்கு வேறு எந்த அதிகாரமும் இல்லை. வேறு மாவட்ட எம்.எல்.ஏ.-க்களாக இருந்தால், அவர்கள் மிகுந்த உரிமை வாய்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அந்தந்த இடங்களில் 'பாதை போடச் சொல்லலாம், பாலம் கட்டச் சொல்லலாம்'. ஆனால், நாங்கள் பொழுது விடிந்தால், பொழுது போனால் காண்டக்ட் சர்டிபிகேட் கொடுத்துக்கொண்டும், எம்ப்ளாய்மென்ட் எக்ஸ்சேஞ்சு வேலை பார்த்துக்கொண்டும் இருக்கிறோம். இதற்குக் காரணம், ரோடு போடுவது, விளக்குகள் அமைப்பது போன்ற பொறுப்புகள் எல்லாம் கார்ப்பரேஷன் கையில் இருக்கிறது. எங்களுடைய தூரதிருஷ்டம், கார்ப்பொரேஷனையும் வேறு ஒரு கட்சியினர் கையில் வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். நாங்கள் நகரப் பிரதிநிதிகளாக இருந்து கொண்டு கார்ப்பொரேஷன் வேறு ஒரு கட்சியிடம் இருப்பதால், இந்த இரண்டுக்கும் மத்தியில் எங்களால் மக்களின் குறைகளைத் தீர்க்க முடியாத ஒரு சங்கடமான நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமையில் 10 'சிட்டி. எம்.எல்.ஏ' க்களையும் கார்ப்பொரேஷனுக்கு அனுப்ப வேண்டிய வழியை அவசியமாகச் செய்யவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். எங்களுக்கு ஒட்டுரிமை கூட வேண்டாம். நாங்கள் 10 பேரும் எங்களுடைய தொகுதிக்குறைகளை அப்போதைக்கப்போது எடுத்துக் கூற வாய்ப்புக் கொடுத்தால் ரொம்ப நன்மையாக இருக்குமென்று மிகத் தாழ்மையோடு கனம் அமைச்சர் அவர்களிடம் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

எங்களுடைய தொகுதிகளிலே நகராட்சியினால் நடத்தப் பெறும் முக்கியமான விழாக்களில் எல்லாம் எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்குப் பங்கு இல்லாத நிலைமை இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியில் முதலமைச்சரைக் கொண்டு ஒரு மேம்பாலத்தை ஆரம்பித்தோம். அரசாங்கம் எவ்வளவோ லட்சக் கணக்கான பணத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்னைத் தேர்ந்தெடுத்த பொதுமக்களிடம்



[திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி] [19th July 1962]

அந்தப் பாலத்தை அமைக்க எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டிருக்கிறோம் என்று எடுத்துச் சொல்ல வாய்ப்பு இல்லாத வகையில் நகரசபை நிகழ்ச்சிகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. எதிர்க்கட்சி மேயர் அவர்கள், தாங்களே எல்லா வேலைகளையும் செய்து மேம்பாலத்தைக் கொண்டு வந்தது போல் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, நாங்களும் பொதுமக்கள் பிரதிநிதிகள் என்ற முறையில் என்னென்ன குறைகள் இருக்கின்றன என்று நகரசபைக்கு எடுத்துச் சொல்ல, ஒட்டுரிமை இல்லாவிட்டாலும் எங்களுக்கு நகரசபையில் இடம் கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்கான தீர்மானத்தை உடனடியாக அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ரோடுகளைப் பற்றி ஒருசில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். ரோடுகளைப் பராமரிப்பதற்காக போன ஆண்டு 58 லட்சம் ரூபாய் கொடுத்தோம். இந்த ஆண்டு 30 லட்சம் கடன். 30 லட்சம் மானியமாகக் கொடுத்திருக்கிறோம். கார்ப்பொரேஷனில் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்கள் அதிகமாக இருந்தபோது கூட காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இவ்வளவு தாராளமாக இல்லை. அங்கு எதிர்க்கட்சி இருக்கும் இந்தச் சமயத்தில் காங்கிரஸ் அரசாங்கம் தாராளமாகப் பணம் கொடுத்து, ஒரு எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறார்கள். நகரசபையினர் திரும்பத் திரும்ப பூந்தமல்லி ரோட்டையும், மவுண்ட் ரோட்டையுந்தான் செப்பணிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, வேறு எந்த ரோட்டையும் சீர்ப்படுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. எல்லா ரோடுகளும் குண்டும் குழியுமாக இருக்கிறதே தவிர சீர்படுத்தப்பட்ட வகையில் இல்லை.

நகரசபைக்கு அரசாங்கம் கொடுக்கும் மானியத்தைக் கண்காணிக்க, எங்கெங்கு எப்படியெப்படிச் செலவழித்திருக்கிறார்கள், எவ்வளவு காலத்திற்குள் செலவழித்திருக்கிறார்கள் என்பதையெல்லாம் கண்காணிக்க எம்.எல்.ஏ.-க்கள் கொண்ட ஒரு கமிட்டியைப் போட வேண்டும். நாம் கடன் கொடுத்து 9 மாதங்களுக்குப் பிறகுதான் ரோடு போடும் வேலையை ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு மேம்பாலம் கட்ட அஸ்திவாரம் போட்டு 9 மாதமாகிறது. இன்னும் வேலை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை. ஆகவே, அரசாங்கத்தின் கடன் பெற்று அவர்கள் செய்யும் வேலையைக் கண்காணிக்க நகர எம்.எல்.ஏ.-க்கள் கொண்ட ஒரு குழுவை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அரசாங்கம் கொடுக்கும் பணம் சரியாகச் செலவழிக்கப்படுகிறதா என்பதைக் கவனிக்க அதிகாரிகள் இருந்த போதிலும், மக்களுடைய நன்மையை ஒட்டி அந்தக் குழுவை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோன்று தண்ணீர் பிரச்சனை ஒரு பெரும் பிரச்சனையாக இருக்கிறது. வட கென்னைக்கு இரண்டு மெயின் வர வேண்டியிருக்கிறது. எத்தனையோ வருஷங்களாக அதற்காகப் பாடுபட்டும் 'பாரின் எக்ஸ்சேஞ்சு' கிடைக்காத காரணத்தினால் பம்பி கிடைக்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். உள்நாட்டிலாவது அதை வாங்கிக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த பம்பி வந்து தண்ணீர் கொடுக்காவிட்டால், அடுத்த முனிசிபல் தேர்தலில்



19th July 1962] [திருமதி. டி. என். அனந்தநாயகி]

வோட்டுக் கேட்க முடியாது. எப்படியாவது 'செகண்ட் மெயினுக்கு' வேண்டிய பம்பை—பரோடாவில் இருந்து அதை வாங்குவதாகப் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்—வாங்கி உடனடியாக வேலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று சென்னை மக்கள் சார்பில் மிகத் தாழ்மையோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நகரசபையில் 'ஸ்லம் கினியரன்ஸ்' க்காக 3 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மொத்தத்தில் கார்ப்பொரேஷன், சி.ஐ.டி.—இப்போது ஹவுசிங் போர்டு—இரண்டும் அந்த வேலையை செய்வதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தச் சேரிகள் எல்லாம் இன்னும் இருந்து வருகின்றன என்ற உண்மையை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் அந்த மக்கள் மிகவும் கஷ்டத்துடன் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு அவசரமாக நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் காரியங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் பல முக்கியமான முனிசிபாலிட்டிகள் இருக்கின்றன. திருச்சி, மதுரை போன்ற இடங்களுக்கெல்லாம் வெளி நாட்டினரும், நம்முடைய மக்களும் போகிறார்கள். அந்த இடங்களில் எல்லாம் டிரெயினேஜ் வசதி இல்லை. இது மிக மோசமான நிலைமையைக் காட்டுகிறது. முன்பு எலக்ட்ரிசிட்டியை விஸ்தரிக்க தனியாருக்கு லைசென்ஸ் கொடுத்து அந்தக் காரியத்தைச் செய்தது போல் தனியார் துறையில் டிரெயினேஜ் வசதி செய்து கொடுக்கும் பொறுப்பைக் கொடுத்து அவர்கள் மக்களிடத்திலிருந்து வரியாக வாங்கிக்கொள்ளச் செய்தால் முக்கியமான முனிசிபாலிட்டி பகுதிகள் எல்லாம் டிரெயினேஜ் வசதி பெற வழி ஏற்படும். பிறகு, 10, 20 வருஷம் கழித்து அதையும் தேசியமயமாக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் அரசாங்கமே அதையும் ஏற்று நடத்திக் கொள்ளலாம். இந்த வசதியைச் செய்து கொடுத்தால் ஆஸ்பத்திரிக்காகச் செலவழிக்கப்படும் பணம் குறையும். இல்லாவிட்டால் ஆஸ்பத்திரி கட்டிக்கொண்டே போகவேண்டியதுதான். பெரிய முனிசிபாலிட்டிகளில் டிரெயினேஜ் வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டிய இந்தப் பிரச்சனையில் உடனடியாகக் கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

\* SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Sir, in this Demand of 'public works—Grants-in-Aid' a sizable amount is given to Corporation and certain municipalities. Though 40 nP. per capita is given to Panchayat Union, the calculation by which this amount per capita has been arrived at is not correct. As some hon. Members have been suggesting, the length of the roads at present and the formation of new roads and its maintenance had to be taken into consideration while granting aids to the Panchayat Unions for the upkeep and proper maintenance of roads.

Now under the Panchayat Union Act and the Panchayat Act there are classification of blocks as 'A', 'B', 'C' and 'D'. These blocks have to pay Rs. 50, 40, 30 and 20 per cent contribution respectively. Certain roads in certain panchayats are very



[Sri C. Chiranjeevulu Naidu] [19th July 1962]

bad and the Panchayats are not able to maintain due to financial difficulties. In certain villages where the formation of new roads are taken up they are not in a position to form the roads because there are certain bits, certain channels, natural barriers, which could not be undertaken by the Panchayats and execute the work. These are all the difficulties experienced by the Panchayats. Certain villages which were brought under the Firka Development Scheme in 1947 and the villages, which had such channels or natural barriers could not execute the formation of roads due to the financial difficulty. Hence they were left out. So, I suggest that the Grants-in-aid may be given to such Panchayats and Panchayat Unions where they are not able to execute the schemes.

Regarding the protected Water Supply Scheme, there was the National Water Supply Scheme sponsored by the Central Government. Under this scheme estimates were made and grants were given at the rate of Rs. 16 per head and 5 per cent contribution was insisted from the Panchayats. I understand that the scheme has been left out now by the Central Government. We have to pursue the protected water supply scheme and protect ourselves. The allotment of Rs. 14 lakhs made under the Protected Water Supply Scheme is very meagre. It is not sufficient. We have sunk drinking water wells in certain places in the villages. In most of these wells the water is not potable and they are very brackish. In such villages people utilise pond water for drinking purposes. In such places protected water supply scheme is very necessary. So I request the Government to give certain grants and give them facilities to have the protected water supply scheme.

We see certain water supply schemes are being taken up by major Panchayats and Municipalities. The Government is giving grants and aid also. They are being executed or implemented from the adjoining rivers or from the springs of the sub-soil water nearby. This scheme should be made beneficial to in and around villages coming from the pumping station to the destination place. I request that the suggestion may be kindly taken up and looked into and see that it benefits the village panchayats.

Regarding the drainage scheme, most of the municipalities are facing this problem. I may be permitted to say, Sir, that we should take all municipalities and tackle the problem in such a way that it benefits most of the Municipalities and Major Panchayats. With these observations I conclude my speech, Sir.

\* திரு. எம். பி. முத்துக்கருப்பண்ணசாமி கவுண்டர். கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 1962-63-ம் ஆண்டு பொதுப் பணிகளுக்கான மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நகராட்சிகள், பஞ்சாயத்துக்கள், பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இவைகளுக்கு முக்கியமாக சாலை வசதிக்காக 171 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பத்தாண்டுகளில் நகராட்சிகள் நல்லமுறையில் முன்னேறியிருக்கின்றன. ஆகவே தான் கிராமங்களில் இருந்து மக்கள் நகரங்களுக்கு குடியேறு



19th July 1962]

[திரு. எம். பி. முத்துக்கருப்பண்ணசாமி கவுண்டர்]

கிரார்கள். தற்போது கிராமங்களும் நல்ல முறையில் முன்னேற்றக் கொண்டு வருவது யாவருக்கும் தெரியும். ஆனால் கிராமங்களில் சாலை வசதி, போக்குவரத்து வசதி குறைவாக இருக்கிறது. கிராமங்களில் கார்கள், வண்டிகள் இவைகள் போக எந்தவித வசதியும் இல்லை. சாதாரணமாக ரோடுகள் 20 அடி அகலம் தான் இருக்கிறது. அங்கு வண்டிகள் ஒதுங்கிப் போக முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, கிராம ரோடுகளை நல்லமுறையில் விரிவு படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மழைக் காலங்களில் கிராமங்களில் ரோடு வசதி இல்லாததால் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. 15-ம் தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை நான் என் கிராமத்திற்கு சென்றிருந்தேன். அங்கு மழை காரணமாக பள்ளத்தில் போக முடியாமல் 15 மைல்கள் சுற்றிப் போகவேண்டி வந்தது. அதைப் பார்க்கும்போது என் தொகுதி மக்கள் எவ்வளவு கஷ்டப் படுகிறார்கள் என்று தெரிய வரும். சேரிகளை அபிவிருத்தி செய்ய நகராட்சிகள்தான் நிதி கேட்கிறார்கள். கிராமங்களில் உள்ள ஏரிலானங்கள் எல்லாம் நகரங்களுக்கு குடி போய் விடுகிறார்கள். ஏனெனில் நகரங்களில்தான் அவர்களுக்கு குடியிருப்பு வசதிகள் கொடுக்கப்படுகிறது. கிராமங்களில் அந்தவிதமான வசதிகள் இல்லை. ஆகவே அதைக் கவனித்து கிராமங்களில் உள்ள மக்களுக்கு எல்லாவித வசதியும் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்வதோடு, அதற்காக அவர்களுக்கு அதிகப்படி மான்யத் தொகை கொடுத்து வசதி செய்து கொடுத்தால்தான் அவர்கள் கிராமங்களில் இருக்க முடியும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இல்லாவிடில் அவர்கள் எல்லோரும் நகரங்களுக்கு வந்துவிடுவார்கள், அப்பொழுது எங்களுக்கு விவசாயம் செய்யக் கூட கஷ்டமான நிலை ஏற்படும் என்று கூறிக்கொண்டு இந்தக் கோரிக்கையை ஆதரித்து என் வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

\* திரு. எம். தண்டாயுதபாணி : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, பொதுப் பணி மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மூன்றாவது திட்டக் கால இறுதிக்குள் 66 நகராட்சிகள், 34 பெரிய பஞ்சாயத்துக்கள் ஆகிய வற்றில் தூய குடி நீர் வழங்க இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்களின் அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த தூய நீர் வழங்கும் திட்டம், பெரிய பஞ்சாயத்துக்களுக்கு வழங்கவேண்டுமென்று சர்க்காருக்கு மனு வந்ததில் இருந்து வரிசையாக வழங்கப்பட்டு வருவதாகத் தெரிகிறது. தஞ்சை ஜில்லாவில் தொத்து நோய் காரணமாக அதிகப்படி சேதம் ஏற்பட்டு வரும் பஞ்சாயத்து, அதிராமபட்டினம் பஞ்சாயத்து என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அது, கடலோரப் பகுதி. அங்கு குடிப்பதற்கு கிணற்று நீர் பிரயோஜனமில்லை. கிணறுகளை எவ்வளவு ஆழத்திற்கு தோண்டினாலும் உப்பு நீர்தான் கிடைக்கிறதே தவிர நல்ல நீர் கிடைப்பதில்லை. பதினைந்து ஆண்டுகளாக அங்கு குளத்து நீரைத்தான் மக்கள் உபயோகித்துக் கொண்டு அவதிப்படுகிறார்கள். ஆகவே அந்தப் பஞ்சாயத்துக்கு இத்தகைய குடிநீர் வழங்கும் திட்டத்திற்கு இந்த வருடத்திற்குள்ளாகவாவது அனுமதி அளிக்கவேண்டுமென்று பணிவுடன்



[திரு. எம். தண்டாயுதபாணி] [19th July 1962]

கேட்டுக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு தலைக்கு 40 நயா பைசே வீதம் நிதி வழங்குவதாக கூறப்படுகிறது. 373 பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு 120 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த நிதி பிரித்துக் கொடுக்கப்பட்டால் மிகக் குறைவாகத்தான் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் கிடைக்கும். அதிலும் குறிப்பாக சென்னை மாநிலத்திலேயே தஞ்சை ஜில்லாதான் ரோடு வசதியில் மிக மோசமான நிலையில் இருப்பது. மற்ற ஜில்லாக்களை விட அங்குதான் ரோடு வசதி குறைவு என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். நல்ல சாலைகளே அங்கு கிடையாது. ஆகவே இந்த 40 பைசாவை அதிகப்படுத்தி ஒரு ரூபாய் அளவிற்கு கொடுத்தால்தான் நல்லமுறையில் சாலைகள் அமைக்க முடியும். ஐதூறு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மக்கள் தொகை உள்ள எல்லா கிராமங்களுக்கும் படிப்படியாக சாலைகள் போட உத்தேசித்துள்ளதாக அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஐதூறு ஜனத்தொகையல்ல, 4,000, 5,000 ஜனத்தொகை உள்ள கிராமங்கள் பட்டுக்கோட்டை பகுதியில் சாலை வசதிகள் இல்லாமல் இருக்கின்றன. ஆரூர்திரம் ஜனத்தொகையுள்ள அத்திவட்டி என்ற இடத்தில் ஏற்கனவே ஜில்லா போர்ட் இருந்தபோது ரோடு போட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்று தீர்மானித்தும் லாண்ட் அக்விஸிஷன் நடக்காததால் அது கைவிடப்பட்டது. அக்விஸிஷன் செய்ய சிரமங்கள் இருந்ததால் ஜில்லா போர்ட் அதை கைவிட்டார்கள். அங்கு, பஞ்சாயத்து யூனியன் வந்த பிறகும் கூட சாலை வசதிகள் இல்லை. ஆற்றுக்கரையை சாலையாக அமைத்துக் கொடுத்தால் நல்லது என்று கவர்னர் உரைமீது பேசும்போது கூட நான் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதை உடனடியாக செய்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்று பல பஸ் மார்க்கங்கள் எல்லாம் பஞ்சாயத்து யூனியன்களிடம் இருக்கின்றன. இவ்விதம் பஞ்சாயத்து யூனியன் கையில் இருப்பதினால் இந்த பஸ் மார்க்கத்திலுள்ள ரோடுகள் எல்லாம் மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கின்றன. பட்டுக்கோட்டை தாலுகாவில் மதுக்கூரிலிருந்து சிரமேல்குடி ஐந்து மைல், இரண்டு பர்லாங் இப்போது பஞ்சாயத்து யூனியனின் கீழ் கப்பி போடப் பட்டு பஸ் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இந்த சாலையை ஹைவேஸில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று எத்தனையோ தடவை வற்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியனைப் பொறுத்தவரையில் அவர்களுக்கு போதுமான நிதி வசதி கிடையாது. தற்போது இந்த மார்க்கத்தில் பஸ் போவதற்கு தகுதியில்லாத நிலையில் அந்த ரோடு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகையினால் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்து யூனியனின் கீழும் இருக்கின்ற பஸ் போகும் சாலைகளையெல்லாம் நிரந்தரமாக ஹைவேஸில் எடுத்துக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நான் சொல்ல விரும்புவது, புறம்போக்கு நிலங்கள் எல்லாம் பஞ்சாயத்துக்களுக்கு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. புறம்போக்கு நிலங்கள் எல்லாம் எல்லா பஞ்சாயத்துக்களுக்கும் கொடுக்கப்படவில்லை. சில இடங்களில் கொடுக்கப்



19th July 1962] [திரு. எம். தண்டாயுதபாணி]

பட்டது, அந்த இடங்களில் எல்லாம் பஞ்சாயத்து அந்த புறம் போக்கு நிலங்களை எடுத்துக்கொள்வதற்கு பல தடைகள் இருக்கின்றன. புறம்போக்கு நிலங்களில் பல பெரிய மிசாசுதார்கள் கையிலும், பெரிய முக்கியஸ்தர்கள் கையிலும் இருக்கிறது. ஆகவே பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் இந்தப் புறம்போக்கு நிலங்களை எல்லாம் எடுத்து பயன்படுத்துவதற்கு தேவையான அளவில் சட்டத்தில் திருத்தம் செய்து அதற்கான வழிவகைகளை காண வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, இதில் பேச சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : How much time does the hon. Member Sri Saw Ganesan require?

SRI SAW GANESAN : Fifteen minutes.

MR. SPEAKER : How much time does the Hon. Minister require for his reply?

THE HON. SRI S. M. A. MAJEED : Ten or fifteen minutes.

MR. SPEAKER : Then the House will sit till the Hon. Minister finishes his speech.

\* திரு. சா. கணேசன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பேச்சை தொடங்குவதற்கு முன்னால், ஒன்றை தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினர்களிலே பலர் அல்லது சிலர்—தொகை எவ்வளவு என்று எனக்குத் தெரியவில்லை—கைது செய்திருப்பதாக வெளியே போனபோது செய்தி கிடைத்தது. இவர்கள் இந்தச் சபையின் உறுப்பினர்கள் என்ற காரணத்தினால் கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு இந்தச் செய்தி கிடைத்திருக்கலாம் என்றும் அனுமானிக்கிறேன். இது பற்றிய விளக்கம் தேவை என்று முதலில் விண்ணப்பித்துக்கொண்டு, அதன் பிறகு எனது பேச்சை தொடங்குகிறேன்.

இந்த மான்யம் சுமார் 2,25,44,200 ரூபாய்களை கேட்பதற்காக கொணரப்பெற்றிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக பல உறுப்பினர்கள் தங்கள் தங்கள் கருத்துக்களையெல்லாம் புலப்படுத்தி தங்கள் தேவைகளையும் தெரியப்படுத்திக்கொண்டார்கள். அந்த முறையில் சேரி ஒழிப்பு பற்றியும் இன்று பல உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த 'சேரி ஒழிப்பு' என்ற வார்த்தையைக் கேட்க எனக்குக் கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கிறது. சேரியை அபிவிருத்தி செய்து—சேரியை நன்றாக அமைத்து—வைத்திருக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன்தான் நாம் எல்லோரும் 'சேரி ஒழிப்பு' என்று சொல்லிக்கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் இந்தச் சொல் . . .

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அரிஜனச் சேரி என்று சொல்லாமல் அரிஜன காலனி என்று சொல்லவேண்டும் என்றுதான் அரசாங்கம் உத்தரவிட்டிருக்கிறது. ஆனால் பழக்கத்தில் சொல்லும்போது 'சேரி' என்று சொல்லுகிறார்கள்.



[19th July 1962]

**கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் :** கனம் அங்கத்தினர் அதற்குத் தான் விளக்கம் சொல்ல முன்வருகிறார். கனம் அங்கத்தினர் தொடர்ந்து பேசி விளக்கம் தரட்டும்.

**திரு. சா. கணேசன் :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, சேரி என்ற சொல் மிக அழகான சொல், சேரி என்ற சொல் இப்போது மட்டும் வழங்கப்படுவதல்ல. பார்ப்பனச் சேரி, அரிஜனச் சேரி என்று குடியிருக்கின்ற இடத்தை காட்டுகின்ற முறையில், ஒவ்வொரு இனத்தைச் சேர்ந்த மக்கள் வாழ்கின்ற இடத்தை—குழுமி இருக்கின்ற இடத்தை—ஆங்கிலத்தில் ‘காம்பஸ்’ என்று சொல்லுகிறார்களே—அந்த முறையில்—ஒவ்வொரு இடத்தையும் சேரி என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது மட்டும்ல்ல, பரம்பரை பரம்பரையாகவே சேரி என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது. பார்ப்பனச் சேரி, நோட்டுச்சேரி, புறஞ் சேரி, வணிகச் சேரி, இடைச்சேரி என்றெல்லாம் இருக்கின்றன. ஆகவே சேரி என்ற சொல் நல்ல அழகான சொல்தான். நாற்றம் என்ற சொல்லைப் போன்ற அழகான சொல்தான். மணம் என்று அதற்கு பொருள். ஆனால் அதற்காக “ஐயா வரும்போது நாற்றம் அடிக்கிறதே” என்று இன்று சொல்ல முடிவதில்லை. காரணம் அதன் பொருள் வேறுகிவிட்டது இன்று. பழைய காலத்திலே . . .

“பூவினில் நாற்றம் பொலிவே போல்” என்றும்,

“பொன் மலர் நாற்றம் உடைத்து” என்றும் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தாலும் கூட, சேரி என்ற பெயர் இன்று வழங்கப்படாது என்று யாரும் கருதினால் அதை மறுக்கவில்லை நான். ஆனால் எதையும் ஒழிக்கப் பாது; உயர்த்த வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் பேரில்தான் நான் சில வழிமுறைகளை இங்கு சமர்ப்பித்துக்கொள்கிறேன். அதைக் கொஞ்சம் பரிவோடு ஏற்றுக் கவனிக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெருவாரியாக, இந்த அரிஜன குடியிருப்புகளை கட்டும்போது காண்ட்ராக்ட் மூலம் கட்டுவதாகத் தெரிகிறது. இதில் பல குறைகள் இருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகின்றன. சுவர் கட்டும்போது உள்ளே மண் வைத்து கட்டி அதன் மீது மண் பிளாஸ்டர் செய்து அதன் மேல் ‘வொயிட் வாஷ்’ செய்வதைப் போல “செமண்ட் வாஷ்” செய்து விடுகிறார்கள் என்றெல்லாம் புகார்கள் வந்திருக்கின்றன. அவ்வளவு அக்கிரமங்கள் நடக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் தவிர்ப்பதற்கு சுலபமாக சில வழிகள் இருக்கின்றன. அவைகளை அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதாவது எந்தப் பகுதியில் வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட வேண்டுமோ அந்த இடத்திலுள்ள வீடுகளின் வேலைகளை கான்ட்ராக்டர்களுக்கு விடாமல், யார் யாருக்கு வீடு கொடுக்கப்படுகிறதோ, அவர்களிடமே இந்த வேலையை விட வேண்டும். ஆனால் சாதாரணமாக வீடு கட்டுவதற்காக திட்டம் பிடிப்போதும் கான்ட்ராக்ட் கொடுக்கும்போதும் டைப்பிளான், பில்லிங் பிளான் இவைகள் எல்லாம் தேவைப்படுகின்றன. அதோடு பல நிர்வாக கஷ்டங்களும் இருக்கின்றன. அவைகளை எல்லாம் உணர்ந்தவன்தான் நான். ஆகவே முதலாவதாக யார் யாருக்கு



19th July 1962] [திரு. சா. கணேசன்]

வீடு கட்டிக் கொடுக்கப்படவேண்டுமோ, அவர்களுக்கு நிலத்தை ஒதுக்கவேண்டும். கட்டிட அமைப்பு இன்னின்ன முறைகளில் இருக்க வேண்டும் என்றும் சொல்லிவிட வேண்டும். இதற்காக பக்கத்திலுள்ள சூப்பர்வைஸர்கள், என்ஜினியர்கள் இவர்களெல்லாம் ஆலோசனைகளை சொல்லலாம். கட்டடக்கூடிய வீடு இன்னின்ன மாதிரி இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லி, அதற்குண்டான மெட்டிரியல்கள், அதாவது மாம், செங்கல், கூரை என்றால் அதற்குரிய சாமான்கள்—இவைகளை எல்லாம் கொடுத்து, அவர்கள் மூலமாகவே, அதாவது அவர்கள் உழைப்பின் மூலமாக இந்த வீட்டை கட்டவேண்டும். ஆனால் வீடு கட்டுவதற்குரிய எல்லா வேலைகளும் எல்லோருக்கும் தெரியும் என்று சொல்ல முடியாது, ஆகவே தச்சத்தொழில், கொல்லர் தொழில் தெரியவில்லை என்றால், அதற்குக் கூலிக்கு ஆள் வைத்துக்கொள்ளலாம். அதற்காக கூலியை அரசு கொடுக்கவேண்டும். இம்மாதிரிப்பட்ட வேலைகள் தவிர மண் வைப்பது, கை வைப்பது, கூரை வேய்வது போன்ற வேலைகளை அவரவர்களே செய்து முடிக்கவேண்டும் என்றால், அந்த வேலையை செம்மையாக, திறமையாக, ஒழுங்காக செய்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படும். அப்படி செய்கின்ற பொழுது கட்டடக்கூடிய வீட்டில் வேலை நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கு வழியாக இருக்கும். இவ்விதம் செய்வதாக இருந்தால் இன்று அரசாங்கம் செலவு செய்கிற பணத்தில் குறைந்தது 40 சதவிகிதமாவது லாபப்படும் என்று கருதுகிறேன். இதன் மூலம் திட்டத்தில் போட்டிருப்பதைவிட கூடுதலாக அதாவது 10-க்கு 15 வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க முடியும். இதை நாம் மனதில் வைத்துக் கொண்டால் நன்றாக இருக்கும். இதை இலாகாவிலுள்ள நிபுணர்கள் மற்றவர்கள் எல்லாம் ஆலோசித்து, இந்த முறை நல்லதாக இருக்குமா, சிறப்பானதாக இருக்குமா என்பதைப் பார்த்து அதன் பிறகு செயல்படுத்தினால் நன்றாக இருக்கும் என்பது என்னுடைய யோசனை. சில இடங்களில் இந்த முறையை நாங்கள் பயன்படுத்தியிருக்கிறோம். அரிஜன பிரதேசங்களில் நெருப்பு பற்றி வீடுகள் அழிந்து போய்விட்ட பின்னால் வீடுகள் கட்டிக்கொள்வதற்கு, அவர்களுக்கு வேண்டிய கீற்று, பனங்கை, ஆணி; கை நிலை கதவு இவைகளை எல்லாம் கொடுத்து வீடுகளை கட்டிக்கொள்ள சொன்னோம், திருப்தியாக இருக்கிறது. வேலை நன்றாக இருக்கும், செம்மையாக இருக்கும், சிக்கனமாகவும் இருக்கும். எவ்வளவு பெரிய வீடாக இருந்தாலும்கூட இம்மாதிரியான முறைகளில் வேலைகளை செய்யலாம் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய பகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், 1936-லேயே காரைக்குடிக்கு பாதாளசாக்கடை கட்டுவதற்காக ஸாங்ஷன் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது காரைக்குடி பகுதி மிகவும் வளர்ந்திருக்கிறது. 5,000-க்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள், பல்வேறு மாநிலங்களிலிருந்தும், மாநிலங்களிலிருந்து மட்டுமல்ல, பல்வேறு தேசங்களிலிருந்தும் பேராசிரியர்கள் வந்து தங்கியிருக்கிறார்கள். இப்போதுள்ள நிலைமையில் பாதாளசாக்கடை இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. பழைய காலத்திலிருந்த பொருள் வளம் இப்போது அங்கில்லை, இப்போது நிலைமை அடியோடு மாறிவிட்டது. அதையெல்லாம் மனதில் கொண்டு காரியங்கள் செய்யவேண்டும்.



[திரு. சா. கணேசன்]

[19th July 1962]

1-30 அப்படி குழாய்கள் அமைக்கும் வேலையைப் பொறுத்த அளவிலே  
p.m. சட்டப்படி உள்ள எஸ்டிமேட்டில் 75 சதவிகிதம் அளவிற்கு மேற்  
படாமல் நாங்கள் முடித்துக் கொடுக்கிறோம்; அது எந்த டெஸ்டிங்குக்கும் நிற்கும் என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதைப்போலவே, காரைக்குடியிலே ஒரு ஸ்டேடியம் அதாவது ஒரு விளையாட்டுத் திடல் இல்லாமை பெருங்குறையாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு சென்னை மாநிலத்திலே இன்டர் காலேஜியேட் ஸ்போட்ஸ் சென்னை நகரத்திற்கு அடுத்தாற்போல் ஒரு இடத்தில் நடக்கிறது என்றால் அது காரைக்குடியில்தான். தமிழ்நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய எல்லாக் கல்லூரிகளிலும் உள்ள மாணவர்கள் ஒன்று சேர அங்கு வந்து குழுமி போட்டியிடுகின்றனர். ஆனால் அங்கு ஒரு ஸ்டேடியம் கிடையாது. இதையெல்லாம் மனதிலே கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதைப்போல் பெரிய பெரிய விழாக்கள் எல்லாம் அங்கு நடைபெறுகின்றன. ஆனால், அங்கு ஒரு டவுன் ஹால் கிடையாது. முன்பு ஜமீன்தார்கள் இருந்தபோது, இதற்கு நிலப்பிரச்சனை ஒரு காரணமாக இருந்தது. இப்போது அதெல்லாம் முடிந்து, சர்க்கார் கையிலே நிலம் வந்திருக்கிறபோது, எங்கள் கையிலே பணமில்லை. இதையும் கவனத்தில்கொண்டு, ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இதையிட, அங்கு பல்வேறு மாகாணங்களிலே இருந்து ஏராளமான மக்கள் வருகிறார்கள். ஒரு டி.பி. அதாவது சாதாரண முனிசிபல் டி.பி. தான் இருக்கிறது. சர்க்கூட் அவுஸ் என்று சொல்கிறார்களே அந்த அளவில் அங்கு ஒரு சுற்றுலா மாளிகை கிடையாது. அதற்கான திட்டம் கிடையாது. ஆனால் அங்கு நிறையப் பேர்கள் வந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறார்கள். தவிர, அங்கு சென்ட்ரல் எலக்ட்ரோ கெமிகல் ரிசர்ச் இன்ஸ்டிடியூட் இருக்கின்ற காரணத்தினால், அடிக்கடி பலர் வந்து போகின்றார்கள். ஏராளமான வெளிநாட்டுக்காரர்கள் வருகின்றார்கள். இவர்களுக்கெல்லாம் தங்குமிடம் கிடைப்பதற்கு அங்கே அதிகமான சிரமம் ஏற்படுகின்ற ஒரு தன்மையினைத்தான் காண்கிறோம். இதையும் நாம் மனதில் கொள்ளவேண்டும்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் இன்னொன்றைச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதைச் சொன்னால் தவறில்லை என்றும் நினைக்கிறேன். இதுவரையிலும் எங்களுடைய பகுதியிலே பள்ளி, ஆஸ்பத்திரி, ரோடுகளுக்கு என்று எவ்வித பணமும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால், இப்போது காலேஜ் எல்லாம் ஏற்பட்ட பிறகு, அவைகளின் அபிவிருத்திக்காக என்கிற முறையிலே சில தொகைகள் தரப்பட்டன. அப்படி நாங்களே ரோடு போட்டாலும்கூட, அதற்காக மெயின் டெனென்ஸ்க்கு என்று ரூ. 10,000, ரூ. 20,000 ஜில்லா போர்டிடம் கொடுத்திருக்கிறோம். அதற்காக மற்றவர்களுக்கு கொடுப்பதை நான் குறையாகக் கூறவில்லை. அப்போது எங்கள் பகுதியிலே செல்வ வளம் இருந்தது. அதனால் நாங்கள் திருப்தியாக இருந்த



19th July 1962]

[திரு. சா. கணேசன்]

கொண்டிருந்தோம். இப்போது வளம் போய்விட்டது. வசதி பெற வேண்டுமென்பதற்காகத்தான் இதைச் செய்ய வேண்டுமென்று நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

1955-லே புயல் வந்தபோது, தஞ்சை, புதுக்கோட்டை, ராம நாதபுரம் ஆகிய இந்த மூன்று பகுதிகளும் சேருகின்ற ஒரு பகுதி இருக்கிறது. அந்தப் பகுதியிலே உள்ள ரோடுகள் எல்லாம் சரிந்து போய்விட்டது. அந்தப் பகுதி கனம் ராமையா அவர்களுக்கு நன்கு தெரியும். இப்படி மூன்று பகுதிகளும் சேருகின்ற இடத்திற்கு சாக்கோட்டைப்பகுதி என்று சொல்லப்படும். அந்தப் பகுதியில் மித்திராவயல் ரோடு தரைமட்டமாகப் போய்விட்டது. அந்தப் பகுதியெல்லாம் வெள்ளக் காடாகி விட்டது. அதுசமயம் கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள்கூட வந்திருந்தார்கள். 5, 7 நாட்கள் சென்ற பிறகும் நிலைமை சீரடையாமையால் அங்கு போக முடியாமையால், திரும்பி விட்டார்கள். மித்திராவயல் என்ற அந்தப் பகுதியிலே எல்லாம் வெள்ளம் பெருஞ்சேதம் விளைவித்துள்ளது. அந்தப் பகுதியிலே உள்ளவர்கள் எல்லாம் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். 7 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்டன. இன்னும் அந்தப் பகுதி கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. அரசாங்கத்தார் எத்தனையோ இடங்களுக்கு நேரடியாகச் சென்று நிவாரண வேலைகளைச் செய்கின்றார்கள். அதைப்போல் இந்தப் பகுதிக்கும் வந்து நிவாரண வேலை போலக்கருதி ரோடு போடுவதை முதலில் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதை மறக்க மாட்டார்கள் என்றும் நம்புகிறேன். இதையெல்லாம் மனத்திலே கொள்ள வேண்டுமென்றும் நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். இந்த நிலையிலே காரியங்களை சுமுகமாக அணுகி, செம்மையாக காரியங்கள் நடப்பதற்கு நீங்கள் கவனம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்ற நோக்கத்திலேதான் நான் இதன்மீது வெட்டுப் பிரேரணை கொண்டு வருகிறேன். ஆகவே, இவைகளையெல்லாம் ஏற்றுக் கொண்டு, காரியங்களை செம்மையாக நடத்தித் தர வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதை இங்கு மட்டும் செய்யவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை; எல்லா இடங்களுக்கும்தான். ஆகவே, இந்த எல்லா விஷயங்களையும் கவனத்தில் கொண்டு, எந்தக் காரியங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதற்கு ஒரு பட்டியல் தயார் செய்துகொண்டு, அந்த முறையிலே உணர்ச்சியும், உற்சாகமும், இளமைத் துடிப்பும் நிரம்பிய நமது கனம் ஸ்தல ஸ்தாபன அமைச்சர் அவர்கள் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

#### V.—PICKETING BY THE DRAVIDA MUNNETRA KAZHAGAM.

\* திரு. டி. பி. ஏழுமலை : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நம் முடைய சட்டசபை மெம்பர்கள் சிலர் இன்றைக்கு மறியலில் கலந்து கொண்டதாக தெரிவிக்கப்பட்டது. அவர்கள் மறியல் செய்கின்ற இடங்களில் எல்லாம், பெரிய குழப்பமும், கலகமும் ஏற்பட்டிருப்பதாகவும், அதனால் பஸ் போக்குவரத்துக்கு இடைஞ்சல் ஏற்பட்டு பல இடங்களிலே என்னைப் போன்ற பஸ்ஸில்